Έτος ΙΓ'

Τεύχος 282ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Σχιζοφρενικοὶ ἐγκληματίαι, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 145

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τὸ χαρούμενο πάρτυ ποὺ ἐτελείωσε μὲ μιὰ φαρμακεία, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου 148

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μερικαὶ ἐφαρμογαὶ τῆς φωτογραφίας εἰς τὴν διερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια) 151

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ

Προδόται καὶ κατάσκοποι, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Ἀναστασίου Γαρδίκα (συνέχεια) 154

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Ἡ δρᾶσις τῆς ἑλληνικῆς ἀντικατασκοπείας κατὰ τὴν περίοδο 1940—1945, ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη (συνέχεια καὶ τέλος) 158

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

Λάϊ ντετέκτορ (ἀνιχνευτὴς τοῦ ψεύδους), ὑπὸ τοῦ κ. Οὐῶλτερ Ἄρμ, κατὰ διασκευὴν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 163

ΞΕΝΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΙ

Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I., ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως Ντὸν Χουάιτχεντ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Ἀναστασίου Βογιατζῆ (συνέχεια) 167

ΞΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Γιατὶ τὰ δικαστήριά μας προστατεύουν τοὺς ἐγκληματίας; Ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. Α. Γεωργακοπούλου 170

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 174

ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὰς Ἀθήνας — Ἰανουάριος 1925 - Ἰανουάριος 1965, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλάμπους Σταμάτη 175

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ὕμνος στὴν Κύπρο, ὑπὸ τῆς κυρίας Ζαναντρὶς 183

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΑΠΡΟΟΠΤΑ

Ὅταν θέλη ἡ νύφη, ὁ γαμπρὸς... καὶ ἡ Ἀστυνομία, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Μ. Ἀντωνιάδου 184

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Ἰανουαρίου 1965 187

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 189

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερο Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 191

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 192

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΣΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ΄. | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 282ον

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΙΚΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΙ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

Προπολεμικὰ ὁ τότε Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν κ. Ἀριστοτέλης Κουτσουμάρης εἶχεν ὀργανώσει ἕνα ἀξιόλογο ἐγκληματολογικὸ μουσεῖο ποὺ ἐστεγάζετο μέσα στὸ οἴκημα τῆς Ἀσφαλείας. Τὸ μουσεῖο αὐτὸ τὸ ἐπεσκέπτοντο ὄχι μόνον ἀστυνομικοί, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπιστήμονες. Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐκθεμάτων ὑπῆρχε καὶ τὸ κέρινο πρόπλασμα ἀνδρικοῦ κεφαλιοῦ, ποὺ προεκάλει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ ζητοῦσαν σχετικὲς πληροφορίες. Τοὺς ἐδίδοντο ἐξηγήσεις ὅτι αὐτὸ ἀνήκει στὸν σχιζοφρενικὸ ἐγκληματία Π. Δ. Τὸ ἔγκλημα ποὺ διέπραξε καὶ ποὺ τότε συνεκλόνισε τὸ ἑλληνικὸ κοινό, ἔχει ὡς ἑξῆς:

Στὶς 2 Δεκεμβρίου 1930, ὁ Δ. Π., ποὺ ἤσκει τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κουρέως, βρῆκε εὐκαιρία, ποὺ ἡ γυναίκα του ἀπουσίαζε ἀπὸ τὸ σπίτι, πῆρε τὰ τρία παιδιά του, τὴν Θεώνη ἐτῶν 9, τὸν Γιάννη ἐτῶν 3 καὶ τὸ ἀβάπτιστο βρέφος του καὶ χαρούμενος βγῆκε περίπατο στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ ἀκριβῶς στὴν ἐξοχικὴ ἐκκλησία τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἐκεῖ ἀφοῦ ἔπαιξε μαζί τους, τὰ ἀπεκοίμησε καὶ μετὰ μὲ ἕνα μικρὸ περίστροφο πυροβόλησε ἐξ ἐπαφῆς στὸ κεφάλι καὶ τὰ τρία παιδιά του. Ἐκεῖνα ξύπνησαν, σὰν ἀπὸ κακὸ ὄνειρο, προσπάθησαν νὰ ἀνασηκωθοῦν, ἄνοιξαν τὰ ματάκια τους γιὰ τελευταία φορὰ καὶ ἅπλωσαν τὰ μικρά τους χέρια πρὸς τὸν πατέρα τους γιὰ νὰ τὰ βοηθήσῃ. Ἐκεῖνος ὅμως, νομίζοντας ὅτι οἱ σφαῖρες δὲν ἔφεραν τὸν θάνατον, ἔσφιξε μὲ τὰ χέρια του τὸ λαιμό τους καὶ ἔτσι προεκάλεσε τὸν θάνατο γρηγορώτερα. Μετὰ ὁ ταλαίπωρος αὐτὸς πατέρας ἐτακτοποίησεν ἤσυχα τὰ πτώματα τῶν παιδιῶν του, τὰ φίλησε στὸ μέτωπο καὶ ἀδιάφορος, σὰν νὰ μὴν εἶχε γίνει τίποτε, κατέβηκε στὴν Ἀθήνα ὅπου, σὰν ἕνας ἄγνωστος, ἔδωσεν αὐτοπροσώπως ἐπιστολὴ στὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντή, καθορίζοντας τὴν θέσι τοῦ ἐγκλήματος. Ἀπὸ τότε περιπλανήθηκε δυὸ μέρες στὸν Πειραιᾶ καὶ τελικὰ ἦρθε στὴν Ἀθήνα καὶ παρουσιάσθηκε στὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ κ. Κουτσουμάρη.

Μέχρις ὅτου ὅμως παρουσιασθῇ αὐθόρμητα, ἡ φρίκη ἀπὸ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ εἶχε διεγείρει τὴν κοινὴ γνώμη καὶ εἶχεν ἀναστατώσει τοὺς ἀστυνομικοὺς ποὺ ἀναζητοῦσαν τὸν φοβερὸ παιδοκτόνο καὶ ἐλάμβαναν κάθε προφύλαξι γιὰ νὰ τὸν ἀντιμετωπίσουν σὲ ἐνδεχόμενη ἀνακάλυψι καὶ σύλληψί του.

Πόση ὅμως ἦταν ἡ ἔκπληξις ὅλων ὅταν βρέθηκαν μπροστὰ σὲ ἕνα ἡλικιωμένο κύριο, εὐγενέστατο, ποὺ συζητοῦσε μὲ ἀπόλυτη ἠρεμία καὶ διηγεῖτο μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἀποτρόπαιη πρᾶξι του, ὑποστηρίζοντας μὲ εὐγλωττία ὅτι προέβη σ' αὐτὴ μετὰ πολύμηνη σκέψι καὶ ὕστερα ἀπὸ ἔλεγχο τῆς ἀποφάσεως ποὺ εἶχε πάρει καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔλεγχο εἶχε πεισθῇ ἀπόλυτα ὅτι ὄχι μόνο δὲν ἔκανε κακό, ἀλλὰ ἀπεναντίας ἀπήλλασσε τὰ παιδιά του, ὅσον ἀκόμη ἦσαν νέα, ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία καὶ τὰ βάσανα τῆς ζωῆς. Ἀποροῦσε δὲ πῶς κάθε λογικὸς ἄνθρωπος δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβῃ τὸν ἁπλούστατο αὐτὸ συλλογισμό. Ἀλλὰ καὶ μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι ἐπερίμενε, ὅπως ἔλεγε, καὶ ἐπίστευε νὰ τὸν τυφεκίσουν καὶ αὐτὸν γρήγορα γιὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὶς ταλαιπωρίες τῆς ζωῆς.

Ἔτσι ἡ φρίκη ποὺ στὴν ἀρχὴ μᾶς εἶχε καταλάβει γιὰ τὸν ἐγκληματία αὐτὸν

ἐξατμίσθηκε καὶ δὲν βλέπαμε πιὰ τὸν ἀπαίσιο κακοῦργο, τὸν παιδοκτόνο, ἀλλὰ ἕνα φαινομενικὰ ἰσορροπημένο ἄνθρωπο, ὁ ὁποῖος ὅμως προκαλοῦσε τὸν οἶκτο καὶ μόνον. Ἐκλήθησαν τότε ψυχίατροι καὶ ψυχολόγοι καὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι πρόκειται περὶ σχιζοφρενοῦς (παρανοϊκοῦ) ἀτόμου. Αὐτὸ ὑπεστηρίχθη καὶ στὸ κακουργιοδικεῖο Πειραιῶς, ὅπου ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες ἐδικάζετο ὁ Δ. Π., ποὺ κατεδικάσθη σὲ εἴκοσι χρόνια πρόσκαιρα δεσμά.

Ἀλλὰ ἐρωτᾶται, τὶ τέλος πάντων εἶναι ἡ σχιζοφρένεια; Πρόκειται περὶ φρενοβλαβείας ποὺ δίνει σ' ἐκεῖνον ποὺ πάσχει τὸ ἀκαταλόγιστον ἢ πρόκειται γιὰ μιὰ ἁπλῆ πάθησι ποὺ διευκολύνει τὴν ἐκδήλωσι τῆς ἐγκληματικῆς διαθέσεως τοῦ πάσχοντος; Τὸ ζήτημα εἶναι σπουδαιότατο ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ ἐγκληματολογικῆς ἀπόψεως καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὸ ἐξετάσουμε στὴ μελέτη μας αὐτή.

Καὶ πρῶτα - πρῶτα ἀνατρέξαμε στὶς παρατηρήσεις τῶν διαφόρων ψυχιάτρων, ὅπου διαβάσαμε διάφορες θεωρίες γιὰ τὴν ψύχωσι αὐτὴ καὶ γιὰ τὰ συμπεράσματα καὶ τὶς ἐκδηλώσεις της, χωρὶς ὅμως νὰ μπορέσουμε νὰ πάρουμε τὴν ἀπάντησι ποὺ ζητᾶμε, δηλαδὴ ἂν ἡ ψύχωσις αὐτὴ κατὰ τὶς διάφορες διαβαθμίσεις της εἶναι τέτοια ὥστε νὰ ἐπισκιάζῃ μερικῶς ἢ καὶ τελείως τὴν συνείδησι τῶν διαπραττόντων, ὁπότε καὶ μόνον λαμβάνεται ἀνάλογο μέτρο στὸν καταλογισμὸ τῶν ἐγκλημάτων ποὺ διαπράττουν οἱ σχιζοφρενικοί.

Οἱ ψυχίατροι, πάντως, παρὰ τὶς μεταξύ τους ἀντιγνωμίες, καθορίζουν τὴν σχιζοφρένεια σὰν μιὰ ἀσθένεια ψυχικὴ ποὺ συνίσταται στὴν ἀπόσχισι, στὸ διαχωρισμὸ τῶν ψυχικῶν λειτουργιῶν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κατάργησι τῆς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου ἁρμονίας. Ἐπεξηγώντας δὲ τὴν ἔννοια αὐτὴ καθορίζουν ὅτι οἱ σχιζοφρενικοὶ βυθίζονται σὲ ὀνειροπολήσεις ποὺ τοὺς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, ἀπομονώνονται καὶ ἀδιαφοροῦν καὶ γι' αὐτὰ ἀκόμη τὰ προσφιλῆ τους πρόσωπα, χάνουν δὲ ἔτσι τὴν ἐσωτερικὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν πραγματικότητα, ἀρκούμενοι νὰ ζοῦν καὶ νὰ κινοῦνται σὲ στενώτατο πλαίσιο ποὺ περικλείει μόνο τὸν ἑαυτό τους. Τονίζεται ὅμως ὅτι στοὺς σχιζοφρενικοὺς δὲν ὑπάρχουν διαταράξεις τῆς ἀντιλήψεως, τῆς μνήμης, τοῦ προσανατολισμοῦ καὶ τοῦ διανοητικοῦ ρυθμοῦ τῆς σκέψεως καὶ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς οἱ παρουσιαζόμενες κάθε φορὰ ἔντονες ἀντιδράσεις μὲ τὴν διάπραξι ἐγκλημάτων ἢ ἄλλων βιαίων πράξεων φαίνονται παράδοξες καὶ ἀπροσάρμοστες πρὸς τὴν ἐν γένει ἤρεμη καὶ κανονικὴ ἐμφάνισί τους στὴν κοινωνία.

Αὐτὲς εἶναι οἱ παρατηρήσεις τῶν ψυχιάτρων ἀπὸ τὶς ὁποῖες προκύπτει, χωρὶς ἐνδοιασμούς, ὅτι οἱ σχιζοφρενικοὶ εἶναι ψυχοπαθεῖς καὶ ἀποτελοῦν λανθάνοντα κίνδυνο γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῶν ἀτόμων μεταξὺ τῶν ὁποίων διαβιοῦν. Καὶ θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ συμπεράνῃ ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ μόνωσίς τους ἀπὸ τὴν πραγματικότητα εἶναι ἀρκετὴ γιὰ νὰ συσκοτίσῃ τόσο πολὺ τὴν διάνοια τῶν σχιζοφρενικῶν ποὺ ἐγκληματοῦν, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὸν νὰ τοὺς καταλογισθοῦν τὰ ἐγκλήματα, ποὺ σχεδὸν πάντοτε παρουσιάζουν ἀποτρόπαιη εἰκόνα στὴ σύλληψι καὶ στὴν ἐκτέλεσί τους.

Ἀλλὰ μᾶς γεννήθηκε ἡ ἀπορία ἂν ἡ μόνωσις αὐτὴ τῶν σχιζοφρενικῶν φθάνῃ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ ἀφαιρῇ ἀπὸ τὴν διανόησιν αὐτῶν τὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἔννοια τῶν ἐγκλημάτων ποὺ διαπράττουν, ἂν δηλαδὴ ὁ δολοφόνος σχιζοφρενικὸς ἔχῃ τὴν ἐντύπωσι ὅτι ὁ φόνος δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀπηγορευμένο ἀπὸ τὸν νόμο ἢ ὅτι, γνωρίζοντας ὅτι ἐγκληματεῖ καὶ ὅτι μάλιστα τιμωρεῖται αὐστηρά, κάνει τὸ ἔγκλημα. Ἀπὸ τὶς διασαφήσεις ποὺ μᾶς ἔδωσαν οἱ ἀνωτέρω ψυχίατροι καὶ ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις ποὺ ἐκάναμε προσωπικὰ σὲ τρεῖς σχιζοφρενικοὺς ποὺ διέπραξαν ἀποτρόπαια ἐγκλήματα, ἐσχηματίσαμε τὴν γνώμην ὅτι καὶ οἱ τρεῖς εἶχαν σαφεστάτην ἀντίληψιν ὅτι ἔκαναν ἔγκλημα καὶ ὅτι γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτὸ θὰ ἐδικάζοντο καὶ θὰ ἐτιμωροῦντο σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους, πλὴν ὅμως προέβησαν στὴν ἐκτέλεσι αὐτοῦ, γιατὶ ἔνοιωθαν μιὰ ἀκατανίκητη παρόρμησι, τὴν ὁποία μὲ ποικίλους τρόπους καὶ διαφόρους παραλόγους συλλογισμοὺς προσπαθοῦσαν νὰ δικαιολογήσουν. Ἐκτὸς δὲ ἀπὸ αὐτό, τὰ ἐγκλήματά τους γενικῶς ἐστρέφοντο κατὰ τῆς ζωῆς ἢ τῆς τιμῆς ξένων προσώ-

πων καὶ ὄχι κατὰ τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ των. Ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις αὐτὲς φθάσαμε στὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ σχιζοφρενικοὶ ἐγκληματίες ἔχουν ἰσχυρότατη προδιάθεσι πρὸς τὸ ἔγκλημα, ἡ προδιάθεσις ὅμως αὐτὴ ἀποσύρεται ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ ὑποσυνειδήτου, λόγω τῆς ἐπιδράσεως τῆς κοινωνικῆς μορφώσεως καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐν γένει κόσμου, μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ψύχωσις τῆς σχιζοφρενείας ἐπιτυγχάνει τὴν ἀπομόνωσι τοῦ ἐσωτερικοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ ἐπίδρασι καὶ ἀφήνει ἐλεύθερα τὰ ναρκωμένα κακοῦργα ἔνστικτα νὰ ἔλθουν στὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ ἐκδηλωθοῦν μὲ πράξεις φρικιαστικές, ἀπὸ τὶς ὁποῖες δὲν συγκινεῖται ἐκεῖνος ποὺ τὶς διαπράττει, ὅπως ἀκριβῶς δὲν συγκινοῦνται οἱ ἐκ γενετῆς ἐγκληματίες, στὴν τάξι τῶν ὁποίων ἀσφαλῶς ἀνήκουν καὶ οἱ σχιζοφρενικοί. Τὸ ὅτι σπανιώτατα παρουσιάζονται κρούσματα τέτοιων σχιζοφρενικῶν ἐγκληματιῶν ἐνισχύει τὴν ἀνωτέρω γνώμη μας γι' αὐτούς, γιατὶ ἂν ὅλοι οἱ σχιζοφρενικοὶ ποὺ κυκλοφοροῦν μεταξύ μας ἦσαν ἐγκληματίες καὶ δὲν περιωρίζοντο στὸ νὰ ἀπολαμβάνουν μόνον τὶς παραδοξότητες τοῦ ψυχικοῦ των κόσμου, ἀσφαλῶς θὰ εἴχαμε συχνὰ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα στὴν πρωτοτυπία καὶ στὴν σκληρότητά τους.

Οἱ σχιζοφρενικοὶ λοιπὸν ἐγκληματίες ἔχουν πλήρη ἀντίληψι καὶ συνείδησι τῶν κακουργημάτων αὐτῶν, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ ἐγκληματικὴ προδιάθεσις ποὺ ἔχουν τοὺς καθιστᾶ ἐξαιρετικὰ ἐπικινδύνους. Ἐπιτακτικὴ λοιπὸν ἀνάγκη εἶναι ὅπως ἡ Πολιτεία ἐφ' ὅσον καθίσταται δύσκολον νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἐγκλήματά τους, φροντίζῃ τουλάχιστον καί, ὕστερα ἀπὸ τὴν διάπραξι τοῦ πρώτου ἐγκλήματος, λαμβάνῃ μέτρα ποὺ θὰ τοὺς κάνουν ἀκινδύνους, εἴτε μὲ τὸν ἐγκλεισμό τους σὲ εἰδικὰ ψυχιατρεῖα, εἴτε καὶ μὲ τὴν ἐπιβολὴ καθείρξεως ἀορίστου χρόνου.

Κλείνουμε τὴν περιληπτικὴ αὐτὴ μελέτη μας γιὰ τοὺς σχιζοφρενικοὺς ἐγκληματίες, γιατὶ ὁ χῶρος τοῦ περιοδικοῦ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐπεκταθοῦμε σὲ λεπτομερέστατη ἔρευνα τοῦ λανθάνοντος καὶ ἀφαντάστως ἐπικινδύνου ἐγκληματικοῦ αὐτοῦ τύπου, ποὺ εὐτυχῶς γιὰ ὅλους μας δὲν παρουσιάζεται συχνά.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀποχωρήσας ἐκ τῆς διευθύνσεως συντάξεως τοῦ περιοδικοῦ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω ἅπαντας τοὺς συνεργάτας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ 12 ὁλόκληρα ἔτη, ἤτοι ἀπὸ τῆς συστάσεώς του μέχρι σήμερον, μὲ ἐβοήθησαν, παρέχοντες ἀνιδιοτελῶς τὴν πολύτιμον συνεργασίαν των, εἰς μελέτας, εἰκόνας, ποιήματα, λογοτεχνίαν κλπ.

Ὀφείλω ἐπίσης νὰ τιμήσω τὴν μνήμην καὶ διακεκριμένων νεκρῶν ἤδη συνεργατῶν τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀειμνήστων, Σπύρ. Γαλανοῦ, Ἰωάννου Γεωργιάδου, Γρηγ. Κάτσα, ἁπάντων καθηγητῶν Πανεπιστημίου, τῆς Θάλειας Ποταμιάνου, ἱδρυτρίας τῆς ἀντιαλκοολικῆς ἑταιρίας, Γεωργίου Πανοπούλου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, Πέτρου Ἀργυρίου, Μηχανικοῦ—Καθηγητοῦ Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Θεοδότου Χουδαβερδόγλου, Νίνας Γεωργίου, λογοτεχνῶν, καὶ Ν. Κίνα, Θ. Λεονταρίτου, Κ. Τσίπη, Ἀρχηγῶν Ἀστυνομίας Πόλεων.

Εὔχομαι ἡ νέα διεύθυνσις τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ περιβάλλω πάντοτε μὲ τὴν στοργήν μου, ὅπως συνεχίσῃ τὴν παράδοσιν τούτου καὶ τὰς ἀρχὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων καὶ διὰ τὰς ὁποίας ἐξεδόθη καὶ ἐσταδιοδρόμησε.

Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΤΟ ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΑΡΤΥ ΠΟΥ ΕΤΕΛΕΙΩΣΕ ΜΕ ΜΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

Ὅπως ἔγραψα καὶ σὲ κάποιο προηγούμενο ἔγκλημα, κατὰ τὰ 1928 ἡ «Ἁγία Παρασκευὴ» δὲν ἦταν ἡ σημερινὴ πόλις, οὔτε ὁ συνοικισμὸς ποὺ ἦταν πρὶν ἀπὸ 20 χρόνια, ἀλλὰ μιὰ ὡραία ἐξοχὴ στὴν ὁποία δὲν πήγαινε πιὰ κανείς, ὅπως τὰ παλιὰ χρόνια, μὲ τὸ σιδηρόδρομο τοῦ Λαυρίου κατεβαίνοντας στὴν μετὰ τὸ Χαλάνδρι στάσι καὶ προχωρώντας μὲ τὰ πόδια, ἀλλὰ μὲ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα, ποὺ ἀπὸ τότε εἶχαν ἀρχίσει νὰ κάνουν τακτικὰ δρομολόγια. Τακτικὰ δηλαδὴ κατὰ τὸν τρόπο τους καὶ τὴν ἐποχή τους, γιατὶ τὰ δρομολόγια γίνονταν ὅταν τὰ λεωφορεῖα ἐγέμιζαν κόσμο ἀπὸ τὴν ἀφετηρία ἢ τὸ τέρμα. Λοιπὸν σ' αὐτὴ τὴν «Ἁγία Παρασκευή», τὴν πνιγμένη μέσα στὰ καταπράσινα καὶ φουντωτὰ πεῦκα ποὺ μοσχοβολοῦσαν ρετσίνι καὶ τὰ συμπαθητικὰ κεντράκια της, μιὰ παρέα ἀπὸ Καλαματιανοὺς καὶ Καλαματιανὲς εἶχαν πάει ἐκδρομὴ ἀπὸ τὸ πρωὶ ἐκείνης τῆς Κυριακῆς 10 Ἰουνίου 1928. Εἶχαν κάνει ἕνα πὶκ - νίκ, ὅπως τὰ ἔλεγαν καὶ οἱ τότε ἀγγλοφέροντες Ἀθηναῖοι ἢ ἕνα πάρτυ, ὅπως θὰ τὸ λέγαμε σήμερα καὶ εἶχαν κουβαλήσει ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς σπιτικιὲς λιχουδιές, δηλαδὴ κεφτεδάκια, μπούτια ἀρνίσια ψητὰ μὲ σκόρδο καὶ χωρὶς, γελαντζῆ ντολμάδες καὶ τὰ συμπαρομαρτοῦντα, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ συμπληρώσουν τὸ «μενοὺ» τους μὲ φρέσκα ψάρια ποὺ θὰ τοὺς ἐτηγάνιζε τὸ κέντρο, μὲ σαλάτες καὶ μὲ μπουκάλες μπύρες ἢ ὀκαδίτσες Σπατανέϊκη ρετσίνα ποὺ θὰ ἔπαιρναν ἐπίσης ἀπὸ τὸ μαγαζάτορα γιὰ νὰ κάνουν καὶ κάποια κατανάλωσι καὶ νὰ ἀφήσουν καὶ μερικὰ λεπτὰ γιὰ τὴν περιποίησι ποὺ θὰ εἶχαν ὅλη τὴν ἡμέρα. Καὶ ποιοὶ ἦσαν αὐτοὶ ποὺ εἶχαν πάρει μέρος στὴν ἐκδρομὴ ἐκείνη δὲν μᾶς ἐνδιαφέρουν, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Γιῶργο τὸν Σούτη (δὲν δίνω τὸ πραγματικό του ὄνομα, ἀλλὰ ἕνα ἄλλο συμβολικὸ) καὶ τὴν ὄμορφη γυναικούλα του. Ὁ Σούτης, ἦταν 25 χρονῶν, φοιτητὴς τῆς Νομικῆς καὶ λογιστὴς σὲ μιὰ σιδηροδρομικὴ ἑταιρεία καὶ ἡ καταγωγή του ἦταν ἀπὸ τὴ Μεσσήνη, δηλαδὴ ἀπὸ τὸ Νησί. Ἡ ὄμορφη γυναίκα του ἦταν δὲν ἦταν 20 χρονῶν, σωστὴ κουκλίτσα, ποὺ σ' ὅλη ἐκείνη τὴν ἐκδρομὴ ἦταν πολὺ μελαγχολικὴ καὶ δὲν τῆς ἔπαιρναν οἱ ἄλλοι οὔτε μιλιὰ ἀπὸ τὸ στόμα της. Οἱ ἄλλοι καὶ οἱ ἄλλες ποὺ εἶχαν ἐκδράμει δὲν ἦταν παρὰ συγγενεῖς καὶ φίλοι καὶ συμπατριῶτες μεταξύ των, νεαρὰ ζευγάρια ἢ νέοι μὲ τὶς ἀδελφές τους καὶ μὲ πραγματικὲς ἐξαδέλφες. Οἰκογενειακὰ πράγματα.

—Δὲν τρῶς καημένη Εὐδοκία; Γιατὶ δὲν ἔχεις κέφι καὶ χαλᾶς τὸ κέφι τῆς παρέας ὅλης, εἶπε μιὰ ἐξαδέλφη στὴ γυναίκα τοῦ Σούτη.

—Δὲν ξέρω κι' ἐγὼ τί ἔχω... Σὰν νὰ ἔχω κακὸ προαίσθημα...

Ὕστερα κανένας δὲν φάνηκε νὰ προσέχη τὴν Εὐδοκία καὶ μόνο ὁ ἄντρας τὴν πρόσεχε καὶ προσπαθοῦσε νὰ τῆς δημιουργήση κέφι. Μὲ τὸ στανιὸ τὴν ὑπεχρέωσε νὰ βάλη δυὸ μπουκιὲς στὸ στόμα της καὶ πρὸς τὸ ἀπόγευμα,ὅταν ἐκείνη ἔλεγεν ὅτι ἡ ἀδιαθεσία της προχωροῦσε καὶ εἶχε πονοκέφαλο, ὁ Σούτης ἔβγαλε ἀπὸ τὸ τσεπάκι τοῦ γιλέκου του μιὰ μεγάλη ὄστια, τῆς τὴν ἔδωσε καὶ τὴν ὑπεχρέωσε νὰ τὴν πάρη μὲ λίγο νερό, λέγοντας:

—Πάρε λίγη ἀσπιρίνη... Νὰ δῆς τὶ καλὸ θὰ σοῦ κάνη.

Μὰ ὅλοι ἐπρόσεξαν ὅτι ἡ ἀσπιρίνη δὲν ἦταν τὸ συνηθισμένο στρογγυλὸ δισκίο, ἀλλὰ μιὰ ὄστια καὶ μάλιστα μεγάλη, ἀλλὰ καὶ κανένας δὲν ἀπέδωσε σημασία ἐξαιρετικὴ σ' αὐτὸ καὶ χρειάστηκε πολὺ κόπο νὰ τὸ βγάλη καὶ ἡ ἀνάκρισις ποὺ ἔγινε ὕστερα.

Εἶχε δὲν εἶχε περάσει μισὴ ὥρα ποὺ ἡ Εὐδοκία Σούτη εἶχε πάρει τὴν ὄστια μὲ τὴν «ἀσπιρίνη», ὅταν ἡ νέα γυναίκα ἄρχισε νὰ ἱδρώνη καί, μὴ μπορώντας νὰ κρατηθῆ, ἔβαλε τὶς φωνές:

—Βοήθεια... Χάνομαι... Καίγονται τὰ σωθικά μου... Κάτι ἔχω... Πεθαίνω...

Καὶ ξαφνικὰ ἄρχισε νὰ σπαράζεται. Εἶχε γίνει κατακόκκινη ὅλη καὶ τὴν εἶχαν πιάσει σπασμοί. Τὸ χαρούμενο πάρτυ σταμάτησε καὶ ὅλοι κέρωσαν καὶ ἄρχισαν νὰ ἀλληλοκοιτάζωνται, ἐνῶ ὁ Σούτης εἶχε ἀγκαλιάσει τὴ γυναίκα του καὶ προσπαθοῦσε νὰ τῆς βάλη τὰ δάκτυλα στὸ στόμα γιὰ νὰ τὴν ἀναγκάση νὰ κάνη ἐμετό.

—Ἔλα... κουκλίτσα μου... τί ἔχεις; Προσπάθησε νὰ κάνης ἐμετό... Θὰ συνέλθης ἀμέσως. Θὰ δῆς πῶς θὰ σοῦ περάση.

Μὰ ἡ κουκλίτσα, ἡ Εὐδοκία Σούτη, ἀντὶ γιὰ ἐμετὸ ἄρχισε νὰ βγάζη αἷμα ἀπὸ τὸ στόμα καὶ τὰ ρουθούνια. Καὶ τότε τὰ χρειάστηκαν ὅλοι ὅσοι ἦσαν στὴν ἐκδρομή, καθὼς καὶ ὁ ἄντρας της, ποὺ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα τὴν κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά του, καὶ μὲ ἕνα αὐτοκίνητο τὴ μετέφεραν στὸν «Εὐαγγελισμό». Ἐκεῖ μάλιστα ἦταν νοσοκόμος ὁ ἀδελφὸς τῆς Εὐδοκίας, ὁ Δημήτρης Μανουσάκης, ὁ ὁποῖος καὶ παρέλαβε τὴν ἀδελφή του ποὺ ἐξακολουθοῦσε νὰ βγάζη αἷμα. Ὁ ἐφημερεύων ἰατρὸς Φιλίππου τῆς ἔκανε ἀμέσως ἐνέσεις καμφορᾶς γιὰ τὴν καρδιὰ καὶ τῆς ἔδωσε καὶ χλωράλη γιὰ τοὺς σπασμούς. Κατέφθασαν ὕστερα καὶ οἱ ἰατροὶ τῆς παθολογικῆς κλινικῆς Ἐμμανουηλίδης καὶ Μπίσιος, καθὼς καὶ ὁ «κουράντες» ἰατρὸς τοῦ ζεύγους Σούτη, Κυφιώτης. Ἄδικα ὅμως. Ὅλοι αὐτοὶ στάθηκε ἀδύνατον νὰ γλυτώσουν τὴν ὅμορφη καὶ δύστυχη κοπέλα, ἡ ὁποία τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωί, καὶ ἀφοῦ δὲν εἶχαν πάψει οἱ σπασμοί, ἀπέθανε. Νεκροτομὴ τοῦ πτώματος ἔγινεν ἀμέσως μέσα στὸ νεκροτομεῖο τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» καὶ διεπιστώθη ὅτι ὁ θάνατος προῆλθεν ἀπὸ ἐγκεφαλικὴ αἱμορραγία. Συμφόρησι; Μὰ τόσο νέα; Περίεργο πρᾶγμα. Περίεργο ξεπερίεργο οἱ ἰατροὶ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» ἔδωσαν ἄδεια ταφῆς μὲ αἰτιολογικὸ θανάτου «ἐγκεφαλικὴν αἱμορραγίαν ἀκαθορίστου αἰτιολογίας». Ἡ εἰκοσάχρονη κουκλίτσα κηδεύθηκε τὴν Τρίτη 12 Ἰουνίου, ἐνῶ ὁ πατρυιός της Β. Κανέλλος, ἐργοστασιάρχης μωσαϊκῶν πλακῶν, ποὺ τὴν ὑπεραγαποῦσε σὰν πραγματικὴ κόρη του, ἡ δυστυχισμένη ἡ μάννα της καὶ ὁ ἀδελφός της ἔκλαιαν καὶ σπαράζονταν γιὰ τὸν ἄδικο καὶ πρόωρο χαμό της καὶ θεωροῦσαν ὑπεύθυνο τὸν γαμπρό τους, ποὺ φαινόταν κι' αὐτὸς ὅτι εἶχε συντριβῆ ἀπὸ τὸ θάνατο τῆς νέας καὶ ὄμορφης «κουκλίτσας » του.

Μὰ μόλις ἔγινεν ἡ κηδεία καὶ ὁ ἐνταφιασμὸς τῆς Εὐδοκίας, ὁ πατρυιός της καὶ ἡ μάννα της, καὶ ὕστερα ἀπὸ κουβέντες ποὺ ἄρπαξε ὁ ἀδελφός της ὁ νοσοκόμος Γιῶργος Μανουσάκης μέσα στὸν «Εὐαγγελισμὸ» ἀπὸ γιατροὺς καὶ νοσοκόμες, ὅτι δῆθεν ἡ Εὐδοκία εἶχε δηλητηριασθῆ, πῆγαν στὴν Εἰσαγγελία καὶ κατέθεσαν μήνυσι κατὰ τοῦ γαμβροῦ τους Γιώργη Σούτη, μὲ τὴν κατηγορία ὅτι διὰ φαρμακείας ἐσκότωσε τὴ γυναίκα του. Καὶ φυσικὰ ζήτησαν νὰ γίνη ἐκταφὴ τοῦ πτώματος, νεκροτομὴ ἀπὸ ἰατροδικαστὴ καὶ λῆψις σπλάγχνων γιὰ νὰ ὑποβληθοῦν σὲ τοξικολογικὴ ἐξέτασι. Καὶ ἐξέθεσαν ὅλο τὸ ἱστορικὸ τοῦ γάμου τῆς κόρης τους μὲ τὸ Σούτη καὶ τὰ διατρέξαντα στὰ δυὸ χρόνια ποὺ βάσταξε ὁ γάμος τους μέχρι τὸ θάνατο τῆς Εὐδοκίας.

Ἡ μήνυσις διεβιβάσθη στὸν τότε ἀνακριτὴ τοῦ 7ου Τμήματος πρωτοδίκην Εὐθυμίου, ἕνα συμπαθητικώτατο ἄνθρωπο καὶ δραστήριο δικαστικό, πού, χωρὶς νὰ χάση καιρό, ἄρχισε νὰ μαζεύη ἀνακριτικὸ ὑλικό, παίρνοντας μὲ κάθε μυστικότητα καταθέσεις μαρτύρων, ἐνῶ ἀνέθετε στὸν μακαρίτη τὸν ἰατροδικαστὴ Γιῶργο Ροῦσσο νὰ προβῆ σὲ ἐκταφὴ τοῦ πτώματος τῆς Εὐδοκίας Σούτη, λῆψι τῶν σπλάγχνων της καὶ τοξικολογικὴ αὐτῶν ἐξέτασι. Ἔτσι καὶ ἔγινε καὶ ὁ Ροῦσσος ἐπῆρε μαζί του γιὰ βοηθὸ τὸν τότε κλητῆρα τοῦ νεκροτομείου, κάποιον Πελοπίδα, ποὺ ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες τὸν ἔπιασαν γιὰ διάφορες μικροκαταχρήσεις καὶ γιατὶ ἐκμεταλλευόταν τοὺς συγγενεῖς τῶν νεκρῶν, παίρνοντας λεπτὰ γιὰ νὰ τοὺς δώση εὐπρεπισμένα, μετὰ τὴ νεκροτομή, τὰ πτώματα τῶν δικῶν τους,—ἔχουν σημασία ὅλα αὐτὰ—ξέθαψε τὴν πεθαμένη, ἐπῆρε κομμάτια ἀπὸ ὅλα τὰ ἐντόσθιά της, τὰ ἔβαλε σὲ μιὰ γιάλα χωρὶς βούλωμα καὶ χωρὶς νὰ τὰ σφραγίση τὰ ἔστειλε στὸ νεκροτομεῖο γιὰ νὰ γίνη ἡ τοξικολογικὴ ἐξέτασις τῶν σπλάγχνων ποὺ εἶχε διατάξει ἡ ἀνάκρισις.

Τὸ τοξικολογικὸ τμῆμα τοῦ ἐργαστηρίου διηύθυνε τότε ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ὕστερα καθηγητὴς Γρηγόριος Κάτσας, ὁ ὁποῖος μόλις ἐπροχώρησε στὴν ἐξέτασι τοῦ πολτοῦ ἀπὸ τὰ ἐντόσθια τῆς Σούτη, ἔμεινε κατάπληκτος, γιατὶ βρῆκε ὄχι ἕνα, ἀλλὰ δύο δηλητήρια ποὺ εἶχαν ἐπιφέρει τὸ θάνατο: Καὶ ἀρσενικὸ καὶ στρυχνίνη. Μὰ νὰ ἡ ἔκθεσις τοῦ μακαρίτου Κάτσα προσυπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν καθηγητὴ Γεωργιάδη, ὅπως τὴν διέσωσα στὸ ἀρχεῖο μου:

«1) Εἰς τὸν ἐρευνηθέντα πολτὸν τῶν σπλάγχνων παρετηρήθη ἀ φ θ ό ν ω ς τὸ δηλητήριον τοῦ ἀρσενικοῦ.

2) Ἡ ποσότης τούτου, συμφώνως πρὸς γενόμενον ποσοτικὸν προσδιορισμόν, ἀνήρχετο εἰς 0,334 τοῦ γραμμαρίου μεταλλικοῦ ἀρσενικοῦ ἐπὶ 100 μέτρων πολτοῦ σπλάγχνων. Ἡ ποσότης αὕτη δέον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς δυναμένη νὰ προκαλέσῃ τοξικὰ συμπτώματα.

3) Εὑρέθη ποσότης στρυχνίνης. ἡ ὁποία καὶ μόνη ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὸν θάνατον, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἀρσενικὸν ἐν ἀφθονίᾳ».

Κατὰ τὸν καθηγητὴν Γ. Γεωργιάδην ἡ ποσότης καὶ τῶν δύο δηλητηρίων ἦτο τόση, ὥστε τὰ συμπτώματα τῆς δηλητηριάσεως ἔπρεπε νὰ ἀρχίσουν μετὰ μισὴ ἢ μετὰ μία ὥρα τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς λήψεως καὶ ἡ ἀνάκρισις φυσικὰ δὲν μποροῦσε νὰ ὑποθέσῃ τίποτε ἄλλο, παρὰ ὅτι ὁ Γιῶργος Σούτης, ποὺ πρὸς τὸ ἀπόγευμα ἔδωσε τὴν ὄστια μὲ τὴν «ἀσπιρίνη» στὴ γυναίκα του ἐκεῖ μπροστὰ σὲ συγγενεῖς καὶ φίλους, στὸ πάρτυ τῆς «Ἁγίας Παρασκευῆς», τῆς ἔδωσε τὸ θάνατο. Γιατὶ ἡ ὄστια δὲν εἶχε μέσα της ἀσπιρίνη, ποὺ πωλεῖται μονάχα σὲ «κομπριμέ», ἀλλὰ ἀρσενικὸ καὶ στρυχνίνη ἀνακατεμένα. Μὲ αὐτὰ τὰ δύο τρομερὰ δηλητήρια ἔστειλε στὸν ἄλλο κόσμο τὴν «κουκλίτσα» του.

Τὴν Τετάρτη 25 Ἰουλίου τοῦ ἰδίου ἐκείνου χρόνου, τοῦ 1928, ὁ Γιῶργος Σούτης συνελαμβάνετο μὲ ἔνταλμα τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 7ου Τμήματος μέσα στὰ γραφεῖα τῆς σιδηροδρομικῆς ἑταιρείας ὅπου ἐργαζόταν ὡς λογιστής, μὲ τὴν κατηγορία τῆς φαρμακείας τῆς συζύγου του Εὐδοκίας, φαρμακείας ἡ ὁποία εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὸν θάνατον αὐτῆς.

Ἀλλὰ τὶ ὑλικὸ εἶχε συγκεντρώσει ὁ ἀνακριτὴς Εὐθυμίου γιὰ νὰ διατάξῃ τὴν κατὰ τέτοιο πομπώδη τρόπο σύλληψι τοῦ Γιώργου Σούτη μέσα στὰ γραφεῖα τῆς σιδηροδρομικῆς ἑταιρείας ποὺ ἐργαζόταν μὲ τὴν κατηγορία τῆς ἀνθρωποκτόνου φαρμακείας; Γιατὶ καὶ στὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία καὶ ἐφ' ὅσον αὐτὸς μετὰ τὸν αἰφνίδιο θάνατο τῆς νέας γυναίκας του δὲν εἶχε ἐξαφανισθῇ, ἀλλὰ ἔμενε καὶ στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ δουλειά του, ἐνῶ σὲ κάθε ἄλλη, πιὸ συνηθισμένη περίπτωσι, ὁ ἀνακριτὴς θὰ τοῦ ἔστελνε κλῆσι πρὸς ἀπολογία, καὶ ἀφοῦ τοῦ ἀπήγγειλε κατηγορία καὶ ἄκουε τοὺς ἰσχυρισμούς του θὰ ἀποφάσιζε, μαζὶ μὲ τὸν Εἰσαγγελέα γιὰ τὴν προφυλάκισι ἢ γιὰ τὴν ἀπόλυσί του. Μὰ ὁ ἀνακριτὴς μὲ τὰ στοιχεῖα ποὺ εἶχε στὰ χέρια του ἐνόμιζε τὴ φαρμακεία τῆς Εὐδοκίας Σούτη ἀποδεδειγμένη ἑκατὸ τοῖς ἑκατὸ καὶ γι' αὐτὸ ἔπιασε τὸ δράστη τόσο πομπωδῶς. Καὶ σὲ μᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς καὶ δικαστικοὺς ρεπόρτερς ἡ εἴδησις τῆς συλλήψεως καὶ ἡ παράξενη κατηγορία ἔσκασε, καθὼς θυμᾶμαι, σᾶν βόμβα καὶ τρέξαμε ἀμέσως γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουμε στοιχεῖα γιὰ τὸ ρεπορτὰζ καὶ φωτογραφία τοῦ θύματος καὶ τοῦ δράστου.

(Συνεχίζεται)

ΜΕΡΙΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΑΙ ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Αἱ ἀστυνομικαὶ φωτογραφίαι, αἱ προοριζόμεναι δι' ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος, λαμβάνονται πάντοτε μὲ ἀμφίπλευρον μαλακὸν φωτισμόν. Δύο ἢ τρεῖς λαμπτῆρες τῶν 400 ἢ 500 βάττ ἕκαστος ἐντὸς καταλλήλου προβολέως καὶ εἰς μακρὰν ἀπόστασιν ἐκ τοῦ φωτογραφουμένου ἀτόμου, εἶναι ἀρκετοὶ διὰ τὴν λῆψιν τῆς φωτογραφίας αὐτοῦ. Τὸ «φόντο» πρέπει νὰ εἶναι λευκὸν καὶ εἰς λαμπτὴρ δύναται νὰ τοποθετηθῇ ὄπισθεν τοῦ ἀτόμου, διὰ νὰ φωτίζεται ἰδιαιτέρως τὸ σημεῖον τοῦ δαπέδου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἵσταται. Οἱ ἄλλοι λαμπτῆρες δύνανται νὰ τοποθετηθοῦν ὅσον εἶναι δυνατὸν πλησίον τοῦ φακοῦ τῆς μηχανῆς.

Διὰ τῆς ἐν λόγω μεθόδου ἀποκλείεται ἡ δημιουργία μεγάλων σκιῶν καὶ διασφαλίζεται ἡ ἀπεικόνισις παντὸς ἴχνους ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ ἐπὶ τῶν ὤτων ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου μεθ' ὅλων τῶν λεπτομερειῶν του. Ἀλλὰ ἂν δὲν ἐφαρμόσωμεν τὸν ἀμφίπλευρον φωτισμόν, ἀλλὰ τὸν μονόπλευρον, καλλιτεχνικόν, δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ὦτα καὶ λοιπὰ σημεῖα τοῦ προσώπου, λόγω τῆς βαθείας σκιᾶς ὑπὸ τῆς ὁποίας θὰ καλύπτωνται. Μία οὐλὴ εὑρισκομένη ἐπὶ τῶν ἐν λόγω σημείων σπανίως ἢ ἐκ συμπτώσεως θὰ ἐπισημανθῇ. Συνεπῶς ὁ ἀμφοτερόπλευρος φωτισμὸς εἶναι ὁ καταλληλότερος διὰ λήψεις φωτογραφιῶν ἀτόμων πρὸς ἀστυνομικὴν χρῆσιν—διαπίστωσις τῆς ταυτότητος, ἀναζητήσεις κλπ.

Τῷ 1939 συνελήφθη μεταξὺ καὶ ἄλλων ἡγετικῶν στελεχῶν καὶ ὁ Θέος Κωνσταντῖνος Εἰς τὴν οἰκίαν εἰς ἣν ἐκρύπτετο, εἶχον μεταβῇ ὁ ἀείμνηστος Παξινὸς καὶ ἄλλοι, ἀλλὰ ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι μόνον τὸν τότε Ὑπαστυνόμον Α' καὶ νῦν Ἀστυν. Δ/ντὴν Α' ἐν συντάξει, κ. Καθάρειον Ἀπόστολον. Ἐνήργησαν ἔλεγχον τῶν ἐνοίκων καί, πρὸς μεγάλην των λύπην, δὲν ἀνεῦρον τὸν Θέον, ἐνῶ ἡ πληροφορία ἐθεωρεῖτο ἀξιόπιστος. Ἡ φωτογραφία τοῦ Θέου τὴν ὁποίαν εἶχον ἦτο παλαιά. Ὁ Θέος, πρὸς παραπλάνησιν, ἐκτὸς τῆς πλαστῆς ταυτότητος, ἔτρεφεν ἀρειμάνιον μύστακα καὶ λόγω τῆς «ἀκινησίας» καὶ «καλοφαγίας» εἶχε λάβει καὶ ἀρκετὸν βάρος. Ὅτε ὅμως εἶχε τὸ πρῶτον φωτογραφηθῇ ἦτο ἀδύνατος, διότι ἦτο πραγματικῶς «προλετάριος». Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς καὶ ὀλίγον ἄνωθεν τοῦ μέσου τοῦ τραχήλου του ἔφερεν ἀρκετοῦ μεγέθους οὐλήν. Ὅτε ἡτοιμάζοντο νὰ ἀποχωρήσουν, ὁ Ὑπαστυνόμος μὲ τρόπον ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θυλακίου του τὸ ἀντίτυπον τῆς φωτογραφίας καὶ διεπίστωσεν ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς φωτογραφίας ὑπῆρχεν οὐλὴ εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον. Τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀνέφερεν εἰς τὸν Παξινὸν καὶ ἅπαντες ἐξήτασαν εἰς ἕτερον δωμάτιον λεπτομερέστερον τὴν φωτογραφίαν καὶ ἀπεφάνθησαν ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Θέου. Εἰσῆλθον ἐκ νέου εἰς τὸ δωμάτιον εἰς ὃ ἔμενεν ὁ «γέρος» καὶ ὁ Παξινὸς τὸν ἐπλησίασεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἐφ' ἧς εἶχε κύψει καὶ ἦτο ἀπορροφημένος ἀπὸ τὰς ὑποθέσεις διαφόρων δῃθεν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, καὶ δι' ἑνὸς ἀνημμένου κηρίου τοῦ «ἔκαψε» τὸ δεξιὸν ἐστριμμένον πρὸς τὰ ἄνω τμῆμα τοῦ μύστακός του, λέγοντας: «Σήκω πάνω Θέο καὶ δὲν περνοῦν αὐτὰ σὲ μᾶς». Τοῦτο δείκνυται εἰς τὴν μετ' ὀλίγας ἡμέρας ληφθεῖσαν φωτογραφίαν του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19-4-39, ἥτις εἶναι καὶ ἡ τελευταία. Τὴν αὐτὴν τακτικὴν ἐπιτυχῶς ἐχρησιμοποίησε, δηλονότι ἄφησεν ἐπίσης μύστακα, ὅτε ἀνεχώρησε ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου τοῦ «Ἑλληνικοῦ» μὲ τὰ στοιχεῖα Κατούδης Ἰάσων, ἀνάπηρος ἐκ Μυτιλήνης, τῷ 1947 εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἀλλὰ ὅταν λαμβάνωμεν φωτογραφίας πρὸς δικαστικὴν χρῆσιν, οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ ἀδιαφοροῦμεν διὰ τὸν φωτισμὸν καὶ τὰς σκιάς. Αἱ φωτοσκιάσεις ἐπὶ τῶν διαφόρων ἀστυνομικῶν φωτογραφιῶν δὲν δύνανται νὰ ἀκολουθοῦν τοὺς κοινοὺς κανόνας καὶ

μεθόδους τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐρασιτεχνῶν, ἀλλ' ἀποτελοῦν ἕνα σπουδαῖον παράγοντα διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ σκοποῦ καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς δικαστικῆς φωτογραφίας.

ΧΡΟΝΟΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ὁ χρόνος ἐκθέσεως εἶναι οὐσιώδης παράγων διὰ τὴν καλὴν ἐμφάνισιν μιᾶς φωτογραφίας. Λανθασμένος ὑπολογισμὸς ἐπιφέρει πλημμελῆ ποιοτικὴν ἐμφάνισιν τῆς φωτογραφίας καὶ ἑπομένως ἡ γνῶσις τῆς ἐπιδράσεως καὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ μεγαλυτέρου ἢ ὀλιγωτέρου χρόνου ἐκθέσεως εἶναι ἀπαραίτητος.

Σήμερον πρὸς ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου ἐκθέσεως χρησιμοποιοῦνται, λίαν ἐπιτυχῶς, διάφοροι τύποι ὀργάνων, φωτόμετρα ὀνομαζόμενα. Ὁ κανονικὸς χρόνος ἐκθέσεως τῆς φωτογραφικῆς πλακὸς θεωρεῖται ἀπαραίτητος, ὅταν ἐξ αὐτῆς ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐκτυπώσωμεν φωτογραφίαν ἐπὶ τῆς ὁποίας οἱ τόνοι ὅλων τῶν ἀποχρώσεων τοῦ ἀντικειμένου θ' ἀπεικονίζωνται φυσιολογικῶς. Φυσικὰ ὁ σκοπὸς τῆς ἀποδόσεως τῶν τόνων δὲν εἶναι πάντοτε οὐσιώδης διὰ τὴν δικαστικὴν φωτογραφίαν, ἀλλ' ὑπάρχουν περιπτώσεις εἰς ἃς εἶναι οὐσιωδέστατος.

Ἂς ἐξετάσωμεν πάλιν τὴν περίπτωσιν τῆς φωτογραφήσεως ἑνὸς τραύματος. Ἡ χρῆσις παγχρωματικοῦ φίλμ καὶ τοῦ καταλλήλου φίλτρου εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἐπ' ἀκριβείᾳ ἐμφάνισιν τοῦ τραύματος. Ἀλλ' ὁ ἀνωτέρω συνδυασμὸς δὲν εἶναι ἀρκετὸς καὶ τὸ παγχρωματικὸν φίλμ δὲν θ' ἀπεικονίσῃ τὸ τραῦμα μεθ' ὅλους τοὺς τόνους τῆς ἀποχρώσεως αὐτοῦ, ἂν ὁ χρόνος ἐκθέσεως δὲν εἶναι ὁ κανονικός. Ἂν λ.χ. ὁ κανονικὸς χρόνος ἐκθέσεως εἶναι ἓν δευτερόλεπτον καὶ ὁ φωτογράφος χρησιμοποιήσῃ ἓν τέταρτον τοῦ δευτερολέπτου, τὸ φίλμ θὰ εἶναι ὑπερβολικὰ «ὑποφωτισμένον». Τὰ σκιαζόμενα (σκοτεινὰ) σημεῖα τοῦ ἀντικειμένου, οὐδεμίαν λεπτομέρειαν θὰ ἀπεικονίζουν, ἐνῶ τὰ φωτεινὰ (λευκὰ) τμήματα αὐτοῦ θὰ εἶναι μᾶλλον ὑπερφωτισμένα. Ἡ φωτογραφία ἥτις θὰ ἐκτυπωθῇ ἀπὸ τὴν ἐν λόγω ἀρνητικὴν πλάκα θ' ἀπεικονίζῃ τοὺς τόνους τῶν ἀποχρώσεων τοῦ ἀντικειμένου παρηλλαγμένους.

Ἂς ἐξετάσωμεν μίαν ἄλλην εἰκόνα τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου τὴν ὁποίαν ἐλάβομεν μὲ χρόνον ἐκθέσεως ἐννέα δευτερόλεπτα, ἀντὶ τοῦ ἑνός, ὅστις εἶναι ὁ κανονικός. Μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς πλακὸς θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι τὸ ἀρνητικὸν εἶναι ὑπερβολικὰ πυκνὸν-μαῦρον-καὶ ὅταν ἐκτυπώσωμεν ἐξ αὐτοῦ φωτογραφίαν οἱ τόνοι θὰ εἶναι ἠλλοιωμένοι καὶ ἡ ὅλη φωτογραφία θὰ στερῆται ζωηρότητος.

Ἀλλὰ εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ φωτογραφίαι προορίζονται διὰ δικαστικὴν χρῆσιν, μεγάλη προσοχὴ δέον νὰ καταβάλλεται ὅπως ἡ λῆψις αὐτῶν γίνεται μὲ τὸν κανονικὸν χρόνον ἐκθέσεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνιστᾶται, ἂν στερούμεθα καλοῦ φωτομέτρου, νὰ λαμβάνωμεν ἀρκετὰς καὶ μὲ διαφόρους χρόνους ἐκθέσεως ἢ διάφορα διαφράγματα, ἵνα μετὰ τὴν ἐμφάνισιν ἐπιλέγωμεν ἐξ αὐτῶν τὰς καλυτέρας.

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΛΑΚΟΣ

Ὅλοι γενικῶς οἱ ἐπαγγελματίαι φωτογράφοι, ἐνεργοῦν ἐπὶ τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς διορθώσεις, «ρετοὺς» ὀνομαζόμενον, δι' εἰδικῶν μολυβδίδων. Ἐπιδιορθώσεις διὰ μολυβδίδος ἢ δι' εἰδικῶν χρωμάτων, ἐνεργοῦν ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῆς θετικῆς φωτογραφίας, ὁσάκις αὕτη εἶναι ἐν μεγεθύνσει ἰδίως. Ἡ ἐπιδιόρθωσις διὰ μολυβδίδος τῶν κοινῶν φωτογραφιῶν εἶναι θεμιτή, ἀλλ' ἡ ἐπιδιόρθωσις τῶν διὰ δικαστικὴν χρῆσιν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται. Οἱ πεπειραμένοι φωτογράφοι δύνανται διὰ τῆς ἐπιδιορθώσεως τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς νὰ ἐπιφέρουν τελείαν ἀλλοίωσιν τῆς πραγματικῆς μορφῆς τοῦ φωτογραφηθέντος ἀντικειμένου, ὥστε ἐπὶ τῆς θετικῆς πλέον φωτογραφίας οὐδὲν ἴχνος τῆς ἐπιδιορθώσεως, πολλάκις,

νὰ διακρίνεται. Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς εἶναι ἓν ἀπὸ τὰ πλέον ἐπικίνδυνα καὶ ἀνήθικα μέσα, δι' ὧν ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐξαπατηθῇ. Ἡ ἐπιδιόρθωσις τῆς θετικῆς φωτογραφίας δὲν εἶναι τόσον ἐπικινδύνως ἱκανὴ διὰ νὰ ἐξαπατήσῃ μεμυημένον πῶς δικαστήν, διότι, ὅσον τελεία καὶ ἂν ἔχῃ γίνει, ἐγκαταλείπονται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ χάρτου τὰ ἴχνη τῆς χρησιμοποιηθείσης μολυβδίδος ἢ τοῦ κραγιὸν ἢ τοῦ ὀργάνου, δι' οὗ ἐγένετο ἡ ἀπόξεσις, καὶ τῶν ὁποίων ἡ διαπίστωσις εἶναι εὔκολος καὶ δυνατὴ πολλάκις καὶ δι' ἁπλῆς παρατηρήσεως. Ὁ πλέον ἐπιτυχὴς καὶ ἁπλοῦς τρόπος ἀποφυγῆς τῆς ἐν λόγω ἐξαπατήσεως, εἶναι ἡ ἐξέτασις τῆς ἀρνητικῆς πλακός.

Ὅπως τὰ ἴχνη τῆς ἐπιδιορθώσεως εἶναι καταφανῆ, ὁσάκις αὕτη ἐνεργῆται ἐπὶ τῆς θετικῆς φωτογραφίας, οὕτω διαπιστοῦνται καὶ ἐπὶ τῆς ἀρνητικῆς πλακός. Μία ἐξέτασις αὐτῆς ἐκ τῆς πλευρᾶς τῆς φωτοπαθοῦς οὐσίας, θὰ καταδείξῃ τὰ ἴχνη τῆς μολυβδίδος, μικρὰς ἐγκοπὰς ἐπὶ τῆς φωτοπαθοῦς οὐσίας (ἐμουλσιόν), προκληθείσας ἐκ τῆς χρήσεως τῆς μολυβδίδος καὶ πολλάκις καὶ ἴχνη εἰδικοῦ χρώματος ψήκτρας — πινέλου — διὰ τοῦ ὁποίου συνήθως ἐπιχρίουν τὰ ἐν λόγω σημεῖα τῆς πλακὸς οἱ ἐπιδιορθωταί.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ

Ὡς ἔχομεν ἀναφέρει ὑπάρχουν διαφόρων εὐαισθησιῶν φίλμς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸν φωτογραφικὸν χάρτην, δι' ὃ καὶ ἔχομεν μαλακὸν (soff), κανονικὸν (normal), σκληρὸν (hart) καὶ πολὺ σκληρὸν (extra hart).

Καὶ ἡ ποιότης τοῦ χρησιμοποιηθησομένου χάρτου δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ποιοτικὴν ἐμφάνισιν τῆς φωτογραφίας. Ὁ χάρτης ἐπιλέγεται ἀναλόγως τῆς ποιότητος τῆς ἀρνητικῆς πλακός, δηλονότι : ἂν ἡ ἀρνητικὴ πλάξ εἶναι «σκληρή», ὁ καταλληλότερος χάρτης διὰ τὴν ἐκτύπωσιν μιᾶς φωτογραφίας μὲ κανονικοὺς τοὺς τόνους εἶναι ὁ μαλακός, ἂν εἶναι «κανονικὴ» ὁ νορμάλ, ἂν εἶναι «ἀδύνατη» ὁ σκληρός, ἂν εἶναι «πολὺ ἀδύνατη» ὁ πολὺ σκληρός.

Εἰς ἕτερον κεφάλαιον εἴπομεν ὅτι ὁ δικαστὴς δύναται νὰ ἐξαπατηθῇ ἀπὸ ἐπιδιορθώσεις τῆς ἀρνητικῆς πλακὸς κυρίως.

Οὐ μήν, ἀλλὰ καὶ μία καλὴ θετικὴ φωτογραφία δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ διὰ νὰ ἐξαπατηθῇ ὁ δικαστής, ἂν ἐξ αὐτῆς ὁ φωτογράφος σχηματίσῃ «νέαν» ἀρνητικὴν πλάκα, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξαφανίσῃ πᾶν ὅ,τι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπεικονίζεται ἐπὶ τῆς νέας φωτογραφίας. Δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου δύνανται νὰ ἐξαπατηθοῦν οὐ μόνον οἱ μὴ εἰδήμονες, ἀλλὰ καὶ οἱ καλοὶ φωτογράφοι. Εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ περιγραφῇ εἰς τί ἔγκειται ἡ διαφορὰ μεταξὺ μιᾶς ἀρχικῆς καὶ ἐξ ἀντιγραφῆς ἀρνητικῆς πλακὸς φωτογραφίας. Τὴν διαφορὰν των δυνάμεθα κάπως νὰ τὴν παρομοιάσωμεν μὲ τὴν διαφορὰν ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ ἑνὸς γνησίου καὶ κατ' ἀπομίμησιν ἀδάμαντος. Ὅπως εἷς πολὺ πεπειραμένος ἀδαμαντοπώλης δύναται συνήθως νὰ διαπιστώσῃ τὸν γνήσιον ἀπὸ τὸν κατ' ἀπομίμησιν ἀδάμαντα, οὕτω καὶ εἷς πεπειραμένος φωτογράφος δύναται πολλάκις νὰ διαπιστώσῃ τὴν ἐξ ἀντιγραφῆς ἀρνητικὴν πλάκα.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΔΟΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΑΡΔΙΚΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Οἱ ἄνδρες κατάσκοποι πρὸς ἐπιτυχίαν των στηρίζονται κυρίως εἰς τὸ χρῆμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐξαγοράζουν τὰ κατάλληλα διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν πρόσωπα. Πρὸς τούτοις αἱ ὑπηρεσίαι κατασκοπείας ἁπάντων τῶν Κρατῶν διαθέτουν τεράστια χρηματικὰ ποσά. Ἡ ἀγγλικὴ ὑπηρεσία κατασκοπείας ἐν ἔτει 1914 ἐδαπάνα 50.000 λίρας ἐτησίως, ἐνῷ τῷ 1948 τὸ σχετικὸν κονδύλιον τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τοῦ 1 1/2 ἑκατομμυρίου λιρῶν. Καὶ ἐπειδὴ ἐνταῦθα ὁ λόγος περὶ χρημάτων, δέον νὰ τονίσωμεν ὅτι, ὁσάκις δι' αὐτῶν μία Χώρα ἐξαγοράζει μυστικὰ ἐξ ἄλλης Χώρας ἥτις κατέχει αὐτά, ἐπ' οὐδενὶ ἐπιτρέπεται ἡ λαβοῦσα τὰ χρήματα Χώρα νὰ τὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς διατήρησιν τῶν κατασκόπων της τῶν εὑρισκομένων εἰς τὴν Χώραν παρ' ἧς ἔλαβε τὰ χρήματα, καθ' ὅσον ἡ Χώρα ἥτις ἔδωσε τὰ χρήματα κρατεῖ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν χαρτονομισμάτων καὶ πάντα ὅστις συναλλάσσεται ἐντὸς αὐτῆς δι' αὐτῶν τὸν συλλαμβάνει· π.χ. ἐν ἔτει 1937 ὁ Στάλιν ἔδωσεν εἰς τὸν Χίτλερ καὶ Χάϋντριχ τρεῖς χιλιάδας ρούβλια διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ φακέλου τοῦ στρατάρχου Τουχατσέφσκυ, ὅστις μετὰ τῶν συνενόχων του κατεδικάσθη εἰς θάνατον τὴν 11-6-1937. Ἐν συνεχείᾳ πᾶς σχεδὸν Γερμανὸς κατάσκοπος, ὅστις ἔδρα ἐν Ρωσίᾳ, συνελήφθη ἐξ αἰτίας τῶν ὡς ἄνω ρουβλίων δι' ὧν συνηλλάσσοντο.

Γενικῶς αἱ μέθοδοι καὶ ἡ τέχνη πρὸς ἐπιτυχίαν τῆς κατασκοπείας ἦσαν ἐπὶ σειρὰν αἰώνων πρωτόγονοι καὶ στερεότυποι. Σὺν τῇ παρόδῳ ὅμως τοῦ χρόνου ἐτελειοποιήθησαν καὶ σήμερον ἐξειλίχθησαν εἰς ἐπιστήμην λίαν ἀξιοθαύμαστον, συνεπείᾳ τῶν μέσων ἅτινα ἐπινοεῖ καὶ ἐφαρμόζει, κατὰ τρόπον ὥστε ἡ κατασκοπεία νὰ λέγεται νῦν πόλεμος τῶν ἐγκεφάλων, καθ' ὅσον διὰ ταύτης διεξάγεται ἀγὼν ἀμίλλης καὶ πνεύματος.

θ) Σύγχρονος ἐκπαίδευσις καὶ μέσα κατασκόπων.

Εἰς ὅλα τὰ μεγάλα Κράτη τοῦ κόσμου καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια καὶ δαπανᾶται κατ' ἔτος τεράστιον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἀρτίαν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀτόμων ἅτινα θὰ χρησιμοποιήσουν ὡς κατασκόπους. Εἰς τὴν Ρωσίαν ἡ κατασκοπεία, ἀπὸ καταβολῆς κομμουνισμοῦ, θεωρεῖται ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα ὅπλα τοῦ καθεστῶτος. Ἐκεῖ ἡ στρατολογία καὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν κατασκόπων γίνεται ὡς ἀκολούθως: (1).

Ἡ στρατολογία τῶν πρακτόρων ὑπὸ τῆς σοβιετικῆς ὑπηρεσίας γίνεται κατὰ τρόπον πολὺ ψυχολογημένον. Ἀπὸ τοὺς κύκλους τῶν μελῶν τοῦ κόμματος καταρτίζονται κατάλογοι τῶν πλέον ἀξιοπίστων προσώπων, κατόπιν ἐξαντλητικῶν ἐρευνῶν τῶν ἀρχηγῶν τῶν πυρήνων. Πλήρεις λεπτομέρειαι περὶ τῆς ἰδιωτικῆς των ζωῆς, τῶν συναστροφῶν, τῶν συνηθειῶν καὶ τῶν ἐρασιτεχνικῶν ἀσχολιῶν καταγράφονται, ἐλέγχονται καὶ διυλίζονται. Φυσικά, ὁ μέλλων νὰ ἐπιλεγῇ ὡς κατάσκοπος δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ αὐτοῦ. Οἱ περιφερειακοὶ γραμματεῖς διαβιβάζουν τὰ πορίσματα τῶν σχετικῶν ἐρευνῶν των εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία προβαίνει εἰς ἰδίας ἐξακριβώσεις.

Τελικῶς ὑποβάλλεται εἷς κατάλογος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Κρατικῆς Ἀσφαλείας, ἥτις ἀναθέτει μὲ τὴν σειράν της εἰς ἰδίους πράκτορας τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν ἀφορώντων τοὺς ὑποψηφίους. Μόνον ὅταν ἡ τελικὴ αὐτὴ ἔκθεσις φθάσῃ εἰς τὸ ἐν Μόσχᾳ στρατηγεῖον τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ὑποδεικνύει τὰ πρόσωπα, λαμ-

1. «Καθημερινή», 28/2/1962, ὑπὸ δημοσιογράφου Ρόμπερτ Βάτσα.

βάνεται ἡ ἀπόφασις περὶ τῆς στρατολογίας των. Συχνότατα στήνονται σκληραὶ παγίδες εἰς τὸν ὑποψήφιον, ὥστε νὰ δοκιμασθοῦν ἡ ἀξιοπιστία καὶ αἱ ἱκανότητές του ὑπὸ ἰδιαιτέρως δυσχερεῖς συνθήκας. Δέον νὰ προστεθῇ ὅτι οἱ ὑποψήφιοι δὲν ἔχουν καμμίαν δυνατότητα ἐκλογῆς ἐν προκειμένῳ. Ἐὰν ἐπιλεγοῦν διὰ νὰ ἐνεργοῦν κατασκοπείαν ὑπὲρ τῆς σοβιετικῆς Ἑνώσεως, οὐδεμία δυνατότης ὑπάρχει ἀρνήσεως. Ἀλλ' εἰσέτι καὶ εἰς τὸ στάδιον αὐτό, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον γνωρίζουν οἱ ὑποψήφιοι εἶναι ὅτι ἐπελέγησαν δι' εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν, ὡς προοριζόμενοι διὰ σπουδαίαν πολιτικὴν σταδιοδρομίαν.

Οἱ πρῶτοι μῆνες εἰς τὴν σχολὴν Μὰρξ—Ἔνγκελς, ἥτις εὑρίσκεται εἰς τὴν πόλιν Γκόρκυ, ἀφίνουν εἰσέτι τοὺς σπουδαστὰς μὲ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι προαλείφονται δι' ἀνώτερον πολιτικὸν ἀξίωμα. Τὸ πρόγραμμα μαθημάτων σύγκειται ἐξ ὁλοκλήρου ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν θεωρίαν καὶ τὴν κομματικὴν ἱστορίαν. Ἡ πειθαρχία εἶναι ἐκεῖ πάρα πολὺ αὐστηρὰ καὶ οἱ σπουδασταὶ ὁρκίζονται, ὅτι εἰς οὐδένα θὰ ἀποκαλύψουν τὰ συμβαίνοντα μεταξὺ τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς σχολῆς.

Κατὰ τὴν ἀποφοίτησιν, οἱ ἁρμόδιοι γνωρίζουν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον τί εἴδους κατασκοπευτικὴν ἐργασίαν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀναλάβῃ εἷς ἕκαστος τῶν μαθητῶν. Ἀλλ' ἡ ὁδὸς ἥτις τοὺς ἀναμένει εἶναι πολὺ σκολιὰ καὶ θὰ παρέλθῃ ἴσως ὁλόκληρος δεκαετία διὰ νὰ ἐκκολαφθῇ εἷς πλήρης κατάσκοπος. Ἡ ἑπομένη βαθμὶς εἶναι ἡ σπουδὴ εἰς τὴν Τεχνικὴν Σχολὴν Λένιν τοῦ Καζάν, ἥτις διαρκεῖ ἕν ἔτος καὶ περιλαμβάνει εὐρείας ἀσκήσεις ἐπὶ τῆς χρήσεως μικρῶν ὅπλων, καθὼς καὶ ἀσκήσεις μάχης. Πᾶς ὑποψήφιος κατάσκοπος διδάσκεται ἀπὸ ἐμπείρους καθηγητὰς πῶς θὰ γίνῃ καὶ ὁ ἴδιος ἐμπειρογνώμων εἰς τὸν χειρισμὸν ἐγχειριδίων, πιστολίων καὶ πολυβόλων. Διδάσκονται ἐπίσης πῶς νὰ χειρίζωνται ἐκρηκτικὰς ὕλας καὶ πῶς νὰ ἐπιλέγουν, νὰ πλησιάζουν καὶ νὰ ἀνατινάσσουν τοὺς στόχους των.

Ὁ τρόπος χρήσεως τῶν βραχέων ραδιοφωνικῶν κυμάτων καὶ ἡ ἐπισκευὴ τῶν συσκευῶν, εἶναι ἕν οὐσιῶδες μέρος τῶν εἰδικῶν γνώσεων τοῦ ὑποψηφίου κατασκόπου. Ἐπίσης διδάσκονται καὶ τὴν τέχνην τῶν μυστικῶν μαγνητοφωνικῶν ἐγγράφων, ὥστε νὰ δύνανται νὰ τὰς χρησιμοποιήσουν ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, ὡς μέσον ἐκβιασμοῦ.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρχεται ἡ πραγματικὴ δοκιμὴ τοῦ κατασκόπου. Δίχως καμμίαν σχετικὴν προειδοποίησιν, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν πρακτόρων τοῦ Βλαντιμὶρ Σεριστσάντσνυ, ἐπὶ ψευδεῖ κατηγορίᾳ καὶ ὑποβάλλεται εἰς παντοειδεῖς ταπεινώσεις, τὰς ὁποίας ἐπινοοῦν οἱ Ρῶσοι ἀνακριταί, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐγκεφάλου. Ἐὰν ὁ ὑποψήφιος κατάσκοπος δὲν συντριβῇ ἠθικῶς εἰς τὴν δοκιμασίαν αὐτήν, οὐδέποτε θὰ συντριβῇ καὶ θὰ δυνηθῇ νὰ ἀντιμετωπίσῃ εὐκολώτερον πᾶν ὅ,τι θὰ ὑποστῇ εἰς περίπτωσιν συλλήψεώς του. Μόνον μετὰ τὰ ἀνωτέρω ἡ Μυστικὴ Ὑπηρεσία ἀποκαλύπτει εἰς τοὺς ἐπιτυχόντας τὸν ἀληθῆ σκοπὸν τῆς ἀποστολῆς καὶ ἐκπαιδεύσεώς των, ἥτις θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰσέτι. Ἐκεῖθεν μεταφέρονται εἰς περιοχὴν πυκνῶς φρουρουμένην ὑπὸ δυνάμεως τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας, ἐν πολιτικῇ περιβολῇ, εἰς ἀπόστασιν ἑκατὸν περίπου μιλίων ἀπὸ τὸ Κουϊμπίτσεφ, εἰς μίαν περιοχὴν 400 περίπου τετραγωνικῶν μιλίων, ἔνθα ἔχουν κτισθῆ μικροσκοπικαὶ πόλεις καὶ χωρία κατὰ μίμησιν εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀμερικανικῶν πόλεων καὶ χωρίων, μὲ καταστήματα, οἰκίας καὶ μεταφορικὸν σύστημα ὅμοιον τῶν κατὰ μίμησιν πόλεων, ἔτι δὲ χρησιμοποιοῦν καὶ ὡς μέσον συναλλαγῶν εὐρωπαϊκὸν ἢ ἀμερικανικὸν νόμισμα. Οὕτως οἱ σπουδασταὶ ἐγκλιματίζονται πλήρως εἰς τὸν νέον ρόλον των. Ἐφεξῆς ὁμιλοῦν μόνον τὴν ἀγγλικήν, ἐνδύονται ὡς οἱ Ἄγγλοι ἢ οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ἐθίζονται εἰς τὰς συνηθείας καὶ τὴν συμπεριφορὰν ἐκείνων. Μεταβαίνουν εἰς ἕνα κατ' ἀντιγραφὴν μπάρ, πίνουν καὶ πληρώνουν διὰ πραγματικῶν ἀγγλικῶν ἢ ἀμερικανικῶν χρημάτων. Εἰς τὰ ἄλλα καταστήματα πληρώνουν μὲ τὰς τρεχούσας ἐν Ἀγγλίᾳ ἢ Ἀμερικῇ τιμὰς διαφημιζόμενα ἀγαθά. Πρὸς τούτοις ἑκάστην ἑβδομάδα, ἡ σοβιετικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν

λαμβάνει τιμοκαταλόγους ἰσχύοντας τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς ὅλας τὰς Χώρας, καθ' ὧν ἀναλαμβάνεται ἡ διεξαγωγὴ κατασκοπείας. Οὕτως οἱ μέλλοντες κατάσκοποι, ἀποστελλόμενοι εἰς τὴν Βρεταννίαν π.χ. θὰ γνωρίζουν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὰς ἀκριβεῖς τιμὰς τῶν εἰσιτηρίων τῶν λεωφορείων, ὡς καὶ τὰς τιμὰς παντὸς ἀντικειμένου. Μετὰ ταῦτα ἕκαστος ἀποστέλλεται εἰς τὴν Χώραν δι' ἣν εἰδικῶς ἐξεπαιδεύθη, ἐφοδιαζόμενος μὲ ταυτότητα ἐφ' ἧς ἀναγράφονται ὡς στοιχεῖα τὰ τοιαῦτα παίδων γεννηθέντων καὶ ἀποθανόντων κατὰ τὸ ἔτος γεννήσεως ἑκάστου κατασκόπου.

Τὰ μέσα ἅτινα χρησιμοποιοῦνται σήμερον ὑπὸ τῶν κατασκόπων εἶναι ποικίλα καὶ καταπληκτικά, δι' ὃ καθίσταται ἀδύνατος ἡ ἀπαρίθμησις καί, κατὰ μείζονα λόγον, ἡ περιγραφὴ αὐτῶν.

Χάριν τῆς περιεργείας τῶν ἀναγνωστῶν, θὰ ἀναφέρωμεν μίαν περίπτωσιν χρησιμοποιήσεως μυστηριώδους ὑγροῦ δι' ἰδιορρύθμου μικρᾶς συσκευῆς πρὸς θανάτωσιν τῶν προδιαγραφέντων. Τὴν 12-10-1958 ὁ Οὐκρανὸς συγγραφεὺς Λὲβ Ρεμπὲτ καὶ τὴν 15-10-1959 ὁ ἀρχηγὸς τῶν Οὐκρανῶν αὐτονομιστῶν Στέφαν Μαντέρα ἔπιπτον νεκροὶ ἐν Μονάχῳ, ἄνευ λόγου ἢ ἀσθενείας τινός. Αἱ ἁρμόδιαι ἰατροδικαστικαὶ ὑπηρεσίαι ἐβεβαίουν ὅτι ὁ θάνατος ἀμφοτέρων προῆλθεν ἐκ καρδιακῆς προσβολῆς. Καὶ ὅμως, ἀμφότεροι οἱ ἀνωτέρω εἶχεν δολοφονηθῇ ὑπὸ τοῦ Σταχίνσκυ διὰ μιᾶς συσκευῆς ἐκτοξεύσεως δηλητηριώδους ἀερίου. Ὡς ἐξήγησεν εἰς τὰς Ἀρχὰς ὁ κατάσκοπος τῶν Ρώσων, τὸ δηλητήριον τὸ ὁποῖον ἐξετόξευσεν ἐναντίον τῶν ὡς ἄνω, προσβάλλει τὰς ἀεροφόρους ὁδοὺς καὶ προκαλεῖ ἄμεσον συστολὴν τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων, παράλυσιν τῆς ἀναπνοῆς καὶ ἄμεσον θάνατον. Ἡ ἐκτόξευσις ἐγένετο διὰ μιᾶς συσκευῆς ἀποτελουμένης ἐκ τριῶν κυλίνδρων ἰσομηκῶν ἐξ ἀλουμινίου καὶ διαμέτρου 0,02 μ., ἐξ ὧν ἕκαστος εἰσχωρεῖ ἐντὸς τοῦ προηγουμένου του. Ἡ ὅλη συσκευή, μήκους 15 - 18 ἑκατοστῶν τοῦ μ., δὲν ζυγίζει περισσότερον τῶν 200 γραμμαρίων. Ἓν ἔμβολον, κινούμενον δι' ἑνὸς μοχλοῦ, προχωρεῖ ἰσχυρῶς ἀπὸ τὸν τελευταῖον ἐντὸς τοῦ μεσαίου κυλίνδρου, χάρις εἰς τὴν ἀνάφλεξιν μιᾶς κάψας πυρίτιδος, καὶ οὕτω τὸ τοίχωμα, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὸν μεσαῖον ἀπὸ τὸν πρόσθεν κύλινδρον, χωρεῖ καὶ θραύει ἓν φιαλίδιον τὸ ὁποῖον περιέχει τὸ δηλητήριον. Τὸ ὑγρὸν ἐκτοξεύεται μέσῳ ἑνὸς πλέγματος, τὸ ὁποῖον χρησιμεύει ὡς πῶμα τοῦ προσθίου κυλίνδρου καὶ προσβάλλει τὸ πρόσωπον τοῦ ἀτόμου ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐκτοξεύεται.

ι) Τρόπος εἰσόδου κατασκόπων εἰς διαφόρους Χώρας.

Σήμερον, ὅτε ἅπαντα τὰ Κράτη ἀποδίδουν μεγίστην σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ, ἡ εἴσοδος παντὸς κατασκόπου εἶναι δυνατὴ εἰς πᾶσαν Χώραν. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν τουριστικῶν ἐκδρομῶν, μεθ' εὐυπολήπτων προσώπων τῆς πατρίδος του, εἰσέρχεται καὶ ὁ κατάσκοπος εἰς πᾶσαν Χώραν. Ἐκεῖ οὗτος, λόγῳ τῶν ἐπαφῶν ἃς τὰ ὡς ἄνω μέλη τοῦ ἐκδρομικοῦ γκρούπ θὰ ἔχουν μεθ' ὁμοίων των, θὰ δυνηθῇ ἀσφαλῶς νὰ φωτογραφήσῃ τὸ σημεῖον δι' ὃ ἐνδιαφέρεται ἢ νὰ ἀρυσθῇ τὴν πληροφορίαν ἥτις τὸν ἐνδιαφέρει.

Ἡ εἴσοδος ἑνὸς κατασκόπου εἰς μίαν Χώραν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ ἑνὸς Κράτους εἰς τὴν Χώραν ταύτην. Ὁμοίως ὁ κατάσκοπος δυνατὸν νὰ εἰσέλθῃ ὡς ἀρχαιολόγος, ὡς παιδαγωγός, ὡς ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος κ.λ.π. Ὁ ἐμπορικὸς ἀντιπρόσωπος π.χ., ἀφοῦ παραμείνῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη εἰς τὴν χώραν ἣν κατασκοπεύει, πολιτογραφεῖται εἰς αὐτὴν καὶ μετὰ ταῦτα, κινούμενος εὐκόλως, ἐγκαθίσταται πλησίον σημείου ἐξ οὗ θὰ δύναται νὰ ἀρυσθῇ τὰς πληροφορίας του. Οὕτως ὁ Alfred Wehring, ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς Γερμανίας, ἐγκατεστάθη μὲ ἑλβετικὸν διαβατήριον εἰς Ἀγγλίαν, εἰς ἣν τῷ 1932 ἐπολιτογραφήθη Βρεταννὸς ὑπήκοος ὑπὸ τὸ ὄνομα Alfred Vectel. Ἀργότερον οὗτος ἤνοιξεν ἐπιχείρησιν χρυσοχοΐας εἰς τὸ Kirk Wall πλησίον τοῦ Σκάπα Φλόου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου ἔδωσε τὴν πληροφορίαν εἰς τὸ γερμανικὸν Ναυαρχεῖον ὅτι, «τὰ ἀνατολικὰ ὁρμητήρια τοῦ Σκάπα Φλόου, ἀπὸ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Kierkesvnd, δὲν ἐτύγχανον ἀποκεκλεισμένα μὲ ἀνθυποβρυχιακὰ καλώδια, ἀλλὰ μόνον μὲ λιμενοβραχίονας», μὲ ἀποτέλεσμα ὁ ναύαρ-

χος Νταΐνιτς νὰ διατάξῃ τὸν πλοίαρχον Prien νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν λιμένα καὶ νὰ τορπιλλίσῃ ὅ,τι εὕρει ἐκεῖ. Τῷ ὄντι οὗτος εἰσῆλθε καὶ ἀνετίναξε τὸ πολεμικὸν Royal Oak. Τέλος, πλὴν τῶν ἄλλων τρόπων, ὁ κατάσκοπος δύναται νὰ εἰσέλθῃ καὶ ὡς πολιτικὸς φυγὰς εἰς μίαν Χώραν, εἰς βάρος τῆς ὁποίας θὰ ἐργασθῇ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δέον ὅπως οἱ πολιτικοὶ φυγάδες κατανέμωνται εἰς ὁμάδας ἀνὰ τρεῖς, ἕκαστος δὲ ἐξ αὐτῶν νὰ παρέχῃ πληροφορίας διὰ τοὺς δύο ἄλλους ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῶν. Οὕτω δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν καλὰ ἀποτελέσματα καὶ πληροφορίας περὶ τῆς κινήσεως ἁπάντων.

ια) Τ ρ ό π ο ι μ ε τ α δ ό σ ε ω ς π λ η ρ ο φ ο ρ ι ῶ ν.

Τὸ σύστημα διαβιβάσεως πληροφοριῶν ἐκ μέρους τῶν κατασκόπων, ἔχει σπουδαιοτάτην σημασίαν διὰ τὴν Κεντρικὴν Ὑπηρεσίαν Πληροφοριῶν. Δι' ὃ πᾶς κατάσκοπος εὐθὺς ὡς συλλέξει πληροφορίαν τινά, δέον νὰ μεταδώσῃ ταύτην τὸ ταχύτερον καὶ διὰ τοῦ ἀσφαλεστέρου τρόπου. Αἱ μέθοδοι, οἱ τρόποι καὶ τὰ συνθήματα ἅτινα χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, εἶναι ἀναρίθμητα καί τινα ἐκ τούτων, ἐν πολλοῖς, ἄγνωστα ἢ καὶ αὐτοσχέδια, ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Πάντως ἅπαντα ταῦτα ἀποδεικνύουν τὴν καταβαλλομένην τιτάνειον προσπάθειαν τῶν μυστικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐνταῦθα θὰ ἀναφέρωμεν κλασσικοὺς τρόπους διαβιβάσεως πληροφοριῶν. Κατὰ κανόνα ἐπαφαί, διαβιβάσεις διαταγῶν, πληροφοριῶν κ.λ. δὲν πραγματοποιοῦνται γραπτῶς, ἀλλὰ δι' ἐμπίστων ἀτόμων, ἄριστα κατηρτισμένων. Ὁ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις τῶν πληροφοριῶν, διὰ συζητήσεως καὶ ἐρωτήσεων ὁλοκληρώνει τὴν εἰκόνα τοῦ ὅλου θέματος. Παρὰ ταῦτα κατὰ καιροὺς διεβιβάσθησαν πληροφορίαι καὶ γραπτῶς. Ὁ συνηθέστερος τρόπος γραφῆς τῶν πρὸς μετάδοσιν πληροφοριῶν, εἶναι ἡ γραφὴ διὰ συμπαθητικῆς τινος μελάνης. Ἡ γραφὴ αὕτη διενεργεῖται μεταξὺ τῶν σειρῶν τοῦ περιεχομένου μιᾶς κατὰ πάντα ἀνυπόπτου ἐπιστολῆς, ἐφημερίδων, φωτογραφιῶν κ.λ. ἢ διὰ γραφῆς ἐπὶ δέρματος, ξύλου, μετάλλου, ὑάλου κ.λ.π. Συμπαθητικῶν μελανῶν ὑπάρχει μέγα πλῆθος, πάντως ἑκάστη ἐξ αὐτῶν, ἵνα καταστῇ ὁρατὴ ἢ ὁπωσδήποτε ἀναγνωσθῇ, ἀπαιτεῖ τὸν ἰδιόν της τρόπον ἐπεξεργασίας. Σχετικῶς καὶ ἀναλυτικῶς, τὸ περὶ συμπαθητικῶν μελανῶν θέμα, διαπραγματεύεται ὁ Γ. Πανόπουλος εἰς τὴν Ἐγκληματολογικὴν Χημείαν του (σελ. 190 - 191).

Ἄλλα συστήματα συνεννοήσεως εἶναι: α) Τὸ κρυπτογραφικὸν ἀλφάβητον. (Ὁ Ἐρρῖκος ὁ Ζ' τῆς Ἀγγλίας εἰσήγαγε πρῶτος τὸ σύστημα τῶν κρυπτογραφικῶν κωδίκων εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν του μετὰ τῶν πρεσβευτῶν του), β) Ὁ ἀσύρματος, γ) Διάφορα τεμάχια ξύλου. (Κατὰ τὸν Αον παγκόσμιον πόλεμον εἷς κατάσκοπος ἐχρησιμοποίει ξύλινα πυρεῖα, ὧν τὸ ἄκρον ἔκοπτε κατὰ διάφορον ἑκάστοτε τρόπον), δ) Διάφορα μουσικὰ τεμάχια, καταρτιζόμενα βάσει κρυπτογραφικοῦ ἀλφαβήτου, στηριζόμενα εἰς τὰς ἑπτὰ μουσικὰς νότας, ε) Τὸ ὀδοντωτὸν μέρος τῶν γραμματοσήμων ἢ ἄλλων κεντητῶν ἐνσήμων, στ) Τὰ κεντήματα διαφόρων χειρομάκτρων ἢ ἄλλων παρεμφερῶν τοιούτων, καὶ ζ) Ἀνάλογος καὶ ἐκ τῶν προτέρων προκαθορισθεῖσα μετακίνησις ποιμνίου ἢ ὡρισμένου ἀριθμοῦ ζῴων.

(Συνεχίζεται)

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΔΟ 1940 - 1945

Ὑπὸ τοῦ τ. Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Στὸ «Σύνταγμα» κατέβηκε. Πῆρε τὴν Βασιλίσσης Σοφίας, στὴ διασταύρωσι Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ πῆγε στὸ γωνιακὸ περίπτερο, κάτι ψώνισε καὶ γύρισε ἐμπρὸς - πίσω ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο. Ὁπωσδήποτε θὰ ἐρχόμασταν ἀντιμέτωποι καὶ γιὰ νὰ ἀποφύγω ἔσκυψα κι ἔκανα πὼς δένω τὰ κορδόνια τῶν παπουτσιῶν μου. Ἀφοῦ προσπέρασε ἀρκετά, συνέχισα τὴν παρακολούθησί του. Σὲ κάποια στιγμὴ διέσχισε βιαστικὰ - βιαστικὰ τὴ λεωφόρο, πῆγε στὸ ἀπέναντι πεζοδρόμιο, ἔστριψε στὴν ὁδὸ Σέκερη καὶ ἔφθασε στὴν Ἰταλικὴ πρεσβεία. Στὴν εἴσοδο, καὶ πρὶν ἀκόμα ἀνεβῆ τὴ μαρμάρινη σκάλα τοῦ μεγάρου, τὸν σταμάτησε κάποιος ποὺ κατέβαινε. Ἂν καὶ ἡ ἀπόστασις ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ βρισκόμουνα, ἔξω ἀπὸ τὸ καγκελόφραχτο τοῦ κήπου, ἦταν ἀρκετή, μπόρεσα ν' ἀναγνωρίσω στὸ πρόσωπο τοῦ ἄλλου, τὸν νέο ποὺ πρὶν ἀπὸ μέρες συνώδευεν ὁ Ἀγγελῆς στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ἀστόρια», κάνοντας καὶ τὸν διερμηνέα στὴ συντροφιὰ τοῦ Ἀνιάν.

Ἡ συζήτησίς τους στὰ σκαλοπάτια ἦταν λιγόλεπτη. Μετὰ καὶ οἱ δύο μαζί, μὲ γρήγορα βήματα, μπῆκαν μέσα στὴν πρεσβεία. Τώρα; ἔλεγα μὲ τὸ νοῦ μου, πῶς μπορῶ νὰ μάθω ποιοί εἶναι; Πρὶν τελειώσω τὴ σκέψι μου ἀντίκρυσα ξαφνικὰ μπροστά μου τὸν σκοπὸ ἀστυφύλακα ποὺ φρουροῦσε τὴν πρεσβεία νὰ ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κήπου. Νὰ ἡ εὐκαιρία, σκέφθηκα. Τὸν πλησίασα καὶ τὸν ρώτησα ἂν τοὺς γνώριζε, δηλώνοντάς του τὴν ἰδιότητά μου. Ὁ ἀστυφύλακας, πρόθυμος νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἕνα συνάδελφο, μοῦ εἶπε:

— Μάλιστα τοὺς γνωρίζω, εἶναι στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῆς πρεσβείας, ὁ συνταγματάρχης Rojeti καὶ ὁ πλωτάρχης Marineli. Δὲν ἤθελα καὶ περισσότερα. Ηὐχαρίστησα τὸν συνάδελφο γιὰ τὶς πολύτιμες πληροφορίες του καὶ ἔφυγα ἐνθουσιασμένος γιὰ τὴν ἀπροσδόκητη ἐπιτυχία ἐκείνης τῆς ἡμέρας.

Τὴν ἑπομένη, πρωί - πρωί, ὑπέβαλα τὸ δελτίο μου στὸ νέο προϊστάμενό μου, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι συνάδελφοι, γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ κατευθύνσεις. Ὅταν τὰ διάβασε, μᾶς εἶπε μὲ ἔκδηλη ἱκανοποίησι:

— Ὅπως βλέπω ὅλοι προχωρεῖτε μὲ ἀρκετὲς ἐπιτυχίες. Ὁμολογῶ πὼς θὰ κουρασθῆτε, μὰ πρέπει νὰ γνωρίζουμε τὶ γίνεται γύρω μας. Ἡ χώρα διέρχεται πολὺ δύσκολες στιγμὲς γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν πόλεμο. Ἡ κυβέρνησις ἔχει πάρει μέτρα ἑτοιμότητος. Ἐγκατέστησε σειρῆνες, ἀντιαεροπορικὰ πυροβολεῖα, προβολεῖς, ὠργάνωσε τὴν παθητικὴ ἀεράμυνα κ.ἄ. Πρέπει κι' ἐμεῖς νὰ προσέξουμε καὶ νὰ ἐργασθοῦμε. Ἡ ὑπηρεσία μας ἔχει ὑψηλὴ καὶ σημαντικὴ ἀποστολή.

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ διοικητοῦ ἐκέντρισαν ἀκόμη πιὸ πολὺ τὰ πατριωτικά μας αἰσθήματα καὶ φύγαμε γιὰ νὰ συνεχίσουμε μὲ περισσότερο πεῖσμα τὴ παρακολούθησί τους.

15 Αὐγούστου 1940. Ὅλοι γιόρταζαν τὴ Μεγαλόχαρη. Ἄλλη πῆγαν στὸ νησί της γιὰ νὰ τὴν προσκυνήσουν καὶ ἄλλοι προσηύχοντο μὲ κατάνυξι στὶς ἐκκλησίες. Μόνο ἐμεῖς, ἀπὸ πολὺ πρωί, εἴχαμε πάρει τοὺς δρόμους, γιὰ νὰ βρισκώμαστε διαρκῶς πίσω ἀπὸ τὰ μαῦρα κοράκια, ποὺ οἱ ἀφέντες τους προετοίμαζαν τὸ ὕπουλο κτύπημα τῆς Χώρας μας.

Ὅπως εἴχαμε διασκορπισθῆ ὁ καθένας στὸ προορισμό του, μᾶς ξάφνιασε ἕνα ἔκτακτο παράρτημα ἐφημερίδων μὲ τὴν φοβερὴ εἴδησι: «Ὁ τορπιλλισμὸς τῆς Ἑλλης». Συθέμελα κλονίσθηκε ἡ Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ ἀνίερο ἐκεῖνο ἔγκλημα. Μάντευε τὸν ἐχθρό, μὰ σιωποῦσε καὶ ἀγρυπνοῦσε καρτερικά. Ὅπως ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ἔτσι κι'

ἐμεῖς δώσαμε ὅλον τὸν ἑαυτό μας γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησι τῆς πατρίδος. Ἡ παρακολούθησις τώρα συνεχιζόταν χωρὶς τελειωμό, χωρὶς ἀνάπαυλα, χωρὶς φαγητὸ καὶ ὕπνο. Κάτι παίρναμε στὸ χέρι καὶ συνεχίζαμε.

27 Αὐγούστου 1940. Ἀργὰ τὸ βράδυ, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι, πῆγα στὸ Κέντρο γιὰ νὰ ἀναφέρω στὸν προϊστάμενο τὶς παρατηρήσεις μου ἐκείνης τῆς ἡμέρας. Ὁ ὑπαστυνόμος κ. Βαλσαμῆς μᾶς περίμενε στὸ γραφεῖο του καί, ὅπως εἴχαμε ἐφαρμόσει τὴ μέθοδο τῆς ἀλλαγῆς στὴν παρακολούθησι, μᾶς εἶπε :

—Ἐσὺ Δουκάκη μὲ τὸν Ἀναστασιάδη ἔχετε αὔριο πάλι σειρὰ γιὰ τὴν παρακολούθησι τῆς Ἡπιώτου.

Ἀπὸ τὰ χαράματα τῆς ἑπομένης τριγυρίζαμε στὴ γειτονιά της καὶ περιμέναμε. Δὲν θᾶταν ὀκτὼ ἡ ὥρα ποὺ βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι της, ὅπως ποτὲ ἄλλοτε, λουσαρισμένη καὶ μακιγιαρισμένη.

— Σὲ κάποιο σπουδαῖο πρωινὸ ραντεβοῦ θὰ πηγαίνη, εἶπα στὸ συνάδελφό μου. Πίσω της καὶ μὴν τὴν χάσουμε ἀπὸ τὰ μάτια μας.

Ὅπως πάντα, πῆρε τὸ τράμ, βγῆκε στὴν «Ὁμόνοια», διέσχισε τὴν πλατεῖα, πῆρε τὴν ὁδὸ Θεμιστοκλέους πρὸς τὰ Ἐξάρχεια καὶ σταμάτησε μπροστὰ σ' ἕνα ζαχαροπλαστεῖο.

— Καινούργιο στέκι, πρόλαβα νὰ πῶ στὸν Ἀναστασιάδη καὶ νὰ ὁ Δανέτης ἀπὸ τὴν ἀντίθετη πλευρὰ τοῦ δρόμου νὰ τὴν πλησιάζη. Δὲν κάθισαν πουθενά, παρὰ μὲ τρόπο, καὶ χωρὶς καμμιὰ κουβέντα, εἴδαμε τὸν Δανέτη νὰ βγάζη μέσα ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ σακκακιοῦ του ἕνα φάκελο καὶ νὰ τὸν ρίχνη γρήγορα στὴ ψαθωτὴ τσάντα τῆς Ἡπιώτου. Χωρὶς νὰ ποῦν λέξι, γύρισαν πίσω καὶ ὁ μὲν Δανέτης ἔστριψε σὲ μιὰ πάροδο, ἐνῶ ἡ Ἡπιώτου πῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὴν «Ὁμόνοια».

— Καὶ τώρα Ἀναστασιάδη ἐμπρός. Ὁ φάκελος πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἔρθη στὰ χέρια μας. Ἂν σταθοῦμε τυχεροὶ καὶ μπῆ σὲ ὄχημα μὲ κόσμο, πετύχαμε.

— Δηλαδὴ στὴ στριμωξιά;

— Καὶ βέβαια. Προσοχὴ μὴν τὴν χάσουμε.

Ὅταν φθάσαμε στὴν πλατεῖα, πῆγε σ' ἕνα τηλεφωνικὸ θάλαμο. Ἡ συνδιάλεξις ἦταν πολὺ σύντομη. Ἀμέσως βγῆκε καὶ τρεχάτη πῆγε καὶ στάθηκε στὴ στάσι τῶν τραμ Παγκρατίου.

Τὸ τραμ ἔφθασε κατάμεστο ἀπὸ κόσμο. Μπῆκε καὶ προχώρησε μὲ κόπο, ὅπως κι ἐμεῖς ποὺ τὴν ἀκολουθούσαμε.

— Τύχη βουνό, ψιθύρισα στὸν συνάδελφό μου. Τώρα στὸ ἔργον.

Ἄλλαξα μὲ τρόπο τὰ γυαλιά μου μὲ μαῦρα καὶ πλησίασα ἐνοχλητικὰ κοντά της. Ἐκείνη σὲ λίγο ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται.

— Εἶσθε πολὺ ἀναιδὴς κύριέ μου, μοῦ εἶπε θυμωμένα.

— Κυρία μου, μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλὰ δὲν φταίω ἐγώ, ὅπως βλέπετε ἄλλοι μὲ σπρώχνουν.

Ὁ Ἀναστασιάδης ποὺ στεκόταν πλάϊ μου, ὅλο καὶ προσπαθοῦσε νὰ μὲ καλύπτη γιὰ νὰ δουλέψουν μὲ εὐκολία τὰ χέρια μου. Καὶ ἐνῶ ἡ Ἡπιώτου ἐξακολουθοῦσε νὰ παραπονῆται, ἤλθε ἡ κατάλληλη στιγμή, μ' ἕνα ξαφνικὸ πίσω - μπρὸς τοῦ τράμ, ποὺ ἔκανε ἐκείνους ποὺ ἔστεκαν στὸ διάδρομο νὰ πέση ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλον. Τότε ἀκριβῶς ἅρπαξα τὸν φάκελο μέσα ἀπὸ τὴν ψάθινη τσάντα της, τὸν ἔβαλα γρήγορα στὴν τσέπη μου, καὶ σπρώχνοντας - σπρώχνοντας βρέθηκα στὰ σκαλοπάτια τῆς ἐξόδου. Εἴχαμε φθάσει στὴ πλατεῖα «Συντάγματος» καὶ πρὶν τὸ τραμ σταματήση πήδησα καὶ τρεχᾶτος πῆρα τὴν ὁδὸ Πανεπιστημίου. Ἀπὸ ἐκεῖ, χωρὶς ἀνάσα, ἔφθασα στὴ στάσι λεωφορείων γιὰ τὸν Πειραιᾶ, μὲ τὸν κλεμμένο πολύτιμο φάκελο στὴν τσέπη.

Λαχανιασμένος καὶ καταϊδρωμένος κτυποῦσα σὲ λίγο τὴν πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ διοικητοῦ.

— Τὶ συμβαίνει Δουκάκη καὶ εἶσαι ἔτσι; μὲ ρώτησε μόλις μὲ εἶδε ὁ ἀστυνόμος.

— Νομίζω κ. διοικητὰ πὼς πέτυχα κάτι σπουδαῖο, τοῦ εἶπα, καθὼς τοῦ ἔδινα τὸν κλειστὸ ἄσπρο φάκελο.

Ὁ κ. Δασκαλάκης, ὅταν τὸν ἄνοιξε καὶ ἄρχισε νὰ διαβάζῃ τὸ σημείωμα ποὺ εἶχε μέσα, ἄνοιξε διάπλατα τὰ μάτια του, δάγκωσε τὰ χείλη του κι ὕστερα μοῦ εἶπε ἐνθουσιασμένος:

— Μπράβο Δουκάκη, τὸ σημείωμα πολὺ σοβαρό, ἀναφέρει γιὰ στρατιωτικοὺς χάρτες καὶ γιὰ ὀχυρώσεις τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας. Τώρα τοὺς κρατᾶμε, μὰ γιὰ πές μου πὼς ἔπεσεν ὁ φάκελος στὰ χέρια σου;

Στὴν ἐρώτησι αὐτὴ τοῦ διοικητοῦ μου, ἀνέφερα μὲ κάθε λεπτομέρεια πὼς ἔγινε ἡ κλοπή. Ἀργὰ τὸ βράδυ συναντήθηκα στὸ Τμῆμα μὲ τὸν Ἀναστασιάδη, ποὺ μοῦ διηγήθηκε τὴ συνέχεια.

—Ἂν ἔβλεπες, μοῦ εἶπε, τὴν Ἠπιώτου, θὰ γελοῦσες μὲ τὴν καρδιά σου, ὅταν πῆγε στὸ ζαχαροπλαστεῖο «Ζαβορίτη» καὶ συνάντησε τὸν Ἀγγελῆ, τὸν ἄνθρωπο μὲ τὶς φακίδες, ἀσφαλῶς γιὰ νὰ παραδώσῃ τὸ φάκελο. Ἔκανε σὰν τρελλὴ ὅταν ἔψαξε τὴν τσάντα της καὶ δὲν τὸν βρῆκε. Ἔγινε κατακόκκινη ἀπὸ θυμὸ καὶ ἀγανάκτησι γιὰ τὴ μεγάλη γκάφα ποὺ ἔπαθε. Κάθισε λίγο μαζί του, ὕστερα ἔφυγε καὶ νευριασμένη τράβηξε γιὰ τὸ σπίτι της.

Σύμφωνα μὲ διαταγὴ τοῦ διοικητοῦ, τὸ πρωὶ τῆς 29 Αὐγούστου 1940, ὅλοι τῆς ὁμάδος τοῦ ὑπαστυνόμου Βαλσαμῆ συγκεντρωθήκαμε στὸ γραφεῖο τοῦ ἀστυνόμου. Σταθήκαμε κυκλικὰ γύρω του καὶ περιμέναμε τὶς διαταγές του.

— Εἶσθε βλέπω ὅλοι παρόντες, εἶπε μὲ σοβαρὸ ὕφος ὁ ἀστυνόμος. Σᾶς κάλεσα γιὰ νὰ σᾶς πῶ πῶς ἦρθε ἡ ὥρα νὰ δράσετε στὴν ὑπόθεσι τῆς κατασκοπείας. Θὰ χωρισθῆτε σὲ δυὸ ὁμάδες καὶ θὰ ἐνεργήσετε μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ ὑπαστυνόμου. Σᾶς εὔχομαι καλὴ ἐπιτυχία.

Τὴν ἄλλη μέρα πρωὶ - πρωὶ ὁ ἀρχιφύλακας Κλήμης καὶ ὁ ἀστυφύλακας Ἀναστασιάδης τράβηξαν στὴν ὁδὸ Βεΐκου γιὰ τὴ σύλληψι τῆς Ἠπιώτου, ὁ δὲ ὑπαστυνόμος Βαλσαμῆς καὶ οἱ ἀστυφύλακες Φακῆς, Γεωργᾶτος κι ἐγὼ στὸ Παγκράτι, γιὰ τὸν Ἀνιάν.

Ἀφοῦ κυκλώσαμε τὸ γνωστὸ σπίτι τῆς ὁδοῦ Ἀστυδάμαντος, κτυπήσαμε τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας. Ἀμέσως ἄνοιξαν καὶ παρουσιάσθηκε μιὰ ψηλή, ἀδύνατη, ἀσπρομάλλα γυναίκα μὲ τὸ νυκτικό. Ἦταν ἡ μάννα του. Μᾶς κοίταξε ἕνα - ἕνα μὲ ἀπορία καὶ ὅταν ἔρριξε τὰ μάτια της σ' ἐμένα–ἴσως νὰ μὲ γνώρισε – ἄρχισαν νὰ τρέμουν τὰ χείλη της καὶ μᾶς εἶπε φοβισμένη.

—Τὶ θέλουν οἱ κύριοι;

—Ὁ Γιάννης εἶναι μέσα; τὴ ρώτησε ὁ ὑπαστυνόμος.

—Ὄχι, ἀπήντησε μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκούσθηκε.

Σὰν μάννα εἶπε τὸ ψέμμα γιὰ νὰ προφυλάξῃ τὸ παιδί της. Μὰ στὸ μεταξύ, ἐνῶ ἐμεῖς προχωρούσαμε γιὰ νὰ ψάξουμε στὰ δωμάτια, ἐκεῖνος εἶχε ντυθῆ καὶ προσπάθησε νὰ πηδήσῃ ἀπὸ τὸ παράθυρο τῆς αὐλῆς. Ὅταν ὅμως εἶδε ἕνα ἀστυφύλακα νὰ στέκῃ ἀπὸ κάτω, γύρισε πίσω καὶ σαστισμένος ἔπεσε ἐπάνω μας. Ἔτσι ὁ ἔξυπνος Ἀνιὰν πιάσθηκε σὰν κουτὸς στὸν ὕπνο. Ὕστερα ἀπὸ ὧρες οἱ δυὸ ὁμάδες γυρίσαμε στὸ Κέντρον Ἀλλοδαπῶν, φέρνοντας ἡ κάθε μιὰ τὸ θήραμά της. Τὸν Ἀνιὰν καὶ τὴν Ἠπιώτου. Στὸ μεταξὺ ὁ Δανέτης πιάστηκε ἀπὸ τὸν ὑπαστυνόμο Ξυνόπουλο καὶ τὴν ὁμάδα του κι' ἀπὸ τὴν ἔρευνα ποὺ ἔγινε στὸ σπίτι του, ἦρθαν σὲ φῶς ἕνα σωρὸ ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τῶν συνενόχων του. Οἱ ἄλλοι τῆς συντροφιᾶς ἦσαν ὅλοι διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι καὶ γι' αὐτὸ ἀρκεσθήκαμε σ' αὐτὰ τὰ τρία πρόσωπα. Κανεὶς ἀπὸ τοὺς κρατουμένους δὲν ἤξερε τὴ σύλληψι τοῦ ἄλλου καὶ τὴν αἰτία ποὺ εἶχε συλληφθῆ.

Ὁ Ἀνιάν, σὰν παλιὰ ἀμαρτία, ἤξερε νὰ ξεφεύγῃ καὶ νὰ ἀμύνεται. Ἔτσι, ὅταν μάλιστα τὸν ρώτησε ὁ ἀστυνόμος γιὰ τοὺς Ζάϊτς, Rojeti, Marineli καὶ Ἀγγελῆ ἂν τοὺς γνώριζε, ἀπήντησε μὲ μεγάλη ἀπάθεια καὶ πειστικότητα:

—Κάποιο λάθος κάνετε. Αὐτὰ τὰ πρόσωπα μοῦ εἶναι τελείως ἄγνωστα.

—Μήπως σοῦ εἶναι ἐπίσης ἄγνωστοι ὁ Δανέτης καὶ ἡ Ἠπιώτου;

Ὁ Ἀνιάν, μολονότι ξαφνιάστηκε, ἀπήντησε καὶ πάλιν ψύχραιμα, χωρὶς νὰ ξέρη πὼς ἔχουν κι' αὐτοὶ συλληφθῆ.

—Ὁ Δανέτης εἶναι φίλος μου καὶ ἡ Ἠπιώτου ἐρωμένη μου.

Κατόπιν ἦλθε ἡ σειρὰ τοῦ Δανέτη, ποὺ κι' αὐτὸς ἀρνήθηκε τὰ πάντα καὶ κράτησε τὴν ἴδια τακτικὴ τοῦ Ἀνιάν.

Καὶ ἡ Ἀλίκη Ἠπιώτου, ποὺ ὁ ἀστυνόμος ἄφησε σκόπιμα τελευταία γιὰ ἀνάκρισι, ἀρνήθηκε ὅπως καὶ οἱ συνεργάτες της.

—Μὴ προσπαθῆς νὰ ξεφύγης ἀπὸ τὴν πραγματικότητα, τῆς εἶπεν ὁ ἀστυνόμος πεισμωμένος. Σᾶς κρατᾶμε ὅλους γερὰ στὰ χέρια μας μὲ ἀποδείξεις. Καί γι' αὐτὸ ἐδῶ τί ἔχεις νὰ πῆς Ἠπιώτου; τῆς εἶπεν ὁ ἀστυνόμος, βγάζοντας ἀπὸ τὸ συρτὸ τοῦ γραφείου του τὸν κλεμμένο φάκελο.

Ἡ Ἠπιώτου τὰ ἔχασε, χλώμιασε καὶ παρ' ὀλίγο νὰ λιποθυμήση ὅταν εἶδε τὸ φάκελο, ποὺ εἶχε χάσει, νὰ βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ ἀστυνόμου. Τότε πλέον δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῆ καὶ ἄρχισε σιγὰ - σιγὰ νὰ ὁμολογῆ.

Ἀφοῦ τελείωσε τὴν ἀπολογία της, ὁ διοικητὴς διέταξε νὰ φέρουν στὸ γραφεῖο του καὶ τοὺς ἄλλους κρατουμένους. Ὅταν βρέθηκαν καὶ οἱ τρεῖς ἀντιμέτωποι τὰ ἔχασαν. Ἔβλεπε ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ἐρωτηματικὰ καὶ προσπαθοῦσαν νὰ μαντέψουν ἂν ἔκανε κανείς τους ἀποκαλύψεις.

—Περιττὸ πλέον νὰ ἀρνῆσθε, τοὺς εἶπεν ὁ διοικητής. Ἡ Ἠπιώτου τὰ ὡμολόγησεν ὅλα, ἄλλωστε ἔχουμε καὶ τὶς ἀποδείξεις τῆς ἐνοχῆς σας.

Τότε ὁ ἕνας χλώμιασε, ὁ ἄλλος ἔτρεμε κι' ἄρχισαν καὶ αὐτοὶ νὰ ὁμιλοῦν καὶ νὰ ρίχνη ὁ ἕνας τὶς εὐθύνες στὸν ἄλλον.

—Ἀπὸ μᾶς, συνέχισε ὁ ἀστυνόμος, ἡ ὑπόθεσις τελείωσε. Τώρα τὸν λόγον ἔχει ἡ Στρατιωτικὴ Δικαιοσύνη.

Ἔτσι, τὴν ἑπομένη ὡδηγήθηκαν στὸ Βασιλικὸ Ἐπίτροπο. Ὁ Ἀνιὰν καὶ ὁ Δανέτης κλείσθηκαν στὶς στρατιωτικὲς φυλακές, ποὺ ἦσαν τότε στὴν ὁδὸ Βουλιαγμένης, καὶ ἡ Ἠπιώτου στὶς γυναικεῖες φυλακὲς Ἀβέρωφ μέχρι τὴ δίκη τους.

Ὡς τόσο τὴν παρακολούθησι τῶν ἄλλων προσώπων ἐξακολουθήσαμε μὲ τὸν ἴδιο ρυθμὸ καὶ τὴν τακτικὴ τῆς περισυλλογῆς πληροφοριῶν, γιὰ τὶς ἐνέργειες καὶ τὴν δρᾶσι τους.

Στὸ μεταξὺ μάθαμε μ' ἔκπληξι πὼς ὁ Γεώργιος Χάρτς , ποὺ ἡ συμπεριφορά του μᾶς ἦταν αἰνιγματική, δούλευε εἰς βάρος τῶν Ναζί, ποὺ εἶχαν ὑποδουλώσει τὴν χώρα του, καὶ ἔδινε τὶς πληροφορίες του καὶ στὴν Γενικὴ Διεύθυνσι Ἀλλοδαπῶν. Ὅταν τὸ διεπιστώσαμε, διεκόψαμε τὴν παρακολούθησί του. Οἱ ἐπαφές του μὲ τὸν Ἀνιάν, ὅπως μοῦ εἶπε ὅταν γνωρίσθηκα μαζί του, σκοπὸ εἶχαν νὰ μαθαίνη τοὺς πράκτορες ποὺ διέθετεν ὁ Ἄξονας στὴν Ἑλλάδα.

—Οἱ ναζὶ καὶ οἱ φασίστες ἔχουν μεταξύ τους ἕνα ἀφάνταστο ἀνταγωνισμό. Ἡ «AST» μὲ τὸν ἀρθοῦρο Ζάϊτς καὶ ἡ «OFI» μὲ τοὺς Rojeti καὶ Marineli, μοῦ εἶπε.

—Καὶ κάποιος Ἀγγελῆς μὲ τὶς φακίδες στὸ πρόσωπο, τί ρόλο παίζει στὴν ἰταλικὴ πρεσβεία; τὸν ρώτησα.

—Ὦ, αὐτὸς εἶναι ὁ Aragoni, ὁ δυναμικὸς πράκτορας τῆς ἰταλικῆς κατασκοπείας. Τὸν ἔστειλαν ἀπὸ τὴν Ρώμη βοηθὸ τοῦ πλωτάρχου Marineli γιὰ τὴν ὀργάνωσι πρακτόρων στὴν Ἑλλάδα. Τὸν καμουφλάρισαν μὲ ἕνα παραγγελιοδοχικὸ γραφεῖο στὴν ὁδὸ Σταδίου καὶ τοῦ ἔδωσαν τὸ συνηθισμένο ἑλληνικὸ ὄνομα «Ἀγγελῆς».

Ἔτσι ξεσκεπάσθηκε καὶ ὁ ἄνθρωπος μὲ τὶς φακίδες, ὅπως καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

25 Φεβρουαρίου 1941.

Ἂν καὶ ἡ χώρα μας βρισκόταν πλέον σὲ πόλεμο μὲ τοὺς φασίστες τοῦ Μουσολίνι καὶ ἔγραφε ἐπάνω στὰ ἀλβανικὰ βουνὰ καινούργιες σελίδες δόξας καὶ ἡρωι-

σμοῦ μὲ τὶς ἀλλεπάλληλες νίκες τῶν παιδιῶν της, ἂν καὶ ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ περιμέναμε τὴν ἐπίθεσι καὶ τοῦ ἄλλου σκέλους τοῦ Ἄξονος τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν τοῦ Χίτλερ γιὰ νὰ βοηθήσουν τοὺς ἡττημένους συμμάχους των, ἐκεῖνο τὸ πρωὶ στὴν αἴθουσα τοῦ Α' Διαρκοῦς Στρατοδικείου Ἀθηνῶν, θὰ ἐξεδικάζετο ἡ ὑπόθεσις τῶν πρακτόρων τοῦ ἐχθροῦ. Στὶς 9 ἡ ὥρα ἀκριβῶς ἀξιωματικοὶ διαφόρων βαθμῶν καὶ ὅπλων προσῆλθον καὶ κατέλαβον τὶς θέσεις των καὶ ἀμέσως ὡδηγήθησαν οἱ κρατούμενοι Ἀνιὰν, Δανέτης καὶ Ἠπιώτου στὸ ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου. Τότε ὁ πρόεδρος, ἕνας σοβαρώτατος συνταγματάρχης, διέταξε τὴν ἐκκένωσι τῆς αἰθούσης. Σὲ λίγα λεπτὰ δὲν ὑπῆρχε κανένας ἀκροατὴς καὶ ἡ διαδικασία ἄρχισε κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ὅπως γίνεται συνήθως σὲ τέτοιου εἴδους ἀδικήματα. Ὅταν ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος τελείωσε τὸ κατηγορητήριον, ὁ πρόεδρος διέταξε νὰ παραμείνῃ μόνον ὁ πρῶτος μάρτυς κατηγορίας, ὁ ὑπαστυνόμος Βαλσαμῆς, οἱ δὲ ἄλλοι νὰ ἀποσυρθοῦν στὴν παραπλεύρως αἴθουσα. Ἐκεῖ, ὅλως ἀπρόοπτα, ἀνάμεσα στοὺς διαφόρους μάρτυρες εἶδα καὶ τὸν ξένο λοχαγό.

—Πῶς ἐδῶ κ. Χάρτς;

—Ὑποχρέωσίς μου νὰ ἔλθω γιὰ τὸν Ἀνιὰν, μοῦ εἶπε.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ὑπαστυνόμος Βαλσαμῆς ἐξέθετε στοὺς δικαστὲς τοὺς τρόπους δράσεως τῶν κλιμακίων «FAT 133» τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας καὶ «OFI» τῆς ἰταλικῆς, ὅπως καὶ τὸ ἱστορικὸ τῆς ἀποκαλύψεως καὶ τῆς συλλήψεως τῶν πρακτόρων.

Ὕστερα ἀπὸ πολύωρη ἐξέτασι τοῦ ὑπαστυνόμου, ἦρθε τρεχᾶτος ἕνας στρατιώτης καὶ ἀνήγγειλε τὴ πρόσκλησί μου ὡς ἑπομένου μάρτυρος.

Πέρασα ἀμέσως στὴν αἴθουσα καὶ στάθηκα μὲ σεβασμὸ μπροστὰ στὴ ἕδρα τῶν δικαστῶν.

—Γνωστὴ ἡ ταυτότης, τὸ χέρι σου στὸ Εὐαγγέλιο, εἶπεν ὁ πρόεδρος, ὁ ὁποῖος, ὕστερα ἀπὸ τὸν νενομισμένον ὅρκο, μὲ ρώτησε τὶ γνωρίζω γιὰ τοὺς κατηγορουμένους.

Ἐξέθεσα μὲ ὅλες τὶς λεπτομέρειες τὴν ἐντατικὴ παρακολούθησί τους, τὴν ἀπὸ ἐξακριβωμένες πληροφορίες δρᾶσι τοῦ καθενὸς καὶ τὴ χειροπιαστὴ ἐνοχή τους.

Κατόπιν παρήλασαν οἱ ἄλλοι συνάδελφοι καὶ ἀργὰ τὴν νύκτα, ποὺ τελείωσαν οἱ μάρτυρες κατηγορίας, ἐκλήθησαν οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως.

Πρῶτος, ὅπως θυμᾶμαι, ἐκλήθη ὁ Γεώργιος Χάρτς καὶ εἶπε:

—Εἶμαι ἔφεδρος λοχαγὸς, δουλεύω κατὰ τῶν φασιστῶν καὶ τῶν ναζὶ ποὺ ἔχουν ὑποδουλώσει τὴν πατρίδα μου καὶ μπορῶ νὰ καταθέσω ὅτι ὁ Ἀνιὰν μοῦ ἔδιδε ἐνδιαφέρουσες πληροφορίες, τὶς ὁποῖες διεβίβαζα καὶ στὴν Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τῆς χώρας σας. Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ κατηγορούμενος θεωρεῖται ἄνθρωπος σκοτεινός, γι αὐτὸ τὸν πλησίασα καὶ γνωρίσθηκα μαζί του, διότι οἱ τύποι αὐτοὶ εἶναι κατάλληλοι καὶ χρησιμοποιοῦνται γιὰ κατάσκοποι καὶ πράκτορες.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς καταθέσεις καὶ τῶν ἄλλων μαρτύρων ὑπερασπίσεως, ἡ ἀπολογία τῶν κατηγορουμένων ἦταν σύντομη. Οἱ συνήγοροί των ἀγωνίσθηκαν γιὰ νὰ ἐλαφρύνουν τὴ θέσι τους, μὰ ὁ Βασιλικὸς Ἐπίτροπος ἐζήτησε τὴν αὐστηρὴ τιμωρία των.

Κατὰ τὰ ξημερώματα ἡ διαδικασία ἐτελείωσε καὶ οἱ δικασταὶ ἀπεσύρθησαν καὶ ἔβγαλαν τὶς ἀποφάσεις τους.

Ὁ Δανέτης καὶ ἡ Ἀλίκη Ἠπιώτου κατεδικάσθησαν σὲ βαρειὲς ποινὲς καὶ πρόστιμον ἀπὸ 30.000 δραχ. ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, καὶ ὁ Γιάννης Ἀνιὰν κατάφερε νὰ ἀπαλλαγῇ, ὕστερα ἀπὸ τὴν κατάθεσι τοῦ ξένου πρώην λοχαγοῦ.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Ἀνιὰν δὲν ἐσταμάτησε καὶ κατὰ τὴν κατοχὴ ἔγινε ἀκόμη σοβαρώτερη καὶ ὅπως θὰ δοῦμε σὲ ἄλλη συνέχεια ἐξακολούθησε τὸ παιγνίδι του μὲ δίφατσο χαρτί, τοῦ πατριώτου καὶ τοῦ προδότου, μέχρι τῆς δολοφονίας του ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς κατακτητὰς ἀφέντες του.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

ΛΑΪ ΝΤΕΤΕΚΤΟΡ

(ΑΝΙΧΝΕΥΤΗΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΥΣ)

Ὑπὸ τοῦ κ. ΟΥΩΛΤΕΡ ΑΡΜ, κατὰ διασκευὴν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Περιλήψεις :

4. Οἱ ἐπικριταὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν συσκευῶν ἀνιχνεύσεως ψευδῶν τὶς θεωροῦν ἐπικίνδυνες σὲ κακὰ χέρια.—Οἱ ὀπαδοὶ τῆς χρησιμοποιήσεώς των τὶς θεωροῦν ὡς ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα καὶ στὴ μέθοδο ὡς ἐπιστημονικὴ ἐργασία.

5. Συνδυασμὸς τοῦ Λάϊ ντετέκτορ μὲ ταυτόχρονη ἀνάκρισι δύο ὑπόπτων διὰ μέσου ραδιοδιαφανοῦς καθρέπτου.

4. Ἀπὸ τὸ ἔτος 1910, ὅταν ἔγινε ἡ πρώτη ἐμφάνισις καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ λάϊ ντετέκτορ στὶς Η.Π.Α., ἄρχισαν ἀτέλειωτες συζητήσεις γιὰ τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα τῶν συσκευῶν αὐτῶν. Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου οἱ συζητήσεις γίνονταν ἐντονώτερες. Οἱ ἐπικριταὶ τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν λένε ὅτι ἡ συσκευὴ δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἕνα ἠλεκτρικὸ ἀριθμητήριο. Ἀντίθετα οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς συσκευῆς ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι ἕνα ἀποδεδειγμένο ἐπιστημονικὸ ὄργανο. Οἱ ἐπικριταὶ λένε ὅτι τὸ ποσοστὸ ἀκριβείας τοῦ λάϊ ντετέκτορ δὲν ἀπεδείχθη ποτέ. Ἀντίθετα, οἱ ὑπερασπισταί του τονίζουν ὅτι τὸ ποσοστὸ αὐτὸ κυμαίνεται μεταξὺ 80—90%.

Οἱ ἐπικριταὶ λένε ἀκόμη ὅτι ἕνας ἱκανὸς ψεύτης ἢ ἕνας ἔμπειρος ἐγκληματίας μπορεῖ νὰ ἐξαπατήσῃ τὴ συσκευή, ἐπιτυγχάνοντας ἔλεγχο τῶν συναισθημάτων του. Οἱ ὑποστηρικταὶ ἀντίθετα, ὑποστηρίζουν ὅτι αὐτὲς οἱ περιπτώσεις εἶναι σπάνιες, ὅτι μποροῦν σχεδὸν πάντοτε νὰ διακρίνουν τὴν προσπάθεια πρὸς ἐξαπάτησι τῆς συσκευῆς καὶ ὅτι οἱ παρόμοιες ἀπόπειρες ἀποτελοῦν μιὰ ἐπὶ πλέον ἀπόδειξι ἐνοχῆς.

Οἱ ἐπικριταὶ τῆς συσκευῆς ἰσχυρίζονται ἀκόμη ὅτι ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν εἶναι ἕνα ἀστυνομικὸ βάρβαρο ὅπλο καὶ ὅτι ἡ χρησιμοποίησίς του ἀποτελεῖ παραβίασι τῶν συνταγματικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀτόμου. Ἀντίθετα, οἱ ὑποστηρικταὶ λένε ὅτι εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους προστάτες τῶν ἀθώων καὶ ὅτι ἡ χρῆσις του παρεμποδίζει τὴν ἐφαρμογὴ ἄλλων βαρβάρων ἀστυνομικῶν μέτρων.

Οἱ κατήγοροι, συνεχίζοντας, λένε ὅτι ἡ μεγαλύτερη ἀδυναμία τῆς συσκευῆς εἶναι ἡ ἐξάρτησίς της ἀπὸ τὸν χειριστή, γιατὶ θέτει ἕνα ἄνθρωπο στὸ ἔλεος τῶν διαφόρων ἀγυρτῶν καὶ φιλοδόξων, ὑπερασπιστῶν δῆθεν τοῦ νόμου. Οἱ ὑπερασπισταὶ τῆς συσκευῆς τὸ παραδέχονται αὐτό, ἀλλὰ τονίζουν ὅτι καὶ ἄλλου εἴδους ἀποδεικτικὰ μέσα ἔχουν τὴν αὐτὴν ἀδυναμία. Προσθέτουν μάλιστα ὅτι προειδοποιοῦν πάντοτε τὸ κοινὸ γιὰ τοὺς τυχαίους χειριστὰς τῶν ἀνιχνευτῶν καὶ ὅτι ἐσχημάτισαν ἑνώσεις, μὲ σκοπὸ νὰ ἀγωνισθοῦν γιὰ τὴν κανονικὴ ἐφαρμογὴ καὶ λειτουργία τῶν ἀνιχνευτῶν.

Οἱ ἐπικριταὶ λένε ὅτι ἡ χρῆσις τῶν μαρτυριῶν ποὺ ἐπιτυγχάνονται μὲ τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν στὰ δικαστήρια, θὰ δημιουργοῦσε ἕνα ἀστυνομικὸ κράτος καὶ ἕνα σύστημα «μηχανικῆς δικαιοσύνης». Ἀντίθετα οἱ ὑπερασπισταὶ διακηρύσσουν ὅτι ἡ κατάλληλη χρῆσις τοῦ ἀνιχνευτοῦ στὰ δικαστήρια, ἰδίως στὶς πολιτικὲς ὑποθέσεις, θὰ διηυκόλυνε σὲ μεγάλο βαθμὸ τὴ Δικαιοσύνη. Οἱ ἐπικριταὶ λένε ὅτι πέρασαν τόσα χρόνια χωρὶς ἀνιχνευτὴ ψευδῶν καὶ ἑπομένως τώρα δὲν τοὺς χρειαζόμαστε. Οἱ ὑποστηρικταὶ ὅμως λένε ὅτι κάναμε καὶ χωρὶς δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐπίσης τόσα χρόνια, μέχρις ὅτου μάθαμε πόσο χρήσιμα εἶναι γιὰ τὴν διαπίστωσιν ἑνὸς ἐγκλήματος καὶ τὸν θρίαμβο τῆς Δικαιοσύνης. Οἱ πρῶτοι ἐπίσης τονίζουν ὅτι ἡ τύχη ἑνὸς ἀθρώπου δὲν πρέπει νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ μιὰ συσκευή, ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ ἀλάνθαστη εἶναι. Οἱ δεύτεροι ὅμως ἀπαντοῦν: Ἀπὸ πότε λοιπὸν εἶναι ἀλάνθαστοι

καὶ οἱ ἴδιοι οἱ δικαστικοί; Πόσοι ἀθῶοι δὲν κατεδικάσθησαν κακῶς, ἐνῶ θὰ ἀπαλλάσσονταν ἂν ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ μαρτυρία τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν;

Ἕνα ἐρωτηματολόγιο ποὺ ὑποβλήθηκε στοὺς κατοίκους τῆς Νέας Ὑόρκης ἔδειξεν ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπ' αὐτοὺς δυσπιστοῦν, ἐξ ἐνστίκτου, πρὸς τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν. «Μᾶς φοβίζει, εἶπε μιὰ γυναίκα. Δὲν ξέρω γιατί, δὲν εἶδα ποτὲ ἀκόμη κανένα».

Ὁ διευθυντὴς τοῦ F.B.I. Ἔντγκαρ Χοῦβερ σὲ μιὰ ἐπιτροπὴ τῆς Γερουσίας τὸ 1953 εἶπε τὰ ἑξῆς: «Οὐδέποτε θὰ ἐδεχόμην τὰ συμπεράσματα ἑνὸς ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν ὡς ἀπόδειξιν ἀθωότητος ἢ ἐνοχῆς. Τὸ μόνο ποὺ δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίζωμεν εἶναι ὅτι ὁ ἀνιχνευτὴς ἀποτελεῖ ἕνα ψυχολογικὸ βοήθημα. Δὲν ἔχω ἐμπιστοσύνη ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποδείξῃ πράγματι κάτι». Ὁ Ἀμερικανὸς εἰσαγγελεὺς Ἔντουαρντ Λάνταρντ, τῆς νοτίας περιοχῆς τῆς Νέας Ὑόρκης, δὲν πιστεύει ὅτι ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν στὴ σημερινή του κατάστασι, εἶναι ἕτοιμος πρὸς χρῆσι σὲ δίκες ἐγκλημάτων. Ὁ γενικὸς εἰσαγγελεὺς τῆς Νέας Ὑόρκης κ. Ρίτσμαν, λέγει ὅτι ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν ἔχει μικρὴ πρακτικὴ ἀξία στὸ δικαστήριο καὶ ἀκόμη ὅτι δὲν εἶναι βέβαιος οὔτε γιὰ τὴ χρησιμότητά του στὴν ἀνάκρισι.

Στὶς 24 Φεβρουαρίου 1954 τὸ ἀνώτατο ὁμοσπονδιακὸ δικαστήριο Δυτικῆς Γερμανίας ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσι τῶν ἀνιχνευτῶν ψευδῶν στὸ δικαστήριο καὶ βρῆκε ὅτι αὐτὸ ἀντιβαίνει στὸ πρῶτο ἄρθρο τοῦ Συντάγματος τῆς Βόννης ποὺ λέγει: «Ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἀπαραβίαστη. Εἶναι καθῆκον ὅλων τῶν κρατικῶν ὀργάνων νὰ τὴν σέβωνται καὶ νὰ τὴν προστατεύουν».

Οἱ δικασταὶ λένε ὅτι ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν μειώνει τὸν κατηγορούμενο στὸ ἐπίπεδο ἑνὸς «ἀντικειμένου» καὶ ἔτσι τὸν ἀποστερεῖ τοῦ δικαιώματος νὰ συμμετέχῃ πλήρως καὶ ἐνεργῶς στὴν δίκη του. Ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τοῦ ἐγκλήματος τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὑόρκης λέγει ὅτι θεωρεῖ τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν ὡς «ὄργανον ἀποκλειστικῶς ἀνακριτικὸ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποβῇ θανάσιμο στὰ χέρια διεφθαρμένων ὑπαλλήλων».

Ὁ ποινικολόγος Μόρις Φλὸκ σὲ ἄρθρο του μὲ τίτλο «Περιορισμοὶ τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν» ποὺ δημοσιεύθηκε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1950 στὴν ἐφημερίδα «Ποινικὴ νομοθεσία καὶ ἐγκληματολογία», λέγει ὅτι τρεῖς τύποι ἀτόμων δὲν μποροῦν νὰ ὑποβληθοῦν ἀποτελεσματικὰ στὴ δοκιμασία τοῦ λάϊ ντετέκτορ καὶ αὐτοὶ εἶναι: 1) ὁ τύπος τοῦ κοινωνικὰ ἀκαταρτίστου ἀτόμου ποὺ δὲν αἰσθάνεται ἐνοχὴ ὅταν λέγῃ ψέμματα, 2) οἱ ἐπαγγελματίες ἐγκληματίες ποὺ προτιμοῦν τὸ ψέμμα ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ 3) οἱ παθολογικοὶ ψεῦτες ποὺ ἔχασαν τὴν ἱκανότητα νὰ κάνουν διάκρισι μεταξὺ πραγματικότητος καὶ φαντασίας. Στὰ βιβλία τους «Ἀνίχνευσις ψευδῶν» καὶ «Ἀνακρίσεις ἐγκληματιῶν» ὁ Τζὼν Ράϊλ καὶ ὁ καθηγητὴς Φρὲντ Ἰμπάουμ γράφουν τὰ ἑξῆς: «Οἱ κίνδυνοι τῆς ἀδικίας θὰ εἶναι σημαντικῶς μεγαλύτεροι στὶς περιπτώσεις ποὺ χρησιμοποιοῦνται ἀκατάλληλα ὄργανα ἢ μέθοδοι στὶς ὁποῖες οἱ ἐξεταζόμενοι εἶναι ἀναρμόδιοι ἢ ἀνέντιμοι. Καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀτόμων ποὺ ἐκτελοῦν τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς δουλειᾶς κατὰ τὴ σημερινὴ ἐποχὴ εἶναι μερικοὶ ποὺ εἶναι ἀπολύτως ἀναρμόδιοι καὶ λίγοι ποὺ εἶναι ἀναμφισβήτητα ἀνέντιμοι καὶ θὰ κατέθεταν ἀμέσως ὑπὲρ ἐκείνου ποὺ θὰ προσέφερε τὰ περισσότερα χρήματα».

Γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐπίθεσι αὐτὴ ἐναντίον τοῦ ἐπαγγέλματος, μιὰ ὁμάδα χειριστῶν τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν ἵδρυσε τὴν ἀμερικανικὴ ἀκαδημία χειριστῶν πολυγράφου «πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπτύξεως τῆς τεχνικῆς τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν καὶ μὲ τὴν εὐρυτέραν προοπτικὴν τῆς προστασίας τῶν κοινῶν συμφερόντων». Μιὰ ἄλλη ὁμάδα ἐσχημάτισε τὴν διεθνῆ ἑταιρίαν ἀποκαλύψεως τῆς ἀπάτης τῆς ὁποίας τὸ ἔμβλημα εἶναι «ἡ ἀλήθεια διὰ τῆς ἐπιστήμης».

Ὁ Δρ. Ράλφ Μπρέν, διευθυντὴς τοῦ γραφείου ἀνιχνεύσεως ψευδῶν, ἀντιμετώπισε τὸ ἐπιχείρημα ὅτι δῆθεν ἡ συσκευὴ εἶναι ἐπικίνδυνη σὲ κακὰ χέρια, τονίζοντας ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει μὲ κάθε ἄλλο εἶδος ὅπλου κατὰ τοῦ ἐγκλήματος. Ὁ

ἴδιος ἐπρότεινε τὴν καθιέρωσι νομικῶν ἐπικριτῶν καὶ ὑπέδειξεν ὅπως τὰ δικαστήρια χρησιμοποιοῦν τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν διὰ τοῦ διορισμοῦ ἐπιτροπῆς εἰδικῶν ἀπὸ δύο ἐξεταστὰς καὶ ἕνα ψυχίατρο. «Κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, εἶπεν ὁ δρ. Μπρέν, θὰ ἀποφεύγωνται τὰ σφάλματα».

Ὁ Πάουλ Τροβίλο, διευθυντὴς ἐρευνῶν τοῦ συμβουλευτικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐπιτροπῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας στὸ Ὥκ Ρὶτζ, σὲ ἄρθρο του ποὺ δημοσιεύθηκε τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1953, ἔγραφε τὰ ἑξῆς: «Ὀφείλουμε νὰ ἀναγνωρίσουμε ὅτι ἡ ἀνακάλυψις τῆς ἀπάτης μὲ τὶς εἰδικὲς συσκευὲς προώδευσε τόσον ὥστε νὰ μπορῇ νὰ θεωρῆται ἐπάγγελμα. Ἡ χρῆσις τῶν ἀνιχνευτῶν ψευδῶν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία καὶ ἀπὸ τὴν ὁμοσπονδιακὴ κυβέρνησι, κατέστησαν τὸν ὁρίζοντά των τόσον εὐρὺ ὥστε ὅποιος τοὺς θεωρεῖ πλέον ὡς «πείραμα» ἀγνοεῖ ἁπλῶς τὴν τελειοποίησί των καὶ τὴν σημασία ποὺ ἀπέκτησαν κατὰ τὰ τελευταῖα 29 χρόνια». Καὶ συνεχίζοντας λέγει. «Εἶναι μιὰ καλὴ μέθοδος σὲ ἱκανὰ χέρια καὶ ἔχει πλέον τόσην εὐρεῖα προοπτικὴν ὥστε δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτύχῃ. Εἶναι καὶ ἐπιστημονικὴ καὶ δημοκρατική. Χωρὶς νὰ παύσουμε νὰ ὑπολογίζουμε τὴν ἀξία τῶν ἄλλων εἰδῶν τῶν ἐπιστημονικῶν μαρτυριῶν, πρέπει νὰ δώσουμε σ' αὐτὴ τὴν δικαιολογημένη θέσι της στὴν αἴθουσα τοῦ δικαστηρίου».

Ἀλλὰ ὁ καθηγητὴς Μόρρις Φόρκορς, διευθυντὴς τοῦ τμήματος δημοσίου Δικαίου στὴ σχολὴ δικαίου τοῦ Μπροῦκλιν, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς: «Ἡ ἀδυναμία τοῦ ἀνιχνευτοῦ ψευδῶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος εἶναι ὁ ἀνθρώπινος παράγων». Ὁ ἴδιος εἶπεν ὅτι ὁ ἀποθανὼν Λεονάρντ Κίλλερ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πρωτοπόρους στὴν ἔρευνα τῶν ἀνιχνευτῶν ψευδῶν «ἦταν ἱκανὸς νὰ ἐξαπατήσῃ τὴ συσκευή του» καὶ ἀπαριθμεῖ τὶς τρεῖς «πιθανὲς πηγὲς σφάλματος» ποὺ θὰ ἀποκλείσουν διὰ παντὸς τὸν ἀνιχνευτὴ ψευδῶν ἀπὸ τὴν δικαστικὴν αἴθουσα, ἤτοι 1) τὴν ἐκ τῶν προτέρων γνῶσιν τῶν ἐρωτήσεων, 2) τὴν ἀνθρώπινη ὑπευθυνότητα καὶ 3) τὸ ἑρμηνευτικὸ στάδιο.

«Ὁ ἀνιχνευτὴς ψευδῶν εἶναι μιὰ καλὴ συσκευὴ γιὰ ἀνακριτικοὺς σκοπούς, συμπεραίνει ὁ καθηγητὴς Φόρκορς, ἀλλὰ οἱ συνέπειες τῆς χρήσεώς του στὰ δικαστήρια θὰ καθίστων χαῶδες ὄχι μόνον τὸ δικαστικό μας σύστημα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ θεμέλια τῶν δημοκρατικῶν μας θεσμῶν καὶ θὰ ὡδηγοῦσε σὲ μιὰ μηχανικὴ δικαιοσύνη».

5. Στὰ ἐγκληματολογικὰ ἐργαστήρια τοῦ Σικάγου τὴν ἐξέτασι μαρτύρων ἢ κατηγορουμένων μὲ τὴ συσκευὴ λάϊ ντετέκτορ μποροῦν, χωρὶς αὐτοὶ νὰ τὸ ἀντιλαμβάνωνται, νὰ τὴν παρακολουθοῦν καὶ ἄλλοι μάρτυρες ἢ κατηγορούμενοι ποὺ ἐξετάζονται ταυτόχρονα καὶ αὐτοί. Αὐτὸ τὸ ἐπιτυγχάνουν ὡς ἑξῆς: Στὸν τοῖχο τῆς αἰθούσης ὅπου γίνεται ἡ ἐξέτασις γιὰ τὴν ἀποκάλυψι τοῦ ψεύδους καὶ ἀκριβῶς ἀπέναντι ἀπὸ τὴν πολυθρόνα ποὺ κάθεται ὁ ἐξεταζόμενος, ὑπάρχει ἕνα μεγάλο ἄνοιγμα τοῦ τοίχου ποὺ ἑνώνει τὴν αἴθουσα αὐτὴ μὲ τὸ ἄλλο δωμάτιο. Τὸ ἄνοιγμα αὐτὸ καλύπτεται ἀπὸ ἕνα μεγάλο εἰδικὸ ραδιοδιαφανῆ καθρέπτη ποὺ φαίνεται, γιὰ κείνους ποὺ βρίσκονται μέσα στὸ δωμάτιο τῆς ἀνακρίσεως, σὰν ἕνας κοινὸς ἀδιαφανὴς καθρέπτης. Ἀπὸ τὸ ἄλλο ὅμως δωμάτιο ὁ καθρέπτης αὐτὸς εἶναι διαφανής, ὅπως ἕνα κοινὸ καθαρώτατο κρύσταλλο. Ἔτσι ἐκεῖνος ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὸν καθρέπτη βλέπει τὸν ἐξεταζόμενο στὴν αἴθουσα τοῦ λάϊ ντετέκτορ, ἀλλὰ καὶ παρακολουθεῖ λεπτομερῶς τὴ συζήτησι ποὺ γίνεται μεταξὺ τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ τοῦ ἀνακρινομένου μὲ ἀφανῆ μικρόφωνα.

Ὁ ἰατροδικαστὴς κ. Δ. Καψάσκης στὸ βιβλίο του «Κυνηγοὶ τοῦ ἐγκλήματος» περιγράφει ὡς ἑξῆς τὸν τρόπο τῆς δικαστικῆς αὐτῆς ἀνακρίσεως:

«Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι διὰ μίαν ὑπόθεσιν ἐγκλήματος ὑπάρχουν δύο ὕποπτοι. Ὁ ἕνας καλεῖται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀνακρίσεως πρὸς ἀνάκρισιν, ὁ δὲ ἄλλος, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζῃ ὁ ἀνακρινόμενος, μεταφέρεται συνοδευόμενος ὑπὸ ἑτέρου ἀνακριτοῦ εἰς τὸ διπλανὸν δωμάτιον, ὄπισθεν τοῦ ραδιοδιαφανοῦς καθρέπτου. Ἀρχίζει ὁ ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἀνακριτὴς νὰ ὑποβάλλῃ ὡρισμένα ἐρωτήματα ποὺ ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς

συναντήσεις, τὰς ἐπαφὰς ἢ διάφορα εἰδικὰ περιστατικὰ τοῦ ἐγκλήματος, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν ὑπόνοιαι ὅτι συνήργησεν ὁ ἀνακρινόμενος μὲ τὸν εἰς τὸ παραπλεύρως δωμάτιον καὶ ὄπισθεν τοῦ καθρέπτου εὑρισκόμενον δεύτερον ὕποπτον.

Φυσικὸν εἶναι, ἐπειδὴ δὲν παρίσταται ὁ ὑποτιθέμενος συνένοχος τοῦ ἀνακρινομένου, ἀγνοεῖ δὲ οὗτος ὅτι ὁ συνεργάτης του εὑρίσκεται εἰς τὸ παραπλεύρως δωμάτιον ἀπὸ ὅπου τὸν βλέπει καὶ ἀκούει τὶ ἀπαντᾶ εἰς τὰ τιθέμενα ἐρωτήματα, νὰ εἴπῃ πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνῇ ἢ στρέφονται ἐναντίον του καὶ τὰ ὁποῖα ἀναμφιβόλως δὲν θὰ ἔλεγεν ἐὰν ἡ ἐξέτασις ἐγίνετο κατ' ἀντιπαράστασιν. Ὁ παρακολουθῶν τὴν ἀνάκρισιν, ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐξεταζομένου, δεύτερος ὕποπτος, ἀκούων ὡρισμένα πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν συμφωνεῖ ἢ στρέφονται ἐναντίον του, ἢ τὰ θεωρεῖ ψεύδη ἢ πολλάκις διαμαρτύρεται καὶ δίδει τὰς ἰδικάς του ἐξηγήσεις καὶ ἀπαντήσεις εἰς τὸν συνοδεύοντα αὐτὸν δεύτερον ἀνακριτήν. Ἡ συνέχεια τῆς περιέργου διπλῆς αὐτῆς ἀνακρίσεως συνεχίζεται καὶ εἶναι δυνατὸν ἀπὸ αὐτὴν καὶ μόνον νὰ διαλευκανθῇ μία ὑπόθεσις διὰ τὴν ὁποίαν πολλαὶ προηγούμεναι ἁπλαῖ ἀνακρίσεις καὶ πολλαὶ κοπιαστικαὶ ἔρευναι εἶχον ἀποβῇ ἄνευ ἀποτελέσματος.

Μοῦ ἀνέφεραν μίαν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κατεβάλλετο προσπάθεια ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ καὶ ἀνακριτικὰ ὄργανα τοῦ Σικάγου πρὸς διαλεύκανσιν μιᾶς ὑποθέσεως ληστείας καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς δύο συλληφθέντων ὑπόπτων χωρὶς κανένα ἀποτελεσμα. Ἡ Ἀστυνομία εἶχε πληροφορίας καὶ στοιχεῖα ὅτι καὶ μία ἄλλη ληστεία, ποὺ εἶχε διαπραχθῇ πρὸ ἀρκετῶν μηνῶν, εἶχεν ὡς δράστας τοὺς ἰδίους ἐνόχους. Διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν δὲν εἶχε γίνει νύξις κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἀνακρίσεις τούτων, λόγῳ τοῦ ὅτι δὲν ὑπῆρχον σαφῆ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἐναντίον των. Ἡ Ἀστυνομία ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐξεταζομένου κατ' ἀντιπαράστασιν ἀνακρίσεως. Ἀπὸ τὰ χωριστὰ κελλιὰ τῶν κρατητηρίων ὅπου ἐκρατοῦντο, μετεφέρθησαν, χωρὶς νὰ τὸ γνωρίζουν, ὁ ἕνας εἰς τὴν αἴθουσαν ἀνακρίσεως καὶ ὁ ἄλλος εἰς τὸ ὄπισθεν τοῦ καθρέπτου παραπλεύρως δωμάτιον. Ἤρχισεν ἡ ἀνάκρισις καὶ ὁ παρακολουθῶν τὰς ἀπαντήσεις τοῦ συνενόχου του ἐφαίνετο ἀπολύτως ἱκανοποιημένος ἀπὸ αὐτὰς καὶ δὲν ἔλεγε λέξιν. Ἔξαφνα ὁ ἀνακριτὴς εἶπεν εἰς τὸν ἀνακρινόμενον: «Διατὶ δὲν εἶσαι εἰλικρινὴς σὰν τὸν φίλο σου καὶ ἐπιβαρύνεις τὴν θέσιν σου; Ἐκεῖνος μᾶς εἶπε πὼς αὐτὴ τὴ ληστεία τὴν ἔκανες μόνος καὶ πὼς σὲ μιὰ ἄλλη, ποὺ κάνατε πρὸ μηνῶν στὸ τάδε μέρος, παρέσυρες, παρὰ τὴν θέλησίν του, καὶ ἐκεῖνον». «Ψέμματα ἐφώναξεν ὁ ἐξεταζόμενος. Αὐτὸς εἶναι γνωστὸς ληστής, καὶ τὴν μία καὶ τὴν ἄλλη ληστεία τὶς ἔχει κάνει μόνος του καὶ ἐπειδὴ τὰ ἔχει φτιάξει μὲ τὴν ἐρωμένη μου θέλουν νὰ μὲ βάλουν φυλακὴ γιὰ νὰ μείνουν ἥσυχοι».

Μόνον ποὺ δὲν ἔσπασε τὸν καθρέπτη ἀπὸ τὴν λύσσαν του ὁ παρακολουθῶν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐξεταζομένου δεύτερος ὕποπτος. «Θὰ τὸν πνίξω μὲ τὰ χέρια μου τὸν ἄτιμο, εἶπεν εἰς τὸν δεύτερον ἀνακριτὴν ποὺ εὑρίσκετο δίπλα του. Καὶ τὶς δύο ληστεῖες μαζὶ τὶς κάναμε καὶ διὰ τὴν ἐρωμένην του ποὺ λέγει, ξέροντας ὅτι μοῦ ἀρέσει καὶ τὴν συμπαθῶ, τὴν χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ μὲ πείθῃ καὶ νὰ μὲ παρασύρῃ νὰ γίνω ὄργανό του καὶ νὰ τὸν βοηθῶ στὰ ἐγκλήματά του. Ξέρω πὼς εἶμαι χαμένος, ἀλλὰ θὰ τὰ πῶ ὅλα». Καὶ ἤρχισε νὰ διηγῆται λεπτομερῶς σωρείαν ἐγκληματικῶν πράξεων μιᾶς ἐπταμελοῦς σπείρας, τῆς ὁποίας ἀρχηγὸς ἦτο ὁ ἀνακρινόμενος. Ἐννοεῖται ὅτι ὅλοι συνελήφθησαν».

(Συνεχίζεται)

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΦ·ΜΠΙ·ΑΪ

Ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἀμερικανοῦ συγγραφέως **Ντὸν Χουάιτχεντ** «Ἡ ἱστορία τοῦ F.B.I.», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἀστυφύλακος κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΒΟΓΙΑΤΖΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Οἱ πράκτορες τῆς S.I.S. διήρεσαν τὴ χώρα σὲ τέσσερες τομεῖς καὶ μετὰ ἄρχισαν τὴ δουλειά τους. Ἕνας ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ Τζῶρτζ Στῆβενς, στὸν ὁποῖο ἀνετέθη ὁ ἔλεγχος τῆς περιοχῆς τῆς ἀγρίας ζούγκλας, κοντὰ στοὺς πρόποδες τῶν Ἄνδεων. Ὁ Στῆβενς ἔγραφε στὸ ἡμερολόγιό του:

«... Πέταξα μὲ τὸν πιλότο ἑνὸς παλιοῦ ὑδροπλάνου «φόρντ», στὸ ὁποῖο δὲν ὑπῆρχε οὔτε πυξίς, οὔτε ἀσύρματος. Τὸ ὑδροπλάνο αὐτὸ μποροῦσε νὰ προσγειωθῇ πάνω στὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ καὶ τὰ ἕλη. Ρώτησα τὸν πιλότο πῶς θὰ εὕρισκε τὸ δρόμο νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Μπαρανκουίλα χωρὶς πυξίδα καὶ ἀσύρματο. Μοῦ ἔκανε ἕνα μορφασμὸ καὶ ἀπήντησε: «Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χαθῶ». Τότε τοῦ εἶπα: «Καὶ τὶ θὰ γίνῃ ἂν ξεσπάσῃ μιὰ κακοκαιρία;» «Ἄ, τότε θὰ ἀράξω τὸ σκάφος μου πάνω στὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ, θὰ τὸ δέσω καὶ θὰ ψαρεύω». Τελικὰ τοῦ ἔφεραν ἕνα ὡραῖο ὁλοκαίνουργο ἀεροσκάφος, ἀλλὰ τὸ προσέκρουσε καὶ ἀχρηστεύθηκε. Ἔτσι πετοῦσε πάλι μὲ τὸ παλιὸ «φόρντ» ... Δὲν ἄργησα νὰ ἀνακαλύψω τοὺς λαθρεμπόρους ποὺ ἔστελναν τοὺς ἀντιπροσώπους τους στοὺς ντόπιους καὶ ἀγόραζαν τὴν πλατίνη. Μετέφεραν τὸ ἐμπόρευμα μέσα ἀπὸ τὰ βουνὰ τοῦ Ἰσημερινοῦ καὶ τὸ φυγάδευαν στὸ ἐξωτερικό. Ἐξησφάλισα πληροφοριοδότες ἀνάμεσα στοὺς κατοίκους, ἐνῶ οἱ συνάδελφοί μου ἔκαμναν τὸ ἴδιο σὲ ἄλλες περιοχές...».

Ὁ Στῆβενς πληροφορήθηκε ὅτι μιὰ σπεῖρα λαθρεμπόρων χρησιμοποιοῦσε ἕνα Ἱσπανό, ὁδηγὸ φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, ὡς ταχυδρόμο της. Εἰδοποίησε τότε τὸν Ἱσπανὸ ὅτι ἤθελε νὰ τὸν ἰδῇ. Ὅταν ὁ Ἱσπανὸς ἦλθε, τοῦ ἐτόνισεν ὅτι ὁ νέος κυβερνητικὸς νόμος προβλέπει φυλάκισι ἢ ἀπέλασι οἱουδήποτε ἀλλοδαποῦ ποὺ θὰ κατελαμβάνετο νὰ διενεργῇ λαθρεμπόριο πλατίνης. Αὐτὸς δέ, σὰν ἀλλοδαπὸς ποὺ ἦταν, ὄχι μόνον θὰ ἀπηλαύνετο, ἀλλὰ θὰ ἔχανε τὸ σπίτι του, τὸ αὐτοκίνητό του καὶ ὅλη τὴν περιουσία του. Ὁ Στῆβενς τοῦ συνέστησεν ἐν συνεχείᾳ νὰ κάνῃ τὴν ἐκλογή του, νὰ συνεργασθῇ δηλαδὴ μὲ τὸ ἐπίσημο κράτος καὶ τὴν S.I.S. ἢ μὲ τοὺς λαθρεμπόρους. Πράγματι ὁ Ἱσπανὸς ἐπείσθη νὰ γίνῃ πληροφοριοδότης τῆς S.I.S. καὶ συνέχισε τὴν ἐργασία του ὡς ταχυδρόμος τῶν λαθρεμπόρων. Μὲ τὶς πληροφορίες του ἐματαιώθησαν τὰ σχέδια ἄλλων λαθρεμπόρων.

Παρακολουθώντας τὴν παραγωγὴ τῆς πλατίνης ἀπὸ τὴν πηγὴ προελεύσεώς της μέχρι τὸν τελευταῖο καταναλωτή της, οἱ πράκτορες τῆς S.I.S., ἀπὸ τὸ 1942 μέχρι τὴν 1 Ἰουλίου 1944, κατώρθωσαν νὰ θέσουν ὑπὸ τὸν ἔλεγχό τους συνολικῶς 2.507 λίτρες μετάλλου, μιᾶς ποσότητος ποὺ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ἔφθανε στὴ Γερμανία. Ἡ πολεμικὴ μηχανὴ τῆς Γερμανίας, σύμφωνα μὲ ἐπισήμους ὑπολογισμούς, ἐχρειάζετο 137.500 λίτρες πλατίνης. Τὰ μέτρα ὅμως ποὺ ἔλαβεν ἡ κολομβιανὴ κυβέρνησις, μὲ βάσι τὶς πληροφορίες τῆς S.I.S., ἐπέτρεψαν στοὺς Γερμανοὺς νὰ ἐξασφαλίσουν μόνο τὸ 2 ο/ο τῆς πλατίνης ποὺ ἐχρειάζοντο.

Ἡ μάχη κατὰ τῶν λαθρεμπόρων καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατασκοπείας βρισκόταν ἐν πλήρει ἀναπτύξει κατὰ τὶς ἀρχὲς τοῦ 1944, ὅταν ὁ διευθυντὴς Χοῦβερ ἔλαβε δύο ἐμπιστευτικὰ ἔγγραφα ἀπὸ τὸ Πεντάγωνο καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐσωτερικῶν, τὰ ὁποῖα τὸν ἀνησύχησαν. Τὰ ἔγγραφα προήρχοντο ἀπὸ πηγὲς τῶν ὁποίων ἡ ἀξιοπιστία δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ τεθῇ ἐν ἀμφιβόλῳ καὶ ἀναφέρονταν καὶ τὰ δύο στὸ ἴδιο θέμα: Ἡ μυστικὴ σοβιετικὴ Ἀστυνομία θὰ ἐγκαθιστοῦσε ἕνα κλιμάκιό της στὴν Οὐάσιγκτων!

Χωρὶς κἂν προηγούμενη ἔγκρισι τοῦ Λευκοῦ Οἴκου ἢ τοῦ 'Υπουργείου 'Εσωτερικῶν ἢ τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου, τὸ Γραφεῖο Στρατηγικῶν 'Υπηρεσιῶν προῆλθε σὲ συμφωνία μὲ τὸν ὑπουργὸ τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς Ρωσίας περὶ ἀνταλλαγῆς ἀποστολῶν, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία θὰ ἐπετρέπετο ὅπως κλιμάκιο τοῦ Γραφείου Στρατηγικῶν 'Υπηρεσιῶν μεταβῆ στὴ Μόσχα καὶ ἀντιστοίχως κλιμάκιο τῆς N.K.V.D. θὰ ἐγκαθίστατο τὴν Οὐάσιγκτων.

Τὰ κλιμάκια αὐτὰ θὰ δροῦσαν ὡς σύνδεσμοι μόνον πρὸς ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν. 'Ο Χοῦβερ ὅμως ἐγνώριζε καλὰ ὅτι ὅλες οἱ χῶρες ποὺ εἶχαν δοκιμάσει μιὰ τέτοια συνεργασία μὲ τὴ Ρωσία, βρέθηκαν σὲ πολὺ δύσκολη θέσι καὶ δὲν μποροῦσαν νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὶς κατασκοπευτικὲς ἐνέργειες τῆς N.K.V.D.

'Ο Χοῦβερ ἔστειλε μὲ εἰδικὸ ἀγγελιοφόρο τὴν ἀκόλουθη ἐμπιστευτικὴ ἐπιστολή, μὲ ἡμερομηνία 10-2-1944, πρὸς τὸν Χάρρυ Χόπκινς στὸ Λευκὸ Οἶκο, στενὸ φίλο καὶ συνεργάτη τοῦ Προέδρου:

«'Αγαπητὲ Χάρυ,

Τώρα μόλις ἐπληροφορήθην ἀπὸ ἐμπιστευτικὴ καὶ ἀξιόπιστη πηγὴ ὅτι ἔχει ὑπογραφῆ συμφωνία περὶ ἀνταλλαγῆς ἀποστολῶν μεταξὺ τοῦ Γραφείου Στρατηγικῶν 'Υπηρεσιῶν καὶ τῆς σοβιετικῆς μυστικῆς 'Αστυνομίας N.K.V.D., βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἐπιτραπῆ εἰς τὴν N.K.V.D. νὰ ἐγκαταστήση κλιμάκιό της στὴν Οὐάσιγκτων. 'Επιθυμῶ νὰ θέσω ὑπ' ὄψι σας τὴν κατάστασιν αὐτὴν ἀμέσως, γιατὶ νομίζω ὅτι εἶναι λίαν ἐπικίνδυνη καὶ ἀνεπιθύμητη ἡ ἐγκατάστασις στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες μιᾶς μονάδος τῆς ρωσικῆς μυστικῆς 'Αστυνομίας, τῆς ὁποίας σκοπὸς θὰ εἶναι ἡ διείσδυσις στὰ μυστικὰ τῶν διαφόρων κρατικῶν ὑπηρεσιῶν. 'Η δρᾶσις τῆς N.K.V.D. στὴ Μεγάλη Βρεταννία κατέδειξε καθαρὰ ὅτι ὁ βασικὸς σκοπός της ἦταν νὰ ὑποκλέπτη τὰ ἀπόρρητα μυστικὰ τῆς βρεταννικῆς κυβερνήσεως. Πληροφοροῦμαι ὅτι καὶ οἱ διάφορες ἄλλες χῶρες ποὺ ἐπέτρεψαν τὴν ἐγκατάστασι κλιμακίου τῆς N.K.V.D., ἀντιμετώπισαν τὴν ἴδια κατάστασι. Νομίζω ὅτι θὰ εἶναι λίαν ἐπικίνδυνο γιὰ τὶς κρατικές μας ὑπηρεσίες νὰ ἐπιτρέψουμε τὴν ἐπίσημη λειτουργία ἑνὸς γραφείου τῆς N.K.V.D. μέσα στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες, ὅπου εἶναι φανερὸν ὅτι θὰ μπορέση νὰ λειτουργήση, χωρὶς κανένα περιορισμὸ στὴ δρᾶσι του. 'Εν ὄψει τοῦ βασικοῦ κινδύνου στὴν προκειμένη περίπτωσι, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχή σας καὶ νὰ σᾶς παράσχω κάθε ἄλλη σχετικὴ πληροφορία. Ε. Χοῦβερ».

'Ο Χοῦβερ ἐν συνεχείᾳ ὑπέβαλεν ἄλλη ἀναφορὰ πρὸς τὸν ὑπουργὸ Δικαιοσύνης Μπίντλ, καὶ τὸν ἐνημέρωσεν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος. 'Εγραφε τὰ ἴδια ποὺ εἶχε γράψει καὶ πρὸς τὸν Χόπκινς καὶ προσέθετε:

«...Πράγματι, μυστικοὶ πράκτορες τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς δροῦν κρυφὰ στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες καὶ προσπαθοῦν νὰ κλέψουν ἄκρως ἀπόρρητα κρατικὰ μυστικά. Νομίζω ὅτι ἡ ἐπίσημη ἐγκατάστασις μονάδος τῆς N.K.V.D. θὰ εἶναι σοβαρὴ ἀπειλὴ κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας...».

Τὰ «στρατιωτικὰ μυστικὰ» ποὺ ἐμνημόνευσεν ὁ Χοῦβερ, ἦσαν τὰ μυστικὰ τῆς ἀτομικῆς βόμβας, ποὺ φυλάσσονταν ἀπὸ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία στὸ Μανχάταν.

Κατόπιν τῶν ἐνεργειῶν αὐτῶν τοῦ Χοῦβερ, ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἀποστολῶν ἐματαιώθη ἀπὸ τὸν Λευκὸ Οἶκο καὶ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἡ ὑπόθεσις λησμονήθηκε.

'Ο πόλεμος τώρα πλησίαζε πρὸς τὸ τέλος του καὶ ἕνα ἄλλο σοβαρὸ πρόβλημα ἄρχισε νὰ ἀνακύπτη: τὸ πρόβλημα τῆς μεταπολεμικῆς 'Υπηρεσίας Πληροφοριῶν. "Ολοι συμφωνοῦσαν ὅτι τὸ σύστημα πληροφοριῶν ποὺ δημιουργήθηκε κάτω ἀπὸ τὶς ἀνάγκες καὶ τῆς συνθῆκες τοῦ πολέμου, ἔπρεπε νὰ ἀντικατασταθῆ. Τὸ ζήτημα ἦταν ποιὸ σύστημα θὰ ἐφαρμοζόταν καὶ σὲ ποιὸν θὰ ἀνετίθετο ἡ εὐθύνη καὶ ἡ ἡγεσία του.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο βρίσκονταν τὰ πράγματα ὅταν, τὸν 'Απρίλιο τοῦ 1945, ὁ προϊστάμενος τοῦ θησαυροφυλακίου Χάρολντ Σμίθ, ἀνέφερε στὸ νέο Πρόεδρο Χάρρυ Τρούμαν, ὅτι τὸ θησαυροφυλάκιο ἦταν πλαισιωμένο ἀπὸ ὑπαλλήλους εἰδικευμένους στὰ θέματα τῶν πληροφοριῶν.

Ὁ Τρούμαν γράφει στὰ ἀπομνημονεύματά του:

«...Μοῦ εἶπεν ὅτι τὸ θησαυροφυλάκιο διαθέτει ἀρκετοὺς ἐμπείρους καὶ ἱκανοὺς ἀνθρώπους, εἰδικευμένους στὰ θέματα ὀργανώσεως πληροφοριῶν...Κατόπιν τῆς ὑποδείξεως αὐτῆς τοῦ Σμίθ, συμφώνησα κι' ἐγὼ ὅτι ἔπρεπε ἀμέσως νὰ ἀναληφθῆ ἀπὸ τοὺς εἰδικῶς ἐκπαιδευθέντας ὑπαλλήλους του ἡ μελέτη τοῦ θέματος αὐτοῦ...»

Τὴν ἴδια ἐποχὴ τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο, ἡ Στρατηγικὴ Ὑπηρεσία καὶ τὸ F.B.I. ἔκαμναν ἐπίσης τὶς δικές τους μελέτες. Κατόπιν τούτου ἦταν φανερὸ ὅτι θὰ διετυποῦντο πολλὲς γνῶμες ὡς πρὸς τὸ πῶς ἔπρεπε νὰ λειτουργήση ἡ μελλοντικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν.

Τὸ θησαυροφυλάκιο ἐπρότεινε ὅπως ὡς ἐγκέφαλος καὶ συντονιστικὴ ὑπηρεσία ὁρισθῆ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, ἐνῶ ἡ ὅλη δρᾶσις τῶν ὑπηρεσιῶν κατασκοπείας καὶ ἀντικατασκοπείας θὰ κατενέμετο μεταξὺ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ F.B.I., κλπ.

Ἡ Στρατηγικὴ Ὑπηρεσία καὶ τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο εὐνοοῦσαν ἕνα σχέδιο περὶ δημιουργίας μιᾶς νέας Ὑπηρεσίας, τῆς ὁποίας ὁ προϊστάμενος θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ἀναπτύξη ἀνὰ τὸν κόσμον, νὰ ἀποσπᾶ εἰδικοὺς ὑπαλλήλους ἀπὸ ἄλλες Ὑπηρεσίες Πληροφοριῶν καὶ νὰ ἐλέγχη τὴν ὀργάνωσι καὶ τὴν δρᾶσι τῶν ἄλλων Ὑπηρεσιῶν Πληροφοριῶν.

Τὸ σχέδιο τοῦ F.B.I. ἦταν νὰ ἐπεκταθῆ ἁπλῶς τὸ σύστημα πληροφοριῶν ποὺ λειτουργοῦσε κατὰ τὴν ἐμπόλεμη περίοδο στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο. Δηλαδὴ ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸ θὰ συνέχιζαν νὰ χειρίζωνται τὶς ὑποθέσεις στρατιωτικῆς φύσεως, ἐνῶ τὸ F.B.I. θὰ δροῦσε στὸν πολιτικὸ τομέα. Ἡ δρᾶσις ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν θὰ συντονιζόταν ἀπὸ μιὰ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένην ἀπὸ ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, τοῦ ναυτικοῦ καὶ ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

Αὐτὸ τὸ κλῖμα διαφωνίας ἐπικρατοῦσε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1946, ὅταν ὁ Πρόεδρος Τρούμαν ἐπρότεινε τὴν δημιουργία τῆς Ἐθνικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν. Θὰ ἱδρύετο δηλαδὴ μιὰ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν, ποὺ θὰ κατέστρωνε τὰ σχέδια, θὰ ἀνεπτύσσετο καὶ θὰ συνεργαζόταν μὲ τὶς πέραν τῶν θαλασσῶν Ὑπηρεσίες Πληροφοριῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὁ Πρόεδρος Τρούμαν διώρισε τὸν ναύαρχο Σίδνεϋ Σάουερς ὡς πρῶτο διευθυντὴ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.

Τὸ σχέδιο Τρούμαν ἄφηνε ἕνα κενὸ ὡς πρὸς τὸ ἐὰν ἡ νέα ὑπηρεσία θὰ ἀνελάμβανε ἡ ἴδια προσωπικὴ πληροφοριακὴ δρᾶσι ἢ ἐὰν θὰ δροῦσε ἀποκλειστικῶς ὡς συντονιστικὴ ὑπηρεσία, ἀφήνοντας τὶς ὑφιστάμενες Ὑπηρεσίες Πληροφοριῶν νὰ συνεχίζουν τὸ ἔργο τους. Ὁ Χοῦβερ ὅμως δὲν εἶχε καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι τελικὰ ἀπὸ τὸ F.B.I. θὰ ἀφαιρεῖτο ὁ τομεὺς δράσεως στὸ ἐξωτερικό.

Ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν ἐπὶ Σάουερς λειτούργησε ὡς συντονιστικὴ ὑπηρεσία. Ὅταν ὅμως τὸν Ἰούνιο τοῦ 1946 διεδέχθη τὸν Σάουερς ὁ στρατηγὸς Χόϋτ Βάντεμπεργκ, ἡ νέα αὐτὴ ὑπηρεσία ἐκινήθη ταχέως γιὰ νὰ ἀναπτυχθῆ σὲ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν παγκοσμίου κλίμακος. Ἡ Κεντρικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν ἀνελάμβανε πλέον ἡ ἴδια τὴν διεύθυνσι καὶ τὴ δρᾶσι τῆς κατασκοπείας καὶ ἀντικατασκοπείας στὸ ἐξωτερικό.

Ἡ διαδοθεῖσα φήμη ὅτι τὸ F.B.I. θὰ ἀπεσύρετο ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἶχεν ὡς συνέπεια τὸν κατακλυσμὸ ἀπὸ ἐπιστολὲς προερχόμενες ἀπὸ τὴ Νότιο Ἀμερική, ποὺ διαμαρτύρονταν γιὰ τὴν ἀπομάκρυνσι τοῦ F.B.I. καὶ ἐτόνιζαν ὅτι ἦταν ἀνοησία νὰ διαλυθῆ ἡ S.I.S., ἀφοῦ ἦταν ἀποδεδειγμένο πόσον καλὰ ἐλειτούργησε κατὰ τὴν πολεμικὴ περίοδο.

Ἡ ἀπόφασις ὅμως γιὰ τὴν διάλυσι τῆς S.I.S. εἶχε ληφθῆ ἐκ τῶν ἄνω. Τὸ Ὁμοσπονδιακὸ Γραφεῖο Πληροφοριῶν ἦταν ὑποχρεωμένο νὰ τὴν δεχθῆ καὶ ἔτσι ἐτελείωσεν ἡ ἱστορία τῆς S.I.S. (Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν) τοῦ F.B.I.

(Συνεχίζεται)

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ;

'Απὸ τὸ ἀμερικανικὸν περιοδικὸν «Reader's Digest», κατὰ μετάφρασιν τοῦ 'Αστυφύλακος κ. **Α. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ**

Τὴν Δευτέρα 8 'Απριλίου 1958 τὸ βράδυ, τὸ τηλέφωνο κτύπησε στὸ γραφεῖο τοῦ ντέτεκτιβ Gillet T. Belland, προϊσταμένου τῆς 'Ομάδος Ναρκωτικῶν, στὸ 'Αστυνομικὸ Τμῆμα τοῦ «Seattle» στὴν Οὐάσιγκτων. 'Η φωνὴ ἑνὸς γνωστοῦ πληροφοριοδότου ψιθύρισε : « Κάποιος καπνίζει ὅπιο στὸ ξενοδοχεῖον « Εὐρώπη ».

'Ο Belland ἔτρεξε βιαστικὰ σ' αὐτὸ τὸ κατωτέρας κατηγορίας ξενοδοχεῖο καὶ ἀνέβηκε δυό - δυὸ τὰ σκαλοπάτια. Στάθηκε στὸν δεύτερον ὄροφο, πῆρε μιὰ βαθειὰ εἰσπνοὴ καὶ ἔστριψεν ἀριστερά. 'Η πεπειραμένη μύτη του τὸν ὡδήγησε σὲ μιὰ ἑρμητικῶς κλειστὴ πόρτα. 'Η ἀλάνθαστη μυρωδιὰ τοῦ καιομένου ναρκωτικοῦ διέρρεε πρὸς τὰ ἔξω. 'Ο Belland κτύπησε τὴν πόρτα καὶ μιὰ γυναικεία φωνὴ ἀκούστηκε ἀπὸ μέσα :

—Ποιὸς εἶναι ;

—'Αστυνομία, ἀπήντησεν ὁ Belland. 'Ανοίξτε τὴν πόρτα.

'Εσωτερικῶς ἀκούστηκε ἕνας θόρυβος βιαστικῆς κινήσεως. 'Η πόρτα ἄνοιξε λίγες ἴντσες καὶ ὁ καπνὸς τοῦ ὁποίου ξεχύθηκε πρὸς τὰ ἔξω. 'Ο ντέτεκτιβ ἀνεγνώρισε μιὰ γυναίκα γνωστὴ ὡς "Αννα Τζόνσον. "Εδειξε τὸ ἀστυνομικό του σῆμα, ἔσπρωξε τὴν πόρτα γιὰ νὰ ἀνοίξῃ περισσότερο καὶ βάδισε πρὸς τὰ μέσα.

'Η "Αννα Τζόνσον ἀρνήθηκε ὅτι κάποιος ἐκεῖ μέσα εἶχε καπνίσει ναρκωτικό. Μία γρήγορη ἔρευνα ἀπέδειξε πὼς αὐτὴ ἦταν μόνη. 'Επίσης ἀνεκαλύφθη μιὰ πίπα γιὰ κάπνισμα ὀπίου, πολὺ ζεστή, καὶ μιὰ ποσότητα ἀπαγορευμένου ναρκωτικοῦ, κρυμμένη κάτω ἀπὸ τὶς κουβέρτες τοῦ ἄστρωτου κρεβατιοῦ. 'Ο Belland συνέλαβε τὴν γυναίκα, μὲ τὴν κατηγορία τῆς παρανόμου κατοχῆς ναρκωτικῶν.

Γνώριζε πὼς αὐτὸ ἦταν ἐπικίνδυνο, γιατὶ δὲν εἶχε ἔνταλμα ἐρεύνης, οὔτε μποροῦσε νὰ ἐκδώσῃ ἔνταλμα ποὺ νὰ ἴσχυε ἁπλῶς καὶ μόνον μὲ τὴν μυστικὴ πληροφορία τοῦ πληροφοριοδότου. Καὶ μετά, ὅταν ἄνοιξε ἡ πόρτα, δὲν ὑπῆρχεν ὁ χρόνος γιὰ νὰ εὕρῃ ἕνα δικαστή, νὰ τοῦ παρουσιάσῃ τὰ γεγονότα καὶ νὰ ἀναμείνῃ τὴν προετοιμασία ἑνὸς νομικοῦ ἐγγράφου. 'Ο Belland ἐσκέφθη, ἐν τῷ μεταξύ, ὅτι οἱ δυνατοὶ καπνοὶ τοῦ ναρκωτικοῦ ποὺ διέφευγον ἀπὸ τὴν πόρτα, ἦσαν ἀρκετὴ μαρτυρία ἑνὸς ἀδικήματος ἐπ' αὐτοφώρῳ.

Οἱ ἔνορκοι κατεδίκασαν τὴν "Αννα Τζόνσον, συμπεραίνοντες, λογικῶς, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ κατοχὴ ἀφορολογήτου ναρκωτικοῦ ἦταν κακούργημα—καὶ ἀναντιρρήτως αὐτὴ εἶχεν ὑπὸ τὴν κατοχή της αὐτὸ—κάθε ἄλλη ἐτυμηγορία θὰ ἦταν γελοία. 'Αλλὰ ἡ "Αννα Τζόνσον ἔφερε τὴν ὑπόθεσί της ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Δικαστηρίου τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν 'Αμερικῆς.

Τὸ σεβαστὸν ἐκεῖνο Σῶμα, στὶς τέσσερες ἀπὸ τὶς πέντε ἀποφάσεις, βρῆκε, κατὰ κάποιον τρόπον, ὅτι ὁ Belland μὲ τὴν ἐνέργειά του νὰ εἰσέλθῃ στὸ δωμάτιο, κατάσχοντας τὸ ναρκωτικὸ καὶ συλλαμβάνοντας τὴν γυναίκα, εἶχε παραβιάσει τὴν Προκήρυξι τοῦ Συντάγματος, γιὰ «παρανόμους ἐρεύνας καὶ συλήψεις». "Ετσι, ὅλα ἐκεῖνα ποὺ εἶχε ἰδεῖ, ἀκούσει καὶ εὕρει, θὰ ἀποκρύπτονταν ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους. Τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον ἀντέστρεψε τὴν καταδίκη τῆς "Αννας Τζόνσον καὶ τὴν ἄφησε ἐλεύθερη.

Αὐτὴ ἡ πρᾶξις, ὅπως καὶ τόσες ἄλλες 'Ανωτάτων καὶ Κατωτάτων Δικαστηρίων ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον, προσέθεσε στοῦ "Εθνους τὸ βαρὺ φορτίο τὴν αὔξησι τοῦ ἐγκλήματος. Αὐτό, ὄχι μόνον δὲν σταμάτησε μιὰ ἀποδεδειγμένη παρανομία ποὺ ἐγένετο ἐπ' αὐτοφώρῳ, ἀλλὰ ἠμπόδισε καὶ τὴν δραστηριότητα τῆς 'Αστυνο-

μίας. Ἄλλοι ἀστυνομικοί, σκεπτόμενοι σοβαρὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἔξυπνης πράξεως τοῦ Belland, φυσικὰ θὰ ἐδίσταζαν νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά του. Μὲ τὸ ἴδιο τεκμήριον ὁ ὑπόκοσμος, βλέποντας ὅτι ἕνας ἀκόμη παραβάτης ποὺ εἶχε μπλεχθῆ μὲ δικαστήρια διέφυγε τὴν τιμωρία, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπῆρχεν ὅτι θὰ ἐνθαρρυνόταν στὸ παράνομο ἔργο του. Οἱ ἐγκληματολόγοι ἀνεγνώρισαν ὅτι αὐτὴ ἡ βεβαία σύλληψις καὶ τιμωρία, ἦταν ἔγκλημα ποὺ παρεμποδίσθη. Ὅταν ἔτσι κάθε δικαστήριο ἐπεμβαίνη τεχνιέντως καὶ εὐνοεῖ τὶς τιμωρίες τῶν παρανομούντων, αὐτὸ δυστυχῶς ἐνθαρρύνει τὴν παρανομία. Ἀκόμη καὶ ἡ ἀπόφασις γιὰ τὴν Ἄννα Τζόνσον, ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς ἑκατοντάδες τῶν ἀποφάσεων, στὶς ὁποῖες ἡ λεπτολογία τῶν δικαστῶν ἔχει δέσει τὰ χέρια τῆς Ἀστυνομίας γιὰ τὴν ἐπιβολὴ δράσεως καὶ ὑποβοηθεῖ καὶ ἐνθαρρύνει πάρα πολὺ τοὺς ἐγκληματίες.

Ἡ τάσις, μὲ τὴν συνεχῆ χρῆσι τῆς «παρανόμου ἐρεύνης» ποὺ ἐπροτάθη πρὸς ἀποφυγὴν τιμωρίας, ἤρχισε τὸ 1914. Πράκτορες τοῦ Ὁμοσπονδιακοῦ Γραφείου Ἐρευνῶν εἶχον συλλάβει ἕνα ἄνδρα, ὀνομαζόμενο Weeks, ὡς ὕποπτο, γιατὶ ἐταχυδρομοῦσε παράνομα λαχεῖα σ' ἕνα σιδηροδρομικὸ σταθμό. Δανείσθηκαν ἕνα κλειδὶ ἀπὸ ἕνα συγκάτοικό του καὶ εἰσῆλθον στὸ δωμάτιό του, ἄνευ ἐντάλματος ἐρεύνης. Ἐχρησιμοποίησαν ὡς ἀπόδειξι τὰ λαχεῖα ποὺ βρέθηκαν στὸ δωμάτιο τοῦ Weeks καὶ τὸν κατεδίκασαν. Τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο τῶν Η.Π.Α. ἀντέστρεψε τὴν κατηγορία, μὲ τὴν δικαιολογία ὅτι ἡ ἔρευνα τοῦ δωματίου, χωρὶς ἔνταλμα, ἦταν «παράνομος».

Τὸ Δικαστήριο τότε δι' ἀποφάσεώς του ἀπεφάνθη ὅτι παρόμοιες μαρτυρίες, ἐναντίον οἱουδήποτε τοῦ ὁποίου ἡ κατοικία καὶ ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία παρεβιάσθησαν παρανόμως γιὰ νὰ ληφθοῦν, δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ χρησιμοποιηθοῦν, ἀδιαφόρως τὸ πόσον εὐκρινῶς θὰ βεβαιώνουν τὴν ἐνοχή. Αὐτὸς εἶναι ἕνας κανόνας ποὺ δὲν εὑρίσκεται στὶς διατάξεις τῆς Ἀστυνομίας ἢ τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας. Ὁ κανόνας αὐτὸς ἐπεξετάθη καὶ περιλαμβάνει ὄχι μόνον τὴν οἰκία τοῦ καθ' ἑνός, ἀλλὰ τὸ δωμάτιό του στὸ ξενοδοχεῖο, τὸ ὑπόγειο ποὺ ἐνοικιάσθη γιὰ νὰ πωλῆ ναρκωτικὰ ἢ παράνομα λαχεῖα, τὸ σπίτι ποὺ χρησιμοποιεῖ ὡς πορνεῖο, τὴν ἀποθήκη του μὲ κλεμμένα ἐμπορεύματα, τὴν καλύβη του γιὰ τὴν παρασκευὴ παρανόμου οὐίσκυ, ἀκόμη καὶ τὸ οἰκόπεδο τοῦ ἀγροκτήματός του ποὺ κρύβεται μέσα στὰ δένδρα.

Ὅταν ἕνας ἔμπορος λαθραίων ποτῶν στὴν Νέαν Ἰερσέη, ποὺ ὠνομαζόταν Τρουπιάνο, ἐνοικίασε μίαν ἀποθήκη, ὁ φιλύποπτος ἀγρότης ἀνέφερε τὸ γεγονὸς στὶς ἀστυνομικὲς Ἀρχές. Τότε ἕνας μυστικὸς πράκτορας ἐστάλη ὡς ἀγοραστής. Οἱ λαθρέμποροι ἔβαλαν μπροστὰ καὶ ἄρχισαν νὰ παρασκευάζουν παράνομα ποτὰ καὶ σύντομα προσέλαβον τὸν πράκτορα γιὰ τὴν ἀγορὰ καὶ τὴν διανομή. Ἕνα βράδυ, ποὺ ὅλα τὰ μέλη τῆς συμμορίας τοῦ Τρουπιάνο ἀναμένονταν νὰ εἶναι παρόντα γιὰ νὰ βοηθήσουν στὴν ἐκφόρτωσι ἑνὸς μεγάλου φορτίου ζαχάρεως, ὁ πράκτορας εἰδοποίησε τοὺς προϊσταμένους του. Ἀξιωματικοὶ τοῦ F.B.I. περιεκύκλωσαν τὴν ἀποθήκη. Μέσα ἀπὸ τὶς μισάνοικτες πόρτες καὶ τὰ παράθυρά της εἶδαν εὐκρινέστατα τὸν μεγάλον ἀποσταλακτῆρα ἐν λειτουργίᾳ, μύρισαν τὴν βρασμένη ζύμη καὶ εἶδαν ἕνα ἀπὸ τὴν συμμορία νὰ ἐργάζεται. Οἱ πράκτορες τὸν συνέλαβον καὶ πῆραν δείγματα τῆς ζύμης καὶ τοῦ ἀκατεργάστου ἀλκοόλ. Σύντομα, ὅλα τὰ ἄλλα μέλη τῆς συμμορίας συνελήφθησαν. Ὅτι αὐτοὶ ἦσαν ἔνοχοι, δὲν μποροῦσε νὰ ὑπάρξη ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία. Τὸ Ἀνώτατο Δικαστήριο τῶν Η.Π.Α. ὅμως ἀντέστρεψε τὴν ἀπόφασι. Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ πράκτορες τοῦ F.B.I. εἶχον πάει στὸ ἀγρόκτημα κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ μὲ τὰ ἴδια μάτια των εἶχαν ἰδεῖ τὸ λαθραῖον ἀλκοὸλ ποὺ παρασκευαζόταν, οἱ δικασταὶ εἶπαν ὅτι οἱ πράκτορες τοῦ F.B.I. ὤφειλαν νὰ εἶχαν πάρει ἔνταλμα ἐρεύνης. Κανένας δὲν κατώρθωσε νὰ συμπεράνη περὶ τῆς ἐνοχῆς ἢ ἀθωότητος.

Ὅπως καὶ σὲ προηγούμενες δίκες, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἄσχημη ἐποχὴ τῆς

ποτοαπαγορεύσεως, ἔτσι καὶ σήμερα τὰ δικαστήρια ἔχουν τὴν ἴδια νοοτροπία. Παρόμοιες ἀποφάσεις ἐνθαρρύνουν τοὺς λαθρεμπόρους καὶ ὅλους τοὺς παρανομοῦντας καὶ κάτω ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Ἀστυνομίας οἱ διευθυνταὶ τῶν καπηλείων παίρνουν θέσι στὴν ἀπελευθέρωσι τῶν ἐμπόρων ναρκωτικῶν, τῶν γκάγκστερς καὶ δολοφόνων καὶ ἔτσι τὰ δικαστήρια ἔχουν φθάσει νὰ ἔχουν ἄσχημη ὑπόληψι ἀπὸ τοὺς πολίτες καὶ κατηγοροῦνται ὅτι ἀγνοοῦν ἀκόμη καὶ τὴν ἐθνικὴ ἀσφάλεια, καὶ ὅτι ἀντὶ γιὰ προστασία παρέχουν ἀνοχή.

Αὐτὸ ἀπεδείχθη εὐκρινῶς μετὰ τὴν ἐλευθέρωσι τῆς Judith Coplon. Αὐτή, ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης τῶν Η.Π.Α., συνελήφθη ἀπὸ πράκτορες τοῦ F.B.I. σ' ἕνα δρόμο τῆς Ν. Ὑόρκης, ἐνῶ ἀπεπειρᾶτο νὰ παραδώσῃ ἐμπιστευτικὰ ἔγγραφα σ' ἕνα Ρῶσο κατάσκοπο. Τὴν 7η Μαρτίου 1950 κατεδικάσθη σὲ φυλάκισι 15 ἐτῶν. Μετὰ ἀπὸ λίγο διάστημα, ἡ κατηγορία ἀντεστράφη μὲ τὴν αἰτιολογίαν ὅτι τὸ F.B.I. ἔκανε τὴν σύλληψι χωρὶς νὰ ἔχῃ ἔνταλμα συλλήψεως καὶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἀποτύχει ν' ἀποδείξῃ ὅτι ἡ κατηγορία της δὲν ἐπετεύχθη μέσω μυστικῆς ἐνώσεως τηλεφώνου. Ἐὰν οἱ ἀξιωματικοὶ εἶχαν κάνει τὴν σύλληψι μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἀκριβῶς, τότε τὸ Δικαστήριο θὰ ἔκρινεν ὅτι ἦταν νομικῶς κολάσιμη, ἀλλὰ ἐπειδὴ οἱ ἀξιωματικοὶ ἔπραξαν ἀντιθέτως, γι' αὐτὸ τὸν λόγον ἡ δεσποινὶς Corton ἀφέθη ἐλεύθερη. Φυσικὰ ἡ Μόσχα θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε πολὺ γελάσει μὲ ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι.

Γιὰ τὴν ἀντιστροφὴ τῶν ἀποφάσεων, οἱ δικασταὶ πολὺ συχνὰ ἔδειχναν μεγάλον ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν συμπεριφορὰ τῶν ἀστυνομικῶν, παρὰ γιὰ τὴν πρόληψι τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν τιμωρία τῶν παραβατῶν. Χωρὶς ἀμφιβολία πολλοὶ ἀστυνομικοὶ χρησιμοποιοῦν παράνομες ἐνέργειες γιὰ νὰ ἀποσπάσουν διάφορες ὁμολογίες. Οὔτε ἀκόμη εἶναι ἄγνωστον ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ κτυποῦν βέβαια ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν φονεύσει ἀξιωματικοὺς ἢ ἔχουν διαπράξει ἰδιαιτέρως φρικαλέα ἐγκλήματα. Γεγονὸς εἶναι ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἔχουν νομικὸ δικαίωμα νὰ κάμνουν αὐτὰ καὶ ὅταν εἶναι ἔνοχοι παρομοίων ἐνεργειῶν δικάζονται, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι πολίτες, καὶ τὶς ὑποθέσεις των ἀναλαμβάνουν δικηγόροι μὲ μεγάλη φήμη.

Ἡ κατηγορία ἐναντίον τῆς Ἀστυνομίας γιὰ «παρανόμους συλλήψεις» καὶ «παρανόμους ἐρεύνας», εἶναι ἕνα κοινὸ τέχνασμα ποὺ χρησιμοποιεῖται, προκειμένου νὰ ἀποφύγῃ ἕνας ἐγκληματίας τὴν τιμωρία, ὅταν ἡ μαρτυρία εἶναι θετική. Ἀλλὰ ἀκόμη, ὅταν ἔνοχα ἄτομα συλαμβάνωνται μὲ «παράλογα μέσα», ὅπως ἡ περίπτωσις τῆς Ἄννας Τζόνσον, τὰ δικαστήρια δὲν ἔχουν κανένα ἠθικὸ δικαίωμα νὰ τιμωρήσουν τοὺς ἀστυνομικούς, ἔστω καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἡ ἀθωότης τῶν ἐγκλημ ατιῶν.

Πολλὰ ἀπὸ τὰ παράξενα αὐτὰ τεχνάσματα, ἐπικαλούμενα ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Πολιτεία καὶ τὰ Ὁμοσπονδιακὰ Δικαστήρια ποὺ δίνουν ἀσυδοσία στοὺς περισσοτέρους ἀξιοκατακρίτους ἐγκληματίες, εἶναι ἀρκετὰ ἐξεζητημένα καὶ πλήττουν τὸν κάθε πολίτη μὲ μεγάλη ἠλιθιότητα.

Ὑπῆρχεν, ἐπὶ παραδείγματι, ἡ περίπτωσις τοῦ Charles Rizzo ἀπὸ τὴν Πολιτεία τῆς Νέας Ὑόρκης. Ὁ Rizzo γνώριζε ἕνα ταμία ποὺ ὠνομάζετο Rao καὶ μετέφερε κάθε ἑβδομάδα 1200 δολλάρια γιὰ τὴν πληρωμὴ ἡμερομισθίων, ἀπὸ μιὰ Τράπεζα σὲ διάφορα ἐκτελεστικὰ ἔργα. Φυσικὰ ἦταν μιὰ πολὺ εὔκολη ληστεία.

Ὁ Rizzo τὸ συνεζήτησε μὲ τοὺς συντρόφους του Dorio, Milo καὶ Tomasello. Ὁ Dorio εἶχε ἕνα αὐτοκίνητο, οἱ ἄλλοι εἶχαν ὅπλα. Ἔκαναν μερικὲς εἰσπράξεις μεταξύ των καὶ μετὰ ἄρχισαν νὰ καταστρώνουν τὸ σχέδιο. Ὅταν ἔφθασαν στὴν Τράπεζα, ἕτοιμοι νὰ δράσουν, ὁ Rao εἶχε φύγει καὶ μετὰ ἀπὸ σχετικὴ ἔρευνα τὸν ἀνεκάλυψαν σὲ μιὰ ἐργασία νὰ πληρώνῃ τοὺς ἐργάτες, φθάνοντας ὁ καθένας τους μὲ καθυστέρησι. Καθὼς ἐπλησίασαν τὸν Rao, γιὰ τρίτη φορά, ἐκίνησαν τὴν ὑποψία τῆς Ἀστυνομίας ἡ ὁποία καὶ τοὺς συνέλαβε. Κατηγορήθησαν γι' ἀπόπειρα διαπράξεως ἐνόπλου ληστείας καὶ οἱ ἔνορκοι τοὺς κατεδίκασαν. Τρεῖς ἀπ'

αὐτοὺς ἐστάλησαν στὶς φυλακὲς τοῦ Σίγκ - Σίγκ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Rizzo ποὺ ἔκανε ἔφεσι. Μετὰ ἀπὸ ἀναθεώρησι τῆς ὑποθέσεως, οἱ δικασταὶ ἄρχισαν τὴν συζήτησι μὲ φιλοφρονήσεις πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν, ὅτι δῆθεν εἶχε προλάβει ἕνα σοβαρὸ ἔγκλημα. Τὸ Δικαστήριο ἀπεφάνθη ὅτι οἱ κατηγορούμενοι δὲν εἶχον ἀποπειραθῆ στὴν πραγματικότητα νὰ διαπράξουν ληστεία. Οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς συνέλαβον πρὶν νὰ κάμουν χρῆσι τῶν ὅπλων των, πρὶν σκοτώσουν κάποιον, ἀκόμη πρὶν νὰ ληστέψουν τὸ ὑποτιθέμενο θῦμα των. Οἱ δικασταὶ ἀπεφάνθησαν ἐπίσης, ὅτι ἂν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχαν σχεδιάσει πράγματι μιὰ ληστεία καὶ προτίθεντο νὰ τὴν ἐκτελέσουν, αὐτὸ στὴν πραγματικότητα δὲν ἀποτελοῦσε «ἀπόπειρα», ἀλλὰ ἁπλῶς μιὰ «προπαρασκευή». Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἕνα λάθος στὴν καιροσκοπία των ἠμπόδισε τὴν «πρόθεσι» νὰ γίνη «ἀπόπειρα», τὸ Δικαστήριον ὄχι μόνον ἀπεφάσισεν ὅτι ὁ Rizzo ἔπρεπε νὰ ἐλευθερωθῆ ἀμέσως, ἀλλὰ εἰσηγήθη στὸν Κυβερνήτη τῆς Νέας Ὑόρκης ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐλευθερώση καὶ τοὺς τρεῖς συντρόφους τοῦ Rizzo, πρᾶγμα ποὺ ὁ Κυβερνήτης ἔπραξεν. Ὁ ὑπόκοσμος ἀνακουφίσθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά. Μιὰ φορὰ ἀκόμη τὰ δικαστήρια εἶχαν ἐλευθερώσει ἐνόχους κατὰ τὴν γνώμη τῆς κοινωνίας, κάτω ἀπὸ τεχνάσματα τόσο δυσνόητα, τὰ ὁποῖα κανεὶς κοινὸς πολίτης δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη. Κανένα βαθυστόχαστο πρόσωπο δὲν ἐνδιαφέρθη γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς κοινωνίας, οὔτε κανένας μπόρεσε νὰ πῆ εἰλικρινὰ ἐὰν αὐτὸ ἦταν λογικὸ ἢ ρεαλιστικό.

Ὕστερα ἀπὸ ὑποβληθεῖσα ἔφεσι, δικασταὶ στὸ Τέξας ἀντέστρεψαν τὴν κατηγορία ἑνὸς ἀνδρός, κατηγορουμένου ὅτι εἶχε πνίξει τὴν γυναίκα του, ἐπειδὴ ἡ κατηγορία ἀπέτυχε νὰ ἀποδείξη λεπτομερῶς ἐὰν ὁ προβαλλόμενος πνιγμὸς ἔγινε μὲ «νερό», «καφέ», «τσάϊ», ἢ τὶ ἄλλο.

Σὲ μιὰ ἄλλη ὑπόθεσι, στὸ Τέξας, ἕνας ἄνδρας ποὺ ἐταξίδευε μὲ ὥτο-στόπ, ἀπήγαγε μία γυναίκα ποὺ ὡδηγοῦσε τὸ αὐτοκίνητό της. Τὴν διέταξε νὰ κατέλθη τοῦ αὐτοκινήτου της σ' ἕνα ἐρημικὸ σημεῖο, πήδηξεν ἐπάνω της καί, κτυπώντας την μὲ κλωτσιές, τὴν ἐφόνευσε. Συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη. Ἡ κατηγορία ἀνέφερεν ὅτι αὐτὸς εἶχε φονεύσει τὸ θῦμα του «πατώντας πάνω της». Τὸ Κακουργοδικεῖον ἀντέστρεψε τὴν κατηγορία, γιατὶ ἡ καταγγελία δὲν ἀνέφερε μὲ τὶ εἶχε «πατήσει πάνω της».

Πῶς νὰ σταματήσουμε αὐτὴν τὴν διακωμώδησι τῆς Δικαιοσύνης καὶ τὶ πρέπει νὰ γίνη γιὰ νὰ τιμωροῦνται οἱ ἐγκληματίες γιὰ τὰ ἐγκλήματά των, γιὰ νὰ ἔχουμε τέλος δημοσία ἀσφάλεια; Ἕνας τρόπος θὰ ἦταν ἐνδεδειγμένος γιὰ τοὺς ἐξαγριωμένους πολίτες : Νὰ φωνάξουμε μὲ ἐπιστολὲς καὶ τηλεγραφήματα, μὲ τὸν ἄμβωνα καὶ τὸν τύπο, στὶς δημόσιες συζητήσεις, στὸ ραδιόφωνο καὶ στὴν τηλεόρασι, ἐναντίον οἱουδήποτε καὶ οἱασδήποτε χαλαρότητος τῆς Δικαιοσύνης, ποὺ ἐλευθερώνει κάθε ἐγκληματία μὲ διάφορες αἰτίες καὶ τεχνάσματα. Ἕνα ξέσπασμα ἀγανακτήσεως, γρήγορα ἢ ἀργά, θὰ ἀκουσθῆ ἀπὸ τὰ Δικαστήρια ἐναντίον τῶν τεχνασμάτων, γιὰ νὰ σταματήσουν νὰ ἐνθαρρύνουν τοὺς ἐγκληματίες καὶ τὴν ἐγκληματικότητα γενικῶς, πρὸς ζημίαν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, δημοσίας τάξεως καὶ εὐημερίας.

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΤΡΕΙΣ ΝΕΟΙ, ὁ Β. Β., ὁ Ν. Λ. καὶ ὁ Η. Α., ὅλοι 17 χρονῶν, ἀφοῦ ἔκλεψαν στὴν Ἀθήνα ἕνα «Ὄπελ», ἔκαναν διάρρηξι σὲ κατάστημα τῆς ὁδοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Κατόπιν ξεκίνησαν γιὰ τὴν Κόρινθο—Ρίο. Στὸ Κιάτο ἔμειναν ἀπὸ βενζίνη, ἐγκατέλειψαν τὸ «Ὄπελ», ἔκλεψαν τὸ Ι. Χ. 133067 καὶ συνέχισαν τὸ ταξίδι. Στὸ Αἴγιο διέρρηξαν ἕνα ζαχαροπλαστεῖο καὶ ἔφαγαν 70 γλυκά. Τὰ τσιγάρα τους προμηθεύθηκαν ἀπὸ ἕνα περίπτερο ποὺ διέρρηξαν καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔκλεψαν καὶ 550 δραχμές. Μὲ τὸ φέρυ-μπὼτ πέρασαν στὸ Ἀντίρριο καὶ ἔφθασαν στὸ Ἀγρίνιο. Ἐκεῖ ἔκλεψαν ἄλλο αὐτοκίνητο, γιατὶ τὸ προηγούμενο τὸ ἐγκατέλειψαν λίγο ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀγρίνιο. Μὲ τὸ τρίτο αὐτοκίνητο πῆγαν στὸ σφαιριστήριο τοῦ Ι. Κ., τὸ διέρρηξαν καὶ πῆραν 170 δραχμές, ἀλλὰ συνελήφθησαν ἐπ' αὐτοφώρω. Ἔτσι ἡ διαρρηκτική τους τουριστικὴ περιπέτεια εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴ φυλακή.

* ΑΞΙΖΕΙ νὰ μνημονευθῆ τὸ τέχνασμα τοῦ Ἐξηνταβελόνη σ' ἕνα χωριὸ τῆς Καλαμάτας. Ἔχοντας ἐλαιοτριβεῖο, κατώρθωσε μέσα σὲ μικρὸ διάστημα νὰ κλέψη μὲ τὸ σύστημά του περὶ τὶς 6.000 κιλὰ ἐλαιολάδου. Τὸ σύστημά του ἦταν ἁπλό. Εἶχε τοποθετήσει καὶ καμουφλάρει ἕνα σωλήνα ποὺ τὸ στόμιό του βρισκόταν σ' ἕνα σημεῖο τῆς νομίμου δεξαμενῆς καὶ ἐρρύθμιζε μ' ἕνα κρυμμένο ρουμπινέτο τὴν διοχέτευσι λαδιοῦ στὴν παράνομη κρυφὴ δεξαμενὴ τοῦ ὑπογείου. Στὰ παράπονα τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν, ποὺ ἔφευγαν ἀπὸ τὸ ἐλαιοτριβεῖο μὲ μικρότερες ἀπ' ὅσες ὑπελόγιζαν ποσότητες, ὁ Ἐξηνταβελόνης ἀπαντοῦσε: «φταίει ἡ ποιότητα τοῦ ἐλαιοκάρπου». Τοῦ ἔγινε αἰφνιδιαστικὴ ἔρευνα μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν εἰσαγγελέα καὶ ἀνεκαλύφθη τὸ σύστημα κλοπῆς, ποὺ λειτουργοῦσε κανονικὰ τὴν ὥρα τῆς ἐρεύνης.

* ΟΙ ΝΕΑΡΟΙ διαρρῆκτες εἶχαν μπῆ στὴ βίλλα τοῦ στρατηγοῦ κ. Καλλέργη στὸ Παλαιὸ Ψυχικὸ καὶ τὴν λεηλατοῦσαν. Ἕνας ὅμως γείτονας ἀντελήφθη κάτι τὸ ὕποπτο, εἰδοποίησε τὴν Ἄμεσο Ἐπέμβασι τῆς Χωροφυλακῆς καὶ σὲ λίγο ἔφθασε τὸ περιπολικό. Οἱ νέοι πήδησαν ἀπὸ ἕνα παράθυρο καὶ δραπέτευσαν, ἀλλὰ συνελήφθη ὕστερα ἀπὸ λίγο ὁ ἕνας, ὁ ὁποῖος ἀπεκάλυψε καὶ τοὺς ἄλλους συντρόφους του. Κατάληξις ἡ φυλακή.

ΞΕΝΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΑ

* ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ἡ περίπτωσις τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ Λ. Κ. ὁ ὁποῖος σὲ μιὰ πόλι τῆς Καλιφορνίας ὡπλίσθηκε μὲ ἓξ περίστροφα καὶ ἐπετέθη ἐναντίον τῶν θαμώνων ἑξ χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν, πυροβολώντας ἀδιακρίτως, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν 29 ἄτομα. Σὲ ἐπιστολή του ὁ Λ. Κ. κατηγορεῖ τὶς χαρτοπαικτικὲς λέσχες ὡς κέντρα κακοποιὰ καὶ μὲ τὴν πρᾶξι του, ὅπως γράφει στὴν ἐπιστολή του, ἀποφάσισε νὰ θυσιάση τὴ ζωή του γιὰ νὰ σταματήση τὸν κατήφορο πρὸς τὴν χαρτοπαιξία. Δυστυχῶς γιὰ τὸν Λ. Κ. τὸ πάθος τῆς χαρτοπαιξίας εἶναι τέτοιο σ' ὅλες τὶς χῶρες, ὥστε μάταια θυσιάσθηκε καὶ αὐτὸς καὶ τὰ θύματά του.

Ν. Α.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

(ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1925 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1965)

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΑΘΗΝΑΙ, ἀρχαὶ τοῦ Ἰανουαρίου 1925. Ἔχουν παρέλθει τρία ἔτη καὶ δύο περίπου μῆνες ἀπὸ τὸν πρῶτον ἱστορικὸν σταθμὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ ἡ πόλις τῆς σοφίας, ἡ πόλις τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ στοχασμοῦ ἑτοιμάζεται νὰ ὑποδεχθῇ τὸ «νέον θαῦμα». Δὲν εἶναι ρομαντισμὸς τοῦ γράφοντος ὁ ὅρος «νέον θαῦμα», ἀλλὰ κοινὴ πεποίθησις ὅλων τῶν πολιτῶν καὶ πίστις ἀκλόνητος ὁλοκλήρου τοῦ ἡμερησίου καὶ περιοδικοῦ τύπου τῆς ἐποχῆς, ἤτοι στοιχεῖα ποὺ ἡ ἀθόρυβος, εὐδόκιμος καὶ πράγματι ἐκπολιτιστικὴ ἐργασία εἰς τὰς πόλεις τῆς Κερκύρας, τῶν Πατρῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἐδημιούργησε μὲ τὸν μέγαν ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας παράγοντα : τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ τὴν ὁλόθερμον συμπαράστασιν Κράτους καὶ πολίτου.

Τὰ κάλανδα, ὁ καζαμίας, αἱ συζητήσεις καὶ τόσα ἄλλα συστατικὰ τοῦ κοινωνικοῦ βίου χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς μεγάλης προσμονῆς, ἀπὸ τὴν νέαν ἀστυνομικὴν πραγματικότητα ποὺ ὅσον οὔπω ἐγκαθίσταται καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Εἰδικώτερον αἱ περιγραφαὶ τῶν «μυστικῶν» τοῦ νέου θεσμοῦ διὰ τοὺς ἀμυήτους — ὅσους δὲν εἶχαν ἐπισκεφθῆ καὶ δὲν ἐγνώριζαν τὰ τῶν τριῶν ἄλλων μεγαλοπόλεων—, αἱ συνεντεύξεις μὲ προσωπικότητας τῆς πολιτικῆς καὶ μὲ εἰδικοὺς ἐπὶ τῶν ἀστυνομικῶν ζητημάτων Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης, καλύπτουν τὰς κυριωτέρας τῶν στηλῶν συμπολιτευομένου καὶ ἀντιπολιτευομένου τύπου τῆς ἐποχῆς. Πέραν αὐτῶν ὑπάρχουν αἱ δηλώσεις τῶν ἁρμοδίων, τὰ σχόλια, τὰ πληροφοριακὰ ἄρθρα, αἱ φωτογραφίαι ..... Ἐδῶ «τὰ στελέχη τῆς νέας Ἀστυνομίας : οἱ κ.κ. Νάσσης, Τσιγκρῆς, Κατραμπασᾶς, Καλκάνης, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας κ. Πειρουνάκης, οἱ κ.κ. Λαμπρινόπουλος, Γιαννοῦτσος καὶ Βρανόπουλος . . . ». Ἐκεῖ «οἱ μετατεθέντες εἰς Ἀθήνας : Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως κ. Γ. Παπαδημητρίου ὡς Ὑποδιευθυντής, κ.κ. Π. Καλκάνης καὶ Γ. Πειρουνάκης, Ἀστυνόμοι Β΄ κ.κ. Κ. Καζάκος, Γ. Κιόλας, Γ. Μαρούδης, Ἀδρ. Ἀγγελίδης, Ν. Κατραμπασᾶς καὶ Ι. Γκολέμης» . . . Ὀνόματα γνωστὰ καὶ μεγάλα ποὺ ἐλάμπρυναν τὸ ἔργον τῆς Ἀστυνομίας, ὀνόματα παραποιημένα ἀπὸ τὴν σπουδὴν τῶν δημοσιογράφων νὰ δώσουν εἰς τὸ κοινόν των περισσοτέρας λεπτομερείας, ὀνόματα ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ σήμερα δὲν ὑπάρχουν . . . Καὶ κοντὰ εἰς αὐτὰ καὶ τόσα ἄλλα : Τὰ παλαιὰ Ἀνάκτορα ὅπου «στεγάζονται ἤδη 150 ἀστυφύλακες, ἐντὸς δὲ δύο ἡμερῶν θὰ φθάσουν ἕτεροι 50 ἐκ Κερκύρας, προσέτι δὲ θ' ἀποσπασθοῦν 50 ἐκ Πειραιῶς καὶ μετὰ μίαν ἑβδομάδα θὰ φθάσουν 100 περίπου ἐκ Πατρῶν . . . », ἡ ὑπηρεσία ἐγκαταστάσεως ἡ ὁποία προβαίνει εἰς παραστάσεις πρὸς τοὺς ἁρμοδίους καὶ μεριμνᾶ διὰ πλεῖστα ζητήματα, ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἡ ὁποία «θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα ἐνοικιασθεῖσαν οἰκίαν τοῦ ἰατροῦ Λούρου», τὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου ὅπου θὰ ἐγκατασταθῇ ἡ νέα Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις Ἀθηνῶν κ.λ. κ.λ. Καί, τελικῶς : . . . . .

«Ὕψιστε Θεέ ! Τί συνέβη σήμερα εἰς τοὺς Ἀθηναίους ; . . . Εἶναι νύκτα ἢ ἡμέρα ;

»Τὰ πολυάριθμα καὶ πολυποίκιλα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἔχουν ἐξαφανισθῇ καὶ δὲν ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ εἰσπράκτορος γαβριά :

»— Μακρυγιάννη καὶ φεύγουμε !

»— Γιὰ τὰ Πατήσια ἐδῶ !

»Τὰ πεζοδρόμια εἶναι καθαρά. Τὰ μόνιππα ἐλάχιστα. Ὅλα εἶναι περίεργα,

«ἀνθελληνικά». Οἱ διαβάται περιπατοῦν μὲ τάξιν προσέχοντες μήπως πατήσουν ἢ συναντήσουν τοὺς ἄλλους. Κανεὶς δὲν συζητεῖ δυνατά. Ὅλοι ἔχουν γίνει διακριτικοί, εὐγενεῖς, σὰν μικρὰ παιδιὰ ποὺ κάνουν φρόνιμα διότι φοβοῦνται τὸν δάσκαλον . . . Εἰς τὴν γωνίαν τῶν Χαυτείων τὰ ἁμάξια καὶ αὐτοκίνητα κινοῦνται ἀνὰ τέσσερα ἢ πέντε μαζὶ σὰν νὰ εἶναι συρμὸς σιδηροδρόμου. Σχηματίζουν ὅλα μαζὶ μίαν γραμμὴν θαυμαστῆς εὐθύτητος. Μία ἄλλη σειρὰ σταματᾶ διότι καθέτως πρὸς αὐτὴν διέρχεται καὶ ἄλλη γραμμή. Ἔπειτα ξεκινᾶ αὐτὴ καὶ σταματᾶ ἡ ἄλλη. Ὅλα πηγαίνουν ὅπως τὰ ἔμβολα ἢ οἱ ἁμαξόνες μιᾶς μηχανῆς. Εἰς τὸ μέσον τοῦ σταυροδρομίου κάτι περιστρέφεται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Εἰς τὰ πεζοδρόμια πλῆθος κόσμου χαζεύει. Ἐκεῖνο ποὺ κινεῖται εἰς τὸ μέσον τοῦ σταυροδρομίου μὲ ρυθμικὴν ἀκρίβειαν καὶ κινεῖ διαρκῶς τὰς χεῖρας εἶναι ἄνθρωπος φέρων στολὴν καὶ πηλήκιον. Μία γυναικούλα τοῦ λαοῦ τὸν κυττάζει καὶ σταυροκοπεῖται . . . Οἱ περισσότεροι στέκονται ἀκίνητοι μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα.

»Εἰς τὴν ἰχθυαγορὰν ἔχουν ἐξαφανισθῆ τὰ κασόνια τῶν ψαριῶν. Οἱ πάγκοι δὲν εἶναι ἀθλιέστατοι. Οἱ ἰχθυοπῶλαι προθυμότατοι καὶ εὐγενέστατοι, μὲ ποδιὲς καθαρὲς σὰν μοδιστροῦλες. Τὰ πλακάκια πλυμένα . . . κ.λ. κ.λ.» (1).

Ἂς παρακολουθήσωμε ὅμως τὰ γεγονότα ἐγκαταστάσεως καὶ τὰ πρῶτα βήματα τῆς νέας Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν μὲ τὴν λογικὴν σειρὰν τῶν ἡμερομηνιῶν. Ὁδηγὸς μας ἐν πολλοῖς τὰ ἔντυπα τῆς ἐποχῆς καὶ αἱ ἀναμνήσεις σεβαστῶν πρεσβυτῶν ποὺ ἔζησαν τὰς πράγματι μεγάλας, τὰς πράγματι συγκλονιστικὰς ἐκείνας στιγμὰς δι' ὅσους ἐνεστερνίσθησαν τὰ ἀστυνομικὰ ἰδεώδη καὶ ἀφιερώθησαν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ : κοινωνικοῦ ἐκπολιτισμοῦ καὶ προστασίας ζωῆς, τιμῆς καὶ περιουσίας τοῦ πολίτου.

***

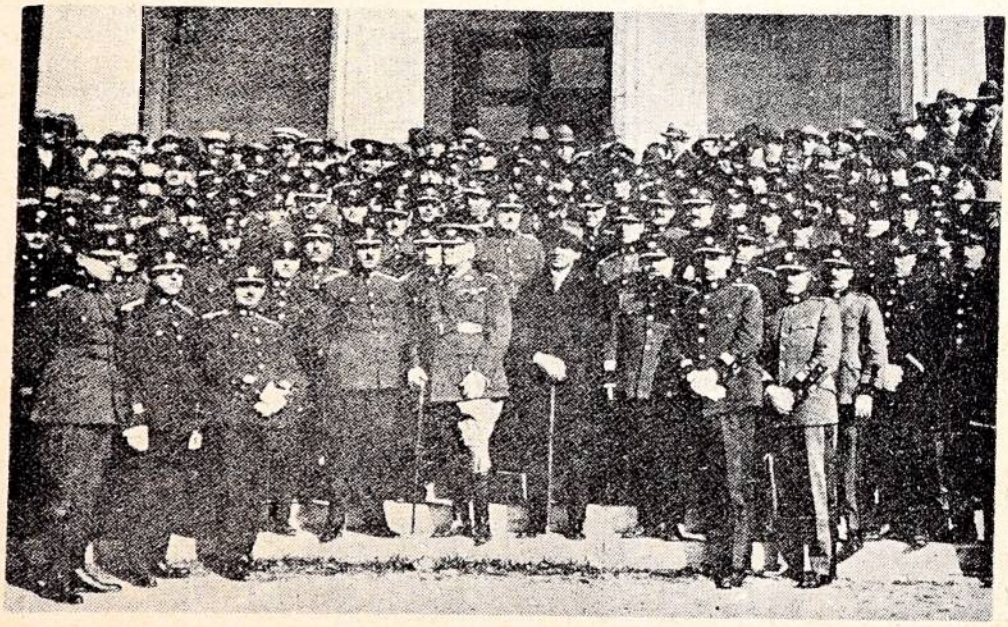
ΤΑ ΠΑΝΤΑ σχετικῶς μὲ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ἦσαν ἕτοιμα τὴν 13ην Ἰανουαρίου 1925, ὅτε καὶ ἀνεκοινοῦντο τὰ ὅρια δικαιοδοσίας τοῦ νέου ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ. Τὸ πρῶτον ἐκεῖνο τμῆμα ἀστυνομεύσεως διέγραφε γραμμὴ ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς διασταυρώσεως Σωκράτους - Χαλκοκονδύλη ἔφθανεν εἰς τὴν ὁδὸν Τζώρτζ, ἠκολούθει νοτίως τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος καὶ τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας μέχρι τῆς συμβολῆς αὐτῆς μετὰ τῆς ὁδοῦ Βασιλίσσης Σοφίας, διήρχετο τῆς πλατείας παλαιῶν Ἀνακτόρων καί, στρέφουσα δυτικῶς ἠκολούθει τὰς ὁδοὺς Ὀθωνος - Μητροπόλεως - Ντέκα - Πλούτωνος - Βραχείας μέχρι τῆς πλατείας Μοναστηρακίου. Ἐκεῖθεν ἠκολούθει τὰς ὁδοὺς Ἀθηνᾶς - Εὐριπίδου - Σωκράτους μέχρι τῆς διασταυρώσεως μετὰ τῆς ὁδοῦ Χαλκοκονδύλη.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐγένετο εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων ἡ ἐπίσημος ἐπιθεώρησις τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς 15ης τοῦ μηνὸς θὰ ἀνελάμβανον ὑπηρεσίαν εἰς Ἀθήνας. Ὁ χειμὼν ἦτο βαρύτατος καὶ ἡ ἐπιθεώρησις αὐτή, ὅπως ἄλλωστε καὶ ἡ κατὰ τὴν ἑπομένην λαμπρὰ τελετὴ τῆς ἐγκαταστάσεως διεξήχθη ὑπὸ βροχὴν καὶ ψῦχος δριμύτατον (2). Τοῦτο βεβαίως δὲν ἠμπόδισε μεγάλην συγκέντρωσιν πλήθους περιέργων, τὸ ἴδιον δὲ δὲν ἠμπόδισε καὶ τὸν ἀσθενοῦντα Ἀρχηγὸν τῆς Βρεταννικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς, ἀείμνηστον Σὲρ Φρειδερῖκον Χαλλίνταιϋ, νὰ παραστῆ καὶ νὰ προσφωνήσῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ κατωτέρους ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, τονίζων ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχῆ διότι ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἐπεκτείνεται λίαν ἐπαξίως εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύ-

1. Ἐφημερὶς «Πολιτεία» τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1925.
2. Ἐφημερὶς «Ἑστία» τῆς 15-1-1925 : « . . . . Ἡ ἀδικαιολόγητος αὐτὴ δυσμένεια τοῦ καιροῦ πρὸς τοὺς πόλισμεν δὲν εἶναι πρωτοφανής. Καὶ κατὰ τὰς ἑορτὰς ποὺ ἔγιναν ἐπὶ τῇ ἐγκαταστάσει των εἰς Πάτρας καὶ Πειραιᾶ, ἔβρεχεν ἐπίσης. Ἀλλὰ πρόκειται περὶ δυσμενείας ἄρα γε ἢ περὶ εὐλογίας τοῦ οὐρανοῦ : Ἐδῶ εἶναι τὸ ζήτημα».

ουσαν. Ὁ μέγας ἐκεῖνος Ἄγγλος εὐπατρίδης, ὁ ὁποῖος ὅπως ἀργότερον ἐξωμολογεῖτο εἰς Ἕλληνας καὶ ξένους δημοσιογράφους ἐζοῦσε κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τὰς μεγαλυτέρας στιγμὰς τῆς ζωῆς του, ἐξέφρασε τελικῶς τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ αὐταπάρνησις καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των θὰ ἀρθοῦν εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα τῆς μέχρι τότε πορείας τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ καὶ θὰ ἱκανοποιήσουν πλήρως τὸ λίαν ἀπαιτητικὸν κοινὸν τῆς ἑλληνικῆς πρωτευούσης. Καὶ τὰ γεγονότα τῶν πρώτων ἡμερῶν, ἡ μέχρι σήμερον ἀστυνομικὴ πραγματικότης εἰς οὐδὲν τὸν διέψευσαν.

Κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐκείνην προσεφώνησε τοὺς ἀστυνομικοὺς διὰ μακρῶν καὶ ὁ ἀείμνηστος Κλεάνθης Γεωργιάδης, ὁ τόσον σθεναρῶς ἀγωνισθεὶς διὰ τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἰδέας τότε τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν

Οἱ πρῶτοι ἀστυνομικοὶ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν. Διακρίνονται ὁ ἀείμνηστος Σέρ Φρειδερῖκος Χαλλίνταιϋ, ὁ ἀείμνηστος ἐπίσης Κλ. Γεωργιάδης, τότε τμηματάρχης παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν, ὁ πρῶτος Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἐ. σ. Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας κ. Ἰ. Καλυβίτης κ.λ.

καὶ μετέπειτα Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ, ὁ ὁποῖος εἰς τὸν ὄγκον τῶν ἕως τότε πολυτίμων ὑποθηκῶν του προσέθεσε καὶ πολλὰς ἄλλας, διαλαμβανομένας εἰς τὰ ἔντυπα τῆς ἐποχῆς. Τὰς ἀντιπαρερχόμεθα διότι ἡ στενότης τοῦ χώρου τὸ ἐπιτάσσει.

***

ΗΔΗ ὁλόκληρος ὁ τύπος ἀσχολεῖται ὁλονὲν καὶ περισσότερον μὲ τὴν νέαν ἀστυνομικὴν πραγματικότητα, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς μεθεπομένης θὰ ρυθμίζῃ τὰ τῆς Ἀσφαλείας καὶ Τάξεως εἰς τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν. Αἱ ἐφημερίδες τῆς 14ης Ἰανουαρίου, ἡμέρας τῆς μεγαλειώδους τελετῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν πλατεῖαν τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων, γέμουν σχολίων, κυρίων καὶ πληροφοριακῶν ἄρθρων, περιγραφῶν κ.λ., ἁπάντων ἐνδεικτικῶν τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως ἀλλὰ καὶ

λίαν χαρακτηριστικῶν τῶν προσδοκιῶν τοῦ κοινοῦ. Μεταφέρω ἐδῶ ἐλάχιστα, τὰ ὁποῖα, ὡς θὰ παρατηρήση ὁ ἀναγνώστης θὰ ἠδύναντο νὰ γραφοῦν καὶ διὰ σήμερον καὶ δι' ὅλας τὰς ἐποχάς. . .

«Ἀπὸ τῆς αὐριανῆς πρωΐας, γράφει τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα», ἡ ἀστυνομικὴ διοίκησις τῶν κεντρικωτέρων τμημάτων τῶν Ἀθηνῶν παραδίδεται εἰς τὸν «πόλισμαν». Εὐσυνείδητος καὶ συστηματικὴ ἐργασία, ἀρξαμένη περίπου ἀπὸ διετίας καὶ συνεχισθεῖσα ἀθορύβως ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τούτῳ μετακληθείσης Ἀγγλικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Φρ. Χαλλίνταιϋ, ἐπέτυχε τὴν ἐκπαίδευσιν νέων ἀνδρῶν καὶ τὴν θετικὴν μόρφωσιν αὐτῶν συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας προόδους τῆς ἀστυνομικῆς δράσεως. Ἡ Ἀγγλικὴ Ὀργανωτικὴ Ἀποστολὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀρχίσασα τὸ ἔργον της, πράγματι, ἀπὸ τὸ «ἄλφα» καὶ δημιουργήσασα ἀστυνομικὰς φάλαγγας, τῶν ὁποίων ἡ ποιότης ἐξηλέγχθη ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων ὡς ἀρίστη, εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ παραδώση μέγα τμῆμα τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν — μιᾶς ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πόλεων τῆς Βαλκανικῆς, τῆς ὁποίας αἱ ἀνάγκαι, δι' ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν, ἀνεπτύχθησαν καταπληκτικῶς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη — εἰς τὸ δημιούργημα τῶν χειρῶν της, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Πόλεων.

»Ἀπὸ τὴν μέχρι τοῦδε δρᾶσιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Κερκύρᾳ, προέκυψαν ἀσφαλῆ συμπεράσματα περὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ νέου τούτου Σώματος καὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ συστήματος τούτου.

»Οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ἀναλαμβάνουν, ἀπὸ αὔριον τὴν πρωΐαν, τὰ καθήκοντά των ἐν τῇ πόλει τῶν Ἀθηνῶν πλήρεις ζήλου καὶ αὐστηρότητος, μετ' ἀπολύτου πεποιθήσεως ὅτι πάντες οἱ πολῖται τῆς πόλεως θ' ἀποβῶσιν οἱ καλύτεροι συνεργάται, ἀφοῦ ἄλλωστε μετὰ τόσης συμπαθείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἡ κοινὴ γνώμη ὑποδέχεται τὴν ἐμφάνισίν των. . . .».

Ἡ ἐφημερὶς «Πολιτεία» ὑπογραμμίζει εἰς σχόλιόν της :

«Ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, εἰς τὴν φύλαξιν τῆς ὁποίας ἀπὸ αὔριον παραδίδεται τὸ κεντρικὸν τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν, ἡ πρωτεύουσα ἀναμένει πολλά. Ἡ ἐπιτυχία τὴν ὁποίαν ἐσημείωσεν ἡ νέα Ἀστυνομία εἰς τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἐμπνέει ἄλλωστε τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εἰσαχθοῦν καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας ἤθη ἀνθρωπινώτερα μεταξὺ τῶν φρουρῶν τῆς τάξεως. Τὸ Σῶμα Ἀστυνομίας Πόλεων, μολονότι τόσον νέον, ἀπέκτησεν ἤδη παράδοσιν, πιστεύομεν δὲ ὅτι θὰ σεβασθοῦν αὐτὴν καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ Σώματος εἰς τοὺς ὁποίους ἀνετέθη ἡ τήρησις τῆς τάξεως ἐν Ἀθήναις. Ἡ εἰδικὴ ἐκπαίδευσις, ἧς ἔτυχον, τοὺς ἐδίδαξεν ὄχι μόνον νὰ εἶναι πιστοὶ τοῦ καθήκοντος τηρηταί, ἀλλὰ καὶ ποία εἶναι ἡ δικαιοδοσία των καὶ ποία ἡ ἀποστολή των. Διὰ τοῦτο δὲν φοβούμεθα ὅτι θὰ σημειωθοῦν ὑπερβασίαι, αἱ ὁποῖαι καταρρίπτουν τὴν ὑπόληψιν τῆς Ἀστυνομίας. Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν θὰ κερδίση οὕτως εἰς εὐπρέπειαν καὶ εἰς πολιτισμόν, ἡ δὲ Ἀστυνομία Πόλεων θὰ δικαιοῦται νὰ ὑπερηφανεύεται διὰ τὴν εἰσαγωγὴν νέων ἠθῶν».

Τὸ «Ἔθνος» ὑπογραμμίζει ἐπίσης :

«Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἀποτελεῖ ἀναμφισβητήτως ἕνα μεγάλο βῆμα προόδου. . . . .Ἡ δρᾶσις της εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀποτελεῖ ἀληθῶς μίαν φωτεινὴν σελίδα εἰς τὸ ἐνεργητικόν της. Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως τὰ ὄργανά της, ἔχοντα συναίσθησιν τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς των, κρατηθοῦν μέχρι τέλους εἰς τὸ ἐπίπεδον μιᾶς εὐγενοῦς προσπαθείας, ποὺ τείνει νὰ ἐγκληματίση εἰς τὴν χώραν μεθόδους πολιτισμοῦ καὶ ἡμερότητος».

Ἡ ἐφημερὶς «Βραδυνή» :

«Ἀπὸ σήμερον τὴν Χωροφυλακὴν ἀντικαθιστᾶ ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων. Εἰς τὸ νέον Σῶμα πολλὰς ἐλπίδας στηρίζει ἡ δημοσία γνώμη. . . . .Οἱ ἀρχηγοὶ οἵτινες ἐτάχθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ ἡ προπόνησις εἰς τὴν ὁ-

ποίαν ὑπεβλήθησαν οἱ ἀποτελοῦντες ταύτην, ἐπιτρέπουν κάθε ἐλπίδα ὅτι τὸ νέον Σῶμα θὰ δικαιώση ὅλων τὰς προσδοκίας».

Τὸ «Σκρίπ» :

«Ἡ νέα Ἀστυνομία ἐγκαθίσταται ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Εἰς τὸ νέον Ἀστυνομικὸν Σῶμα ἡ δημοσία γνώμη παρέσχεν ἀνεπιφύλακτον τὴν ἐνίσχυσίν της. Εὐλόγως δὲ ἔχει τὴν προσδοκίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀξίωσιν ὅτι τοῦτο θὰ ἐπιδείξη καὶ ἀμεροληψίαν καὶ ἡμερότητα καὶ φιλοπονίαν. Περὶ τούτου δὲ ἄλλως ἐγγυᾶται καὶ ἡ ὀργάνωσις ἀλλὰ καὶ ἡ μέχρι τοῦδε δρᾶσις τοῦ Σώματος τούτου, τὰς προσπαθείας τοῦ ὁποίου δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ συνδράμωσι καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ πολῖται τῶν Ἀθηνῶν».

Ἡ ἐφημερὶς «Ἑστία», εἰς μακροσκελὲς κύριον ἄρθρον της παρατηρεῖ :

«Σπανίως νέος θεσμὸς ἐγκαθιδρύθη που, περιβεβλημένος ἐκ τῶν προτέρων μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς Κοινῆς Γνώμης, ὅσον ἡ ἀπὸ αὔριον ἀναλαμβάνουσα τὰ καθήκοντά της ἐν Ἀθήναις Ἀστυνομία τῶν Πόλεων. Ἀλλά καί, ὁμολογουμένως, σπανίως ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς Κοινῆς Γνώμης ἐδόθη τόσον ἐπαξίως, ὅσον ἡ πρὸς τὴν Ἀστυνομίαν τῶν Πόλεων, τὴν τόσον εὐδοκίμως λειτουργοῦσαν ἐν Πειραιεῖ, ἐν Πάτραις καὶ ἐν Κερκύρᾳ . . .». (Ὑποδεικνύει ἐν συνεχείᾳ πλεῖστα ὅσα τὰ ὁποῖα χρήζουν ἀστυνομικῆς μερίμνης καὶ καταλήγει) : «Πολλὰ ἄλλα πράγματα θὰ εἴχομεν ἀκόμη νὰ ὑποδείξωμεν. Σταματῶμεν ὅμως εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν καὶ εὐχόμεθα εἰλικρινέστατα εἰς τὸν νέον θεσμὸν καλὴν ἐπιτυχίαν».

***

ΥΠΟ ΤΟ ΑΥΤΟ ὡς ἀνωτέρω πνεῦμα ἐκφράζονται καὶ αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες τῆς 14ης Ἰανουαρίου 1925. Μέσα εἰς πρωτοφανῆ λοιπὸν διὰ τὰ ἑλληνικὰ χρονικὰ ἐνθουσιασμὸν τοῦ κοινοῦ καὶ θερμοτάτην συμπαράστασιν ὁλοκλήρου τοῦ τύπου, οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν παρετάσσοντο τὴν 10ην πρωϊνὴν τῆς αὐτῆς εἰς τὴν πρὸ τῶν παλαιῶν Ἀνακτόρων πλατεῖαν διὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐγκαταστάσεως. Ἂς ἀκολουθήσωμε ὅμως τὰς περιγραφὰς τῆς ἐποχῆς.

«Εἰς τὸν πρὸ τῆς κεντρικῆς εἰσόδου τῶν Ἀνακτόρων χῶρον — γράφει μεταξὺ ἄλλων τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» τῆς ἐπομένης — εἶχε στηθῆ ἐξέδρα διακοσμηθεῖσα δι' ἑλληνικῶν καὶ ἀγγλικῶν σημαιῶν, περὶ τὴν ὁποίαν παρετάχθησαν οἱ ἀστυφύλακες μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των. Παρὰ τὸ ψῦχος καὶ τὴν βροχήν, πλῆθος κόσμου ἤρχισε συρρέον ἀπὸ τῆς 10ης καὶ ἡμισείας ὥρας καὶ κατέλαβε μέγα τμῆμα τοῦ περὶ τὴν ἐξέδραν χώρου τῆς πλατείας . . . Συγχρόνως ἤρχισεν ἡ προσέλευσις τῶν ἐπισήμων. Ἐκ τῶν πρώτων κατέφθασαν ὁ κ. Χαλλίνταιυ, ἀρχηγὸς τῆς Βρεταννικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς, ὁ κ. Ρὴντ καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς ἀποστολῆς . . . Ἐπίσης προσῆλθον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κονδύλης, ὁ κ. Σπυρίδης, οἱ δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. . . κ.λ. κ.λ.» (παρατίθεται ὁλόκληρος σειρὰ ἐπισήμων). «Τὴν 11.15′ ὥραν ἐτελέσθη ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ὁ ἁγιασμός, χοροστατοῦντος τοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου . . . κ.λ. ».

«Μετὰ τὸν ἁγιασμόν, συνεχίζει ἡ ἐφημερίς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Κονδύλης προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς τοὺς παρατεταγμένους ἀστυνομικούς :

«Κύριε Ἀρχηγέ, κύριοι ἀστυνομικοί,

»Ἡ κυβέρνησις τῆς δημοκρατίας, συνεπὴς πρὸς τὸ ἀνακαινιστικὸν αὐτῆς πρόγραμμα, ἀπεφάσισε τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐμπιστευομένη ἀπὸ σήμερον ὑμῖν τὴν τάξιν καὶ τὴν ἀστυνομίαν τῶν κεντρικωτέρων τμημάτων τῆς πρωτευούσης.

»Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἔχω καθῆκον : 1) Ν' ἀπονείμω δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον εἰς περίοδον πολυτάραχον, μὲ μέσα γλι-

σχρότατα καὶ μὲ κατώτερον προσωπικόν, ἐστερημένον εἰδικῆς μορφώσεως καὶ καταρτίσεως, παλαῖον κατὰ πολλῶν ἀντιδράσεων, κατώρθωσε νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰ πρόσθετα ἀστυνομικὰ καθήκοντα, δι' ὧν ἐπεφορτίσθη, προσενεγκὸν ἀναμφισβητήτως πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πολιτείαν καί, 2) Νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὴν εὐαρέσκειάν μου διὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπιτυχῆ σταδιοδρομίαν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων εἰς τὰς πόλεις, εἰς ἃς ἐλειτούργησε, καὶ τὴν διάπυρον εὐχήν μου, ὅπως τὰ ἐπιτυχῆ ἀποτελέσματα ἐξακολουθήσουν προαγόμενα καὶ ἐν τῷ μέλλοντι παραλλήλως πρὸς τὴν αὐξανομένην βαθμηδὸν ἐπέκτασιν τῆς δικαιοδοσίας σας.

»'Αξιωματικοὶ καὶ ἀστυφύλακες τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων !

»'Η δημοκρατία παρέχει καὶ θὰ παράσχῃ ὑμῖν καὶ εἰς τὸ μέλλον ἄφθονα τὰ μέσα διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τοῦ ἔργου σας.

»'Ο διακεκριμένος 'Αρχηγός σας καὶ οἱ συνεργάται του σᾶς μεταδίδουν καθ' ἑκάστην τὸν πυρετὸν τῆς δραστηριότητος καὶ τὸ αἴσθημα τῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον.

»'Η κοινωνία ὁλόκληρος σᾶς περιβάλλει μὲ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην της.

»Μετὰ τὰ ἐφόδια αὐτά, μὲ τὰ ἄφθονα μέσα τῆς Πολιτείας, ὑπὸ τὴν ἀπαράμιλλον διοίκησιν ἀρχηγοῦ ἐξαιρετικῆς ἱκανότητος, περιβαλλόμενοι ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐμπιστοσύνην, ὀφείλετε νὰ ἐπιτύχετε πλήρως.

»Καὶ θὰ ἐπιτύχετε ἐὰν ἐξακολουθήσετε ν' ἀσχολῆσθε ἀποκλειστικῶς μὲ τὰ καθήκοντά σας, ἀμερόληπτοι φρουροὶ τῆς τάξεως, ἀφοσιωμένοι ὑπερασπισταὶ τῆς δημοκρατίας, ἀγνοοῦντες τὴν πολιτικήν, τὰς μερίδας, τὰ κόμματα, τὰ πρόσωπα.

»Μὲ τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἡ ἐπιτυχία σας ἐν 'Αθήναις θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν ἐμπιστοσύνην δι' ἧς σᾶς περιβάλλει ἡ κοινωνία, παρακαλῶ ν' ἀναφωνήσετε μετ' ἐμοῦ : «Ζήτω ἡ 'Ελληνικὴ Δημοκρατία !» . . . .

***

ΑΛΗΘΕΣ μνημεῖον καλλιεπείας, παροτρύνσεων καὶ μεγαλειωδῶν ὑποθηκῶν δι' ὅλας τὰς ἐποχὰς εἶναι ὁ ἐκφωνηθεὶς κατὰ τὴν τελετὴν ἐγκαταστάσεως λόγος τοῦ ἀειμνήστου Φρειδερίκου Χαλλίνταιϋ. 'Ο λόγος ἐκεῖνος, ἐκφωνηθεὶς ἀμέσως μετὰ τὴν σύντομον προσφώνησιν τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν 'Εσωτερικῶν Γ. Κονδύλη ἔχει ὡς ἑξῆς, ὅπως δημοσιεύεται εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας τῆς ἐποχῆς :

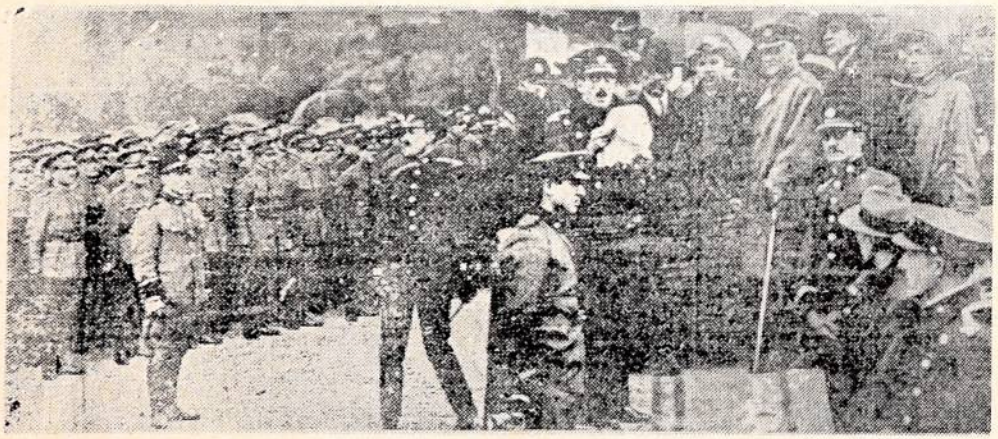
«'Εξοχώτατε, Κυρίαι καὶ Κύριοι,

»'Εξ ὀνόματος τοῦ Σώματος τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω Ὑμᾶς διὰ τὴν ἐνταῦθα παρουσίαν ὑμῶν κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, ἥτις σημειοῖ νέον σταθμὸν προόδου διὰ τὴν ὡραίαν χώραν τῆς 'Ελλάδος. Τὸ ἀπὸ 4ετίας συσταθὲν ἐν 'Ελλάδι Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων, ἔχει σήμερον τὴν τιμὴν νὰ καλῆται ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐκτελέσῃ τὸν προορισμόν του ἐν τῇ 'Ιστορικῇ Πόλει τῶν 'Αθηνῶν. 'Ο διακαὴς πόθος τόσον τῆς Κυβερνήσεως ὅσον καὶ τῆς Βρεταννικῆς 'Αποστολῆς ἦτο ὅπως τὸ νέον 'Αστυνομικὸν Σῶμα ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ἀμέσως εἰς ὁλόκληρον τὴν πόλιν, λόγῳ ὅμως τεχνικῶν δυσχερειῶν ἀπέβη ἀδύνατος ἡ ἐξεύρεσις καταλλήλων οἰκημάτων πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ ἀπαιτουμένου προσωπικοῦ καὶ κατ' ἀκολουθίαν υἱοθετήθη ἡ τμηματικὴ ἐπέκτασις τοῦ θεσμοῦ. Οὕτω σκοπεῖται ὅπως τὸ νέον Σῶμα ἀναλαμβάνῃ μῆνα πρὸς μῆνα καὶ ἄλλα τμήματα τῆς πόλεως, ἐφ' ὅσον οἱ ἀστυνομικοὶ περατοῦσι τὴν ἀναγκαίαν ἐκπαίδευσιν αὐτῶν ἐν τῇ Σχολῇ, καταρτιζόμενοι τελείως πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων των.

»Αἱ θεμελιώδεις ἀρχαί, δι' ἃς κατεβάλλομεν προσπαθείας ὅπως ριζωθῶσι βαθέως εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀστυνομικῶν, βασίζονται ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς υἱοθετήσεως τῶν κατωτέρῳ λόγων ἑνὸς μεγάλου ἐν Λονδίνῳ δικαστοῦ, τοῦ Λόρδου Μπράμπτον. «Διὰ

τὴν ἐκτέλεσιν, λέγει οὗτος, οἱασδήποτε ὑπηρεσίας, δι' ἣν ἤθελε κληθῆ ἀστυνομικός τις, πρέπει νὰ εἶναι ἀτάραχος. Ὁ παραφερόμενος ἀστυνομικὸς εἶναι ἀκατάλληλος πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, διότι λόγῳ τῆς παραφορᾶς του ἀδυνατεῖ νὰ κρίνῃ ἀσφαλῶς καὶ ἀμερολήπτως». Ὁ ἀστυνομικὸς ὀφείλει μετὰ ψυχραιμίας καὶ ὑπομονητικότητος νὰ ἀκροᾶται παντὸς ἀπευθυνομένου πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ φέρεται εὐγενῶς ὄχι μόνον εἰς πρόσωπα περιωπῆς, ἀλλὰ ἐν γένει εἰς πᾶν πρόσωπον ἀσχέτως πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν εἰς ἣν τοῦτο ἀνήκει. Νὰ ἀποφεύγῃ πᾶσαν τραχύτητα, ἐνεργῶν σταθερῶς μέν, ἀλλ' ὄχι βαναύσως, καὶ νὰ μὴ κάμνῃ ὑπερβολικὴν χρῆσιν τῆς χορηγουμένης αὐτῷ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐξουσίας, οὔτε νὰ ἐπιδεικνύῃ ὑπερβάλλοντα ζῆλον, καθ' ὅσον οὗτος δυνατὸν νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς ἀτόπους ἐνεργείας. Ἐπίσης δέον ὁ ἀστυνομικὸς νὰ μὴ ἐπεμβαίνῃ εἰς ζητήματα ἄτινα δὲν εἶναι τῆς ἀπολύτου ἁρμοδιότητός του. Τὸ ἀντίθετον ἤθελε προκαλέσῃ δυσφορίαν κατ' αὐτοῦ καὶ μᾶλλον εἰς βλάβην τῆς Ὑπηρεσίας θὰ ἀπέβαινε.

»Καὶ ἤδη ἀπευθυνόμενος πρὸς ὑμᾶς τοὺς ἀστυνομικοὺς ἔχω νὰ τονίσω ὅτι ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐνταῦθα, πόλιν πολυανθρωποτάτην καὶ ἐπι-

Δύο φωτογραφίαι τῆς 15ης Ἰανουαρίου 1925 μὲ τὰς ἐπεξηγήσεις των, ὅπως ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ ἔντυπα τῆς ἐποχῆς: « Δεξιά: Παρουσίᾳ τοῦ κ. Κονδύλη καὶ τοῦ Σὲρ Φρ. Χαλλίνταιϋ, ὁ Διευθυντὴς τῆς νέας Ἀστυνομίας κ. Καλυβίτης ἀναγινώσκει τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Χαλλίνταιϋ εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν. Ἀριστερά: Ὁ κ. Καλυβίτης ἐπιθεωρεῖ τοὺς ἀστυφύλακας ».

βάλλουσαν ὡς ἐκ τῶν σημερινῶν ὅρων τοῦ βίου ὑποχρεώσεις τεραστίας, συνεπάγεται δι' ὑμᾶς βαρυτάτας εὐθύνας. Μὴ πτοῆσθε ὅμως πρὸ τῶν εὐθηνῶν τούτων, ἀλλὰ τουναντίον μετὰ θάρρους ἀναλάβετε τὸν ἀγῶνα ἔχοντες τὴν πεποίθησιν ὅτι κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δυσχερῶν πολλαπλῶν καθηκόντων σας θὰ εἶναι συμπαραστάται ὑμῶν προθυμότατοι πᾶσαι αἱ λοιπαὶ Ἀρχαὶ καὶ οἱ φιλόνομοι πολῖται. Ἐπὶ τούτοις θεωρῶ ἐπιβεβλημένον νὰ σᾶς ὑπομνήσω καὶ νὰ ἀξιώσω παρ' ὑμῶν τὴν ἀπαρασάλευτον προσήλωσίν σας εἰς τὰς ἐξῆς γενικὰς καὶ ὑψίστης σπουδαιότητος ἀρχάς:

»Ὁ μέγας ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς συνίσταται εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἀξιοποίνων πράξεων. Διὰ τοῦτο ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ ἐξασκῇ ἀκάματον καὶ ἐνδελεχῆ προσπάθειαν ἵνα προλαμβάνῃ διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεώς του τὴν διάπραξιν αὐτῶν. Ὁ ἀστυνομικὸς ὅστις ἐπιτυγχάνει τοῦτο εἶναι ἄξιος μεγαλυτέρου ἐπαίνου ἢ ἐκείνου ὅστις ἀπαριθμεῖ σωρείαν καταδικαστικῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τελεσθέντων ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἀδικημάτων. Μὴ σπεύδετε ποτὲ εἰς τὰς ἐνεργείας σας πρὶν ἢ σχηματίσετε ἀσφαλῆ καὶ ἀκριβῆ γνώμην περὶ τῆς κατὰ Νόμον ἐπιβεβλημένης

λύσεως τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν σας τιθεμένων διαφορῶν. Ἔχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, μάλιστα εἰς Κοινωνίας κατὰ τὸ σύνολον μορφωμένας, τὴν ἐντεταλμένην πρὸς τοῦτο ἀρχὴν δέον νὰ διέπῃ σύνεσις καὶ λεπτότης ἐνεργείας. 'Εστὲ φιλαλήθεις. Μὴ μεγαλοποιεῖτε ἀλλὰ μετ' ἀπολύτου ἀκριβείας καὶ ἀληθείας ἐκθέτετε τὰ γεγονότα καὶ μὴ προσδίδετε εἰς αὐτὰ χροιὰν ἀλλοίαν ἐκείνης ἣν πραγματικῶς ἔχουν. Τὸ ἀντίθετον ἀποβαίνει ἐπικίνδυνον καὶ πολλάκις καταστρεπτικόν. 'Αντλεῖτε πάντοτε τὴν ἠθικὴν δύναμιν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος, ἐκ τῆς σταθερᾶς θελήσεως νὰ παρέχετε ἑαυτοὺς ὑπόδειγμα καλοῦ πολίτου καὶ εὐόρκου δημοσίου λειτουργοῦ. 'Αναπτύσσετε καὶ ἀναλαμβάνετε ἀδιστάκτως τὰς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν σας ἀπορρεούσας εὐθύνας. Πειθαρχεῖτε εἰς τοὺς Προϊσταμένους σας, οὐχὶ ἐκ τοῦ φόβου τῆς τιμωρίας, ἀλλὰ ἐκ τοῦ συναισθήματος ὅτι σεβόμενοι καὶ ὑπακούοντες εἰς τὰ κελεύσματα αὐτῶν ἐξυπηρετεῖτε καὶ τοῦ συνόλου καὶ τὸ ἀτομικὸν συμφέρον. Ἂς κυριαρχῇ ἐν τῇ συνειδήσει σας τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, ὅρου ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐν ἁρμονίᾳ εὐόδωσιν τοῦ ἔργου παντὸς ὠργανωμένου Σώματος.

»Εἶναι τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξευγενίζει τὴν ψυχὴν καὶ ἐγείρει μίαν μεγαλειώδη ἀρετήν: τὴν ἀπόφασιν τῆς αὐτοθυσίας.

»'Η πειθαρχία καὶ ἡ ἀλληλεγγύη εἶναι δύο τῶν κυριωτέρων στοιχείων, δι' ὧν θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ κοινὸς σκοπός, ὃν ἅπαντες καλεῖσθε νὰ ἐκπληρώσητε.

»'Εν τῇ ἐκπληρώσει δὲ τοῦ βαρέος, ἀλλ' εὐγενοῦς ἔργου, τὸ ὁποῖον τὸ Κράτος σᾶς ἀναθέτει, πρέπει νὰ διακρίνουσι ὑμᾶς θάρρος, αὐταπάρνησις καὶ πίστις πρὸς τὸ εὐγενὲς ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος.

»Ἄνευ τῶν ἀρετῶν τούτων ὁ ἀστυνομικὸς λειτουργὸς ἀποπνίγεται ἐν τῷ ὑλισμῷ, οὕτω δὲ μοιραίως ὑποσκάπτεται ἡ ὑψηλοτέρα τῆς ἠθικῆς ἀντίληψις, ἥτις ἀποτελεῖ μίαν τῶν κυριωτέρων βάσεων τοῦ νέου θεσμοῦ.

»'Εστὲ βέβαιοι ὅτι τηροῦντες τὰ ἀνωτέρω μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας, καὶ τὸν θεσμὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων θὰ τιμήσετε διὰ τῆς δημιουργίας παραδόσεων καὶ εἰς τὴν πατρίδα σας θὰ προσφέρετε σημαντικωτάτας ὑπηρεσίας.

»'Εν τέλει εὐχαριστῶ τὴν σεβαστὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ κοινόν, ἐπίσης δὲ καὶ τὸν τύπον διὰ τὴν ἀδιάπτωτον συμπάθειαν μεθ' ἧς πάντοτε περιέβαλον τὴν Βρεταννικὴν 'Αποστολὴν ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ βαρὺ ἔργον τῆς διοργανώσεως ἐν 'Ελλάδι τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων. 'Οτιδήποτε ἐπιτευχθῇ ὀφείλεται κατὰ μέγιστον μέρος εἰς τὰς συμπαθείας αὐτάς. 'Ολόκληρον δὲ τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας τῶν Πόλεων ὑπερηφανεύεται διὰ τὴν πρὸς αὐτὸ ἔνδειξιν τῶν γενικῶν τούτων συμπαθειῶν καὶ εἶμαι πεπεισμένος ὅτι θὰ πράξῃ τὸ πᾶν ὅπως μὴ στερηθῇ τούτων».

Θὰ ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ λόγος αὐτὸς ἐγράφη καὶ διὰ σήμερον καὶ δι' ὅλας τὰς ἐποχάς. Παρ' ὅλον ὅτι μεσολαβεῖ μία ὁλόκληρος τεσσαρακονταετία, αἱ γενικαὶ ἀρχαὶ τῶν ἀστυνομικῶν ἰδεωδῶν παραμένουν τόσον ἀναλλοίωτοι.... Εἶναι τοῦτο πρὸς τιμὴν τῶν ἱδρυτῶν τοῦ ἀστυνομικοῦ θεσμοῦ.

(Συνεχίζεται)

ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

'Υπὸ τῆς 'κυρίας **ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ**

Μὲ τεντωμένο τράχηλο 'μπρὸς 'στὴν 'Αγχόνη
στέκουν ὀρθοί, οἱ Ἕλληνες Καραολῆδες!...
Στῶν 'Ηρώων τὰ ὄνειρα, δὲν χωροῦν οἱ πόνοι...
Δάσκαλοί μας καὶ Προφῆτες, οἱ Διγενῆδες!...

Γιὰ τὴ μεγάλη τὴ Μάννα μας, τὴ Λευτεριά,
θὰ Δοξάζωνται καὶ ἐπάνω στὶς ἀγχόνες,
τῶν Μουσείων μας τὰ λείψανα τὰ ἱερά,
οἱ Θερμοπῦλες μας καὶ οἱ Μαραθῶνες...

'Η Λευτεριὰ γεννήθηκε 'στὴ Χώρα μας!...
Καὶ εἶνε : 'Ελληνοπούλα ἡ Λευτεριά...
Θὰ πολεμᾶμε γι' αὐτὴν πάντα 'στὴν ὥρα μας
ἔστω κι' ἂν βάνουν 'στὸ λαιμό μας τὴ θηλειά...

Ἂς ὑψωθῆ τὸ μεγαλεῖο της μὲ ἀγχόνες...
Μὲ τὰ κορμιά μας, ἂς κάμουν Πυραμῖδες...
Ἔχουμε πλέον συνηθίσει 'στοὺς ἀγῶνες
γιατί, κληρονομήσαμε παληὲς 'Ασπίδες!...

Τῆς 'Αφροδίτης ὡραῖο Νησὶ μαγικό,
τῆς Μεσογείου διαμάντι, —κοντά Σου μένουν
Θεοί, ποὺ ξεπηδοῦν ἀπὸ κάθε Σου ἀφρὸ
κι' ἀπὸ τὸ κῦμα Σου ἀκόμα Ἥρωες βγαίνουν!...

Σὲ Τυράννων πολλῶν ἔχεις πέσει τὰ χέρια,
μὰ δὲν ἄλλαξες Πίστι, ξακουσμένο Νησί...
Καὶ μ' αὐτὰ τὰ γενναῖα ποὺ ἔχεις ξεφτέρια,
πῶς μπορεῖ σκλαβωμένο νὰ μείνης ἐσύ;

Στὸ νέο Σου Σάλπισμα, νά... καταφθάνουν
πάλι μικροὶ καὶ μεγάλοι, σταθήκανε 'μπρός...
Δὲν λογαριάζουν, ὄχι, ἂν ζήσουν ἢ ἂν πεθάνουν...
Φθάνει τῆς λευτεριᾶς Σου, 'Εσὺ νὰ ἰδῆς τὸ Φῶς!...

Δὲν ταιριάζει 'στὴ μεγάλη τὴ Φυλή μας,
ἄλλος θάνατος, ἄλλο τέλος, ἄλλη Μοῖρα...
'Ελεύθερη ἐγεννήθηκε ἡ ψυχή μας
καὶ μὲ τὰ ὅπλα σπάζει τῆς σκλαβιᾶς τὴ θύρα...

Σὰν ὀπισθοφυλακή Σου, —μέσα 'στὴ Σπηλιὰ
τοῦ γενναίου Αὐξεντίου, δάσκαλοι κι' ἐμεῖς,

ΟΤΑΝ ΘΕΛΗ Η ΝΥΦΗ, Ο ΓΑΜΠΡΟΣ... ΚΑΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Μ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ**

Μολονότι τὸ Τμῆμα στὸ ὁποῖον ὑπηρετῶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ λεγόμενα «κεντρικά», τὸ ἀγαπῶ μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Εἶναι μιὰ γειτονιὰ ποὺ μένουν ἁπλοϊκοί, καλόκαρδοι καὶ φιλόξενοι ἄνθρωποι καὶ στὴν ὁποία τὸ ἔργο μας δὲν συναντᾶ μεγάλες δυσκολίες. Ἀπὸ τὴν θέσι τοῦ ἀξιωματικοῦ ὑπηρεσίας βλέπω κι' ἀκούω κάθε μέρα τόσα καὶ τόσα πράγματα. Ὄχι τίποτε τὸ σοβαρό, ἀλλὰ τὰ γνωστὰ καυγαδάκια, τὶς μικροδιαφορές, τὶς παραβάσεις διαφόρων διατάξεων καὶ τὰ παρόμοια. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ διαβάζετε κι ἐσεῖς, γιατὶ τὰ ἀναφέρει τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο. Ὑπάρχουν ὅμως μερικὰ ἄλλα, πού, ἂν καὶ περνοῦν ἀπαρατήρητα καμμιὰ φορά, ἔχουν κι' αὐτὰ τὴν δική τους κοινωνικὴ ἀξία. Γιὰ ἕνα ἀπὸ αὐτὰ θὰ σᾶς μιλήσω σήμερα, ὅπως τὸ ἔζησα κι ὅπως τὸ εἶδα πρὶν λίγο καιρό.

Ἦταν ἕνα γαληνεμένο βράδυ τοῦ Δεκεμβρίου, λίγο παγωμένο ὅμως καὶ σκοτεινό. Στὸ ἀστυνομικὸ κατάστημα ἐπικρατοῦσε ἀπόλυτη ἡσυχία. Ὁ ἀστυφύλακας τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας, ὁ τηλεφωνητής, ὁ ὑποφαινόμενος ὡς ἀξιωματικὸς ὑπηρεσίας, ὅλοι στὴ θέσι μας. Τὰ ἴδια πρόσωπα, ὅπως κάθε μέρα.

Ξαφνικὰ βιαστικὰ βήματα ἀκούγονται στὸ πλατύσκαλο τῆς εἰσόδου τοῦ Τμήματος καὶ στὸ γραφεῖο μου μπαίνουν λαχανιασμένοι δυὸ νεαρὰ ἄτομα. Σᾶς τοὺς παρουσιάζω: Ὁ Δημήτρης Χ. καὶ ἡ Μαρία Δ. Ἐκεῖνος 19 χρονῶν. Ἐκείνη 18. Καὶ οἱ δυὸ τους κατέχονται ἀπὸ ἕνα ἀπροσδιόριστο φόβο καὶ κάποια συστολή.

—Καθῆστε παρακαλῶ, τοὺς εἶπα. Τὶ ἐπιθυμεῖτε;

Ἔσκυψαν τὰ κεφάλια τους, χωρὶς νὰ μιλήσουν.

—Μιλῆστε ἐλεύθερα. Μὴ φοβᾶστε. Πέστε μας τὶ σᾶς συμβαίνει; Μπορεῖ νὰ σᾶς βοηθήσουμε. Μπορεῖ κάτι νὰ κάνουμε γιὰ σᾶς, γιὰ τὸ πρόβλημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ, τοὺς εἶπα.

Φαίνεται πὼς τὰ λόγια αὐτὰ τοὺς ἔδωσαν κουράγιο. Πῆραν θάρρος. Μίλησε πρῶτος ὁ Δημήτρης.

—Ἡ Μαρία κι ἐγώ...

—Τὶ κάνατε ἐσεῖς καὶ ἡ Μαρία;

σὲ κάθε ἄγουρο Στρατιώτη, μὲ χαρᾶς λαλιὰ
θὰ διδάξουμε τὰ λόγια «χρέους καὶ τιμῆς»:

—Σ ὰ ν Ἥλιος πρέπει ν' ἀστράφτει πάντα ἡ Ἀ σ π ί δ α μ α ς!
«Μ ο λ ὼ ν Λ α β ὲ» καὶ «Ὄ χ ι» σ' ὅλους θ' ἀπαντᾶς...
Καὶ πάντα ὁ ἴδιος Ὅρκος 'στὴν Π α τ ρ ί δ α Μ α ς:
Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς!...

Ε ἴ μ α σ τ ε ἐμεῖς, οἱ αἰώνιοι Τ α υ ρ ο μ ά χ ο ι
μέσα 'στὴν πλατειὰ Ἀρένα τῆς Ἐλευθερίας...
Καὶ προχωρώντας τολμηρὰ μέσα 'στὴ Μάχη,
τὸ μαγικὸ τραγούδι, λέγε, τῆς Ἀ ν δ ρ ε ί α ς
ὅπως τὄμαθες ἀπὸ τὰ χείλη τῆς γιαγιᾶς:
Ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς!...

ΖΑΝΑΝΤΡΙΣ

—Ξέρετε... πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ; Νὰ... κλεφτήκαμε.

—Τὶ εἴπατε ὅτι κάνατε;

—Κλεφτήκαμε... Ξέρετε ἀγαπιόμαστε. Τὴν ἀγαπάω καὶ μ' ἀγαπάει. Σχεδιάζαμε νὰ παντρευτοῦμε, μὰ οἱ δικοί μας δὲν ἐγκρίνουν αὐτὸν τὸν γάμο, ὄχι γιατὶ ἡ Μαρία δὲν εἶναι καλή, ἀλλὰ... ξέρετε σὰν γονεῖς...

—Κατάλαβα, ἔφεραν ἀντιρρήσεις καὶ σεῖς κλεφτήκατε. Ἀλήθεια Δημήτρη, τὴν ἀγαπᾶς τόσο πολὺ τὴν Μαρία; Δηλαδή, θέλω νὰ πῶ μ' ὅλη σου τὴν καρδιά;

—Μάλιστα κύριε Ὑπαστυνόμε, μ' ὅλη μου τὴν καρδιά. Δὲν μπορῶ νὰ ζήσω χωρὶς αὐτή.

—Καὶ σὺ Μαρία; Τὸν ἀγαπᾶς τὸν Δημήτρη ἀληθινά ;

—Γιὰ μένα ὁ Δημήτρης εἶναι ἡ ἴδια ἡ ζωή μου. Ἂν χωρίσουμε θὰ σκοτωθῶ.

—Καὶ πῶς θὰ τὰ καταφέρετε νὰ ζήσετε, μικροὶ κι οἱ δυὸ ὅπως εἶσθε; Ὁ γάμος ἔχει πολλὲς ὑποχρεώσεις καὶ γιὰ νὰ στεριώση δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ ἀγάπη. Χρειάζεται, εἶναι ἀπαραίτητη κι' αὐτή, ἀλλὰ πρέπει νὰ ὑπάρχουν καὶ μερικὲς βασικὲς προϋποθέσεις γιὰ νὰ διατηρηθῆ καὶ νὰ ἔχη καλὰ ἀποτελέσματα. Σεῖς τὶ σκέπτεσθε νὰ κάνετε; Πῶς θὰ ζήσετε;

—Δουλεύω ἐγὼ κύριε Ὑπαστυνόμε, εἶπεν ὁ Δημήτρης. Θὰ δουλέψω ἀκόμη πιὸ σκληρὰ καὶ σιγὰ - σιγά, μὲ τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴ θέλησί μας, θὰ ἀνοίξουμε τὸ σπιτικό μας. Θὰ εἶναι, τὸ ξέρω, δύσκολα στὴν ἀρχή, ἀλλὰ πιστεύω πὼς θὰ τὰ καταφέρουμε. Ἀγαπιόμαστε τόσο, ποὺ τελικὰ θὰ πετύχουμε.

Δὲν εἶπα τίποτε, στάθηκα λίγο νὰ σκεφθῶ. Μέσα στὴν τόσο σκληρὴ κι' ἄχαρη κάποτε δουλειά μας, ἕνα τόσο ὄμορφο κι ἁγνὸ ρομάντσο, ἦταν σὰν μιὰ ὄασις. Σὰν ἄνθρωπος ἔννοιωσα τὴν καρδιά μου νὰ σκιρτᾶ, ἀλλὰ καὶ σὰν ἀστυνομικὸς ἔπρεπε νὰ κάνω τὸ καθῆκον μου. Τηλεφωνώντας στὸ Διοικητή μου, Ἀστυνόμο Β' κ. Γεώργιο Καραμούζη, τοῦ ἀνέφερα τὸ περιστατικό. Σὲ λίγη ὥρα ὁ κ. Διοικητὴς βρισκόταν στὸ Τμῆμα.

Πῆρε τὸ ἐρωτευμένο ζευγάρι στὸ γραφεῖο του καὶ κουβέντιασαν ἀρκετὴ ὥρα. Δὲν ἦταν μιὰ συνηθισμένη περίπτωσις. Παράβασις κάποιου νόμου ἀσφαλῶς εἶχε γίνει, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη δὲν εἶναι αὐτὴ ποὺ ὁμορφαίνει τὴν τόσο σκληρὴ ζωή μας ; Ὁ κ. Διοικητής, στὴ μακρά του ὑπηρεσιακὴ ζωή, εἶχε δεῖ τόσα καὶ τόσα πράγματα. Μαζὶ ὅμως μὲ τὴν πεῖρα, εἶχε καὶ τὴν καλωσύνη καὶ τὴν ἀγάπη φωλιασμένες στὴν καρδιά του, γι' αὐτὸ δὲν ἔδωσε τὴν λακωνικὴ διαταγὴ «νὰ ὁδηγηθοῦν οἱ νέοι στοὺς γονεῖς των». Σκέφθηκε πὼς ἔπρεπε νὰ πάρη θέσι σ' ὅλη αὐτὴ τὴν ἱστορία, νὰ μάθη, νὰ ἐρευνήση καὶ νὰ βοηθήση ὅσο τοῦ ἦταν δυνατόν. Καὶ πόση χαρὰ στ' ἀλήθεια θὰ αἰσθανόταν ἂν μποροῦσε νὰ δώση λίγη χαρὰ στὸ φοβισμένο ἐρωτευμένο ζευγάρι. Νὰ τὸ κάνη εὐτυχισμένο, νὰ γιορτάση κι' αὐτὸ σὲ λίγες μέρες τὴν γέννησι τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν Ἀγάπη Του γιὰ συντροφιά.

Σὲ λίγο ἦρθε στὸ Τμῆμα καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ Παραρτήματος, Ὑπαστυνόμος τότε καὶ σήμερα Ἀστυνόμος Β', κ. Μιχαὴλ Πετούσης. Δυὸ ἀγαπημένοι συνεργάτες ἦσαν καὶ οἱ δυὸ αὐτοὶ ἀξιωματικοί. Δυὸ φίλοι ποὺ ἀγωνίζονταν καὶ ἕνωναν τὶς κοινὲς προσπάθειές τους γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν καλύτερα τὸν σκοπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Μαζὶ τώρα καὶ οἱ δυὸ πῆραν τὴν ἀπόφασι νὰ δώσουν μιὰ λύσι στὸ πρόβλημα ποὺ παρουσιάσθηκε. Χωρὶς χρονοτριβὴ ἐκάλεσαν τοὺς γονεῖς τῶν δυὸ νέων, ποὺ ἦρθαν ἀνήσυχοι τὴν ἄλλη μέρα στὸ Τμῆμα.

Μαθαίνοντας τὰ διατρέξαντα, ἀναστατώθηκαν, συνηθισμένα πράγματα. Ὁ γάμος τῶν παιδιῶν δὲν ἔπρεπε νὰ γίνη, γιατὶ ὁ καθένας τους εἶχε τὰ δικά του ὄνειρα γιὰ τὸ παιδί του. Ἐξ ἄλλου ἡ λέξις «ἀπαγωγὴ» κτυπᾶ ἄσχημα στοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς καὶ γίνεται θέμα γιὰ κουτσομπολιό.

Αὐτὰ καὶ τὰ παρόμοια ἔλεγαν, χωρὶς νὰ ἔχουν κανένα σοβαρὸ ἐπιχείρημα γιὰ νὰ κατηγορήσουν τοὺς δυὸ νέους. Ἔτσι ἄρχισε ἡ μάχη. Μιὰ μάχη παράξενη, ποὺ τὴν

κέρδισαν στὸ τέλος οἱ δυὸ Διοικηταί, μὲ ὅπλα τὴν ἀλήθεια, τὴν καλωσύνη, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν λογική. Ὁ γάμος ὡρίσθηκε γιὰ τὴν ἄλλη μέρα, μὰ ἔλειπεν ὁ κουμπάρος. Ποῦ νὰ βρεθῇ κουμπάρος σὲ μιὰ τέτοια περίπτωσι τόσο σύντομα; Κι' ὅμως βρέθηκε, ὄχι ἕνας, ἀλλὰ πολλοί, ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ΚΣΤ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ Παραρτήματος Ἀσφαλείας, ποὺ ὡλοκλήρωσαν τὴν εὐτυχία τοῦ ἐρωτευμένου ζευγαριοῦ. Ὡς ἐκπρόσωποι τῶν ἀστυνομικῶν, ὡρίσθηκαν οἱ δυὸ Διοικηταί.

Ἔτσι τὴν ἄλλη μέρα, τὸ ἀπόγευμα, ὁ γραφικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κάτω Πατησίων γέμισε ἀπὸ ἀστυνομικούς. Ἡ ἐκκλησία καταλήφθηκε ἀπὸ τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Νόμου, ποὺ ὅμως αὐτὴ τὴ φορὰ γίνονταν ἄγγελοι χαρᾶς καὶ εὐτυχίας

ἑνὸς ἐρωτευμένου καὶ κυνηγημένου ζευγαριοῦ. Καθὼς ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου τελοῦσε τὸ μυστήριο, ἔρριχνε στοργικὰ τὶς ματιές του γύρω, γιὰ νὰ ἀγκαλιάσῃ μὲ ἀγάπη τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Νόμου, ποὺ κάθε μέρα ἀγωνίζονται ὑπηρετώντας τὴν κοινωνία. Προσπαθοῦν νὰ φέρουν τὴ χαρὰ σὲ ἀνθρώπους πονεμένους. Εἶναι ἡ ἄλλη ὄψις τῆς Ἀστυνομίας αὐτή. Ἡ πιὸ ἀληθινή, ἡ πιὸ ζεστή, ἡ πιὸ εἰλικρινής, ποὺ ἐμφανίζεται σὰν χριστιανικὴ δύναμι στὴν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ.

Καὶ μέσα στὴν γενικὴ συγκίνησι, ἕνας πιτσιρίκος ποὺ πωλοῦσε λαχεῖα ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ἀκούσθηκε νὰ λέγῃ:

—Ὅταν θέλῃ ἡ νύφη, ὁ γαμπρὸς... καὶ ἡ Ἀστυνομία.

Ἂς εἶναι εὐτυχισμένοι οἱ δυὸ καλοί μας φίλοι. Ἂς προχωρήσουν στὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς τους, μὲ ἐφόδια τὴν ἀγάπη, τὴν θέλησι καὶ τὴν ἐργατικότητά τους. Τοὺς εὐχόμαστε μιὰ τρισευτυχισμένη ζωή, χωρὶς κανένα σύννεφο νὰ σκιάσῃ ποτὲ τὸν γαλανὸ οὐρανὸ τῆς εὐτυχίας των.

Μ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1965

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Ἰανουάριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1 - 31 εἰς Ἀθήνας - Πειραιᾶ - Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἱκοι	2.080	Μέλη
2. » εἰς ἰατρεῖα » » »	2.312	»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.174	»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις	13	»
5. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	180	»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	25 νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	3.895	»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δραχμῶν 13.694 εἰς	48	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	9.727	»

9. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6.631 συνταγαί.-

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Δεκέμβριος 1964 ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	Δραχμαὶ	447.329.-
Ἔσοδα ἐκ συμ/χῆς Δημοσίου	»	447.701,10
Σύνολον Ἐσόδων	»	1.030.030,10
Ἔξοδα	»	876.596
Πλεόνασμα	»	153.434,10

Β) Κατωτέρω παραθέτομεν συνολικὸν πίνακα κινήσεως ἀσθενῶν κατὰ τὸ ἔτος 1964 πρὸς γνῶσιν :

1. Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἱκοι	20.542	Μέλη
2. » εἰς ἰατρεῖα » » »	26.493	»
3. Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	10.776	»
4. Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας	430	»
5. Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	2.430	»
6. Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	399 νέα	»
7. Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ νοσοκομείου Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς	50.933	»
8. Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας δρχ. 106.245 εἰς	490	»

Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	112.493	Μέλη

9. Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 79.990 συνταγαί.

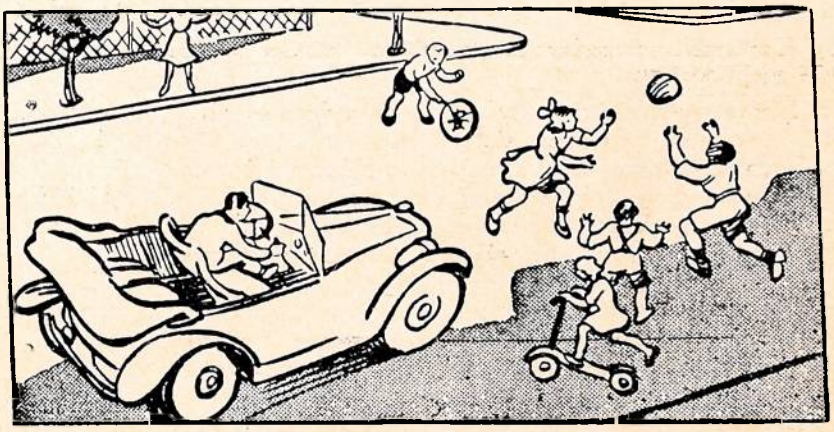
Γ) 'Η οἰκονομικὴ κίνησις τοῦ Ταμείου κατὰ τὸ ἔτος 1964 εἶχεν ὡς ἀκολούθως:

Ἔσοδα τακτικὰ	Δραχμαὶ	5.772.664,65
Ἔσοδα ἐκ συμ/χῆς Δημοσίου	»	8.484.776,40
Ἔξοδα	»	10.413.687,55
Πλεόνασμα	»	3.843.753,50

Δ) 'Υπομιμνήσκομεν καὶ αὖθις τὴν ὑπ' ἀριθ. ΠΥΣ 105813 ἀπὸ 24-11-64 ἀπόφασιν τοῦ κ. 'Υπουργοῦ 'Υγιεινῆς, κοινοποιηθεῖσαν ὑμῖν διὰ τῶν πεπραγμένων τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου π.ἔ., περὶ τῶν προϋποθέσεων τῆς δι' ἐνέσεων θεραπείας καὶ ἐντελλόμεθα ὅπως, εἰς ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυται εἰδικὴ δι' ἐνέσεων ὑποδορίων, ἐνδομυικῶν ἢ ἐνδοφλεβίων θεραπεία, εἰς περιθαλπόμενα εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου μέλη, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀπαιτῶσιν, ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὁριζομένων δικαιολογητικῶν τὴν ὑπὸ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ καταχώρισιν εἰς τὸ βιβλιάριον νοσηλείας των καὶ εἰς τὴν στήλην τῶν παρακλινικῶν ἐξετάσεων, γνωματεύσεως περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ εἴδους τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐνέσεων π.χ. (Δέκα ἐνδομυικαὶ ἢ ὑποδόριοι ἢ ἐνδοφλέβιοι ἐνέσεις. Συνταγὴ ὑπ' ἀριθ. 2/4-2-65) ὡς καὶ τὴν σύνταξιν εἰδικῆς πρὸς τοῦτο γνωματεύσεως - ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ ἐλεγκτοῦ ἰατροῦ κατὰ τὴν θεώρησιν τῆς συνταγῆς τῶν φαρμάκων.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
'Ως Πρόεδρος τοῦ Κλάδου 'Υγείας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ
'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α'

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Προσέχετε ἰδιαιτέρως τὰ μικρὰ παιδιά. Δὲν μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι γιὰ τὶς κινήσεις των. Ὅταν τὰ βλέπετε νὰ παίζουν στὸ δρόμο ἢ στὰ πεζοδρόμια, ἐλαττώνετε τὴν ταχύτητα τοῦ αὐτοκινήτου σας, γιὰ νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ συμβῇ δυστύχημα καὶ στὴν ἀνάγκη κορνάρετε δυνατά.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Μεγάρων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κεραμεικοῦ 119, κοντὰ στὴν ἀρχὴ τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ.

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ πόλι τῆς ἐπαρχίας Μεγαρίδος, τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς, ποὺ ἔχει περὶ τὶς 16 χιλιάδες κατοίκους καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὴν Ἀθήνα 42 χιλιόμ.

Κατὰ τὴν παράδοσι, ἡ πόλις ἐκτίσθη ὑπὸ τῶν Καρῶν, γρήγορα ὅμως ὑπετάγη στὴν Ἀττικὴ καὶ μετὰ στοὺς Δωριεῖς. Κατὰ τὸν Ηον π.Χ. αἰῶνα, ὅταν ἀνέκτησε τὴν ἐλευθερίαν της, ἐγένετο ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα ἐμπορικὰ καὶ πνευματικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μετέπειτα ἱστορία τῶν Μεγάρων εἶναι σημαντική. Κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρχον στὰ Μέγαρα ναοὶ τῆς Ἀρτέμιδος, τοῦ Διονύσου, τῆς Ἀφροδίτης κ.ἄ., βουλευτήριο, πρυτανεῖο, ἀγορὰ κ.ἄ. Σήμερα σώζονται λείψανα τῶν τειχῶν, καθὼς καὶ ἡ μεγαλοπρεπὴς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα Κρήνη τοῦ Θεαγένους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Ἁγία Βαρβάρα τοῦ Αἰγάλεω).

Μεγασθένους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου 20, κοντὰ στὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Ἀρτεμίου.

Ὁ Μεγασθένης, ἀρχαῖος Ἕλλην ἱστοριογράφος, ἔζησε κατὰ τὸν Δ'—Γ' π.Χ. αἰῶνα, τὴν ἐποχὴ τοῦ Σελεύκου τοῦ Νικάνορος. Συνέγραψε τὸ «Ἰνδικά», ποὺ διαιρεῖται σὲ τέσσερα βιβλία καὶ παρέχει σημαντικὲς πληροφορίες σχετικὰ μὲ τὶς Ἰνδίες.

Μεγίστης.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Τενέδου (πλατεῖα Φ. Νέγρη) καὶ τελειώνει στὴν Ἄνω Κυψέλη.

Ἡ Μεγίστη, τὸ γνωστὸ Καστελλόριζο, εἶναι νῆσος τῆς Δωδεκανήσου, ἀπέναντι τῆς Ν.Δ. Μ. Ἀσίας, κοντὰ στὸ τουρκικὸ χωριὸ Κὰς καὶ ἔχει περὶ τοὺς 600 κατοίκους. Μαζὶ μὲ τὶς γύρω νησίδες Ρώ, Στρογγύλης κ.ἄ. ἀκατοικήτων, ἀποτελεῖ δῆμον τῆς ἐπαρχίας Ρόδου.

Ὠνομάσθη Μεγίστη ἢ γιατὶ εἶναι ἡ μεγαλυτέρα τῶν νησίδων τοῦ μικροῦ συμπλέγματος ἢ ἐκ τοῦ Μεγιστέως, ποὺ φέρεται ὡς πρῶτος οἰκιστής. Τὴν νεωτέρα

της ὀνομασία Καστελλόριζο, ἔλαβεν ἀπὸ τὸ ἐρυθρωπὸ φρούριο τοῦ λιμανιοῦ της, ποὺ ἀνήγειραν οἱ ἱππότες τῆς Ρόδου κατὰ τὸν ΙΔ' αἰῶνα. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴ Καλλιθέα).

Μεγίστης Λαύρας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἰσμήνης, κοντὰ στὴ πλατεῖα «Κολωνοῦ».

Πρόκειται γιὰ τὴν ἀρχαιοτέρα μονὴ τοῦ Ἁγίου Ὄρους, γνωστὴν καὶ ὡς μονὴν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ποὺ θεωρεῖται καὶ ὡς ἱδρυτὴς της. Ἄρχισε νὰ κτίζεται μὲ δαπάνες τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ τὸ 961 καὶ κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα εἶχε 700 μοναχούς.

Μεθάνων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λοκρίδος, κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Γκύζη».

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ λουτρόπολι τῆς Τροιζηνίας, ποὺ ἔχει περὶ τοὺς 700 κατοίκους καὶ ἀπέχει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ 27 ναυτικὰ μίλια. Τὰ Μέθανα ἔχουν τρεῖς κατηγορίες πηγῶν: α) θειοῦχες ἁλιπηγές, β) χλωρονατριοῦχες καὶ γ) ἀνθρακονατριοῦχες. Οἱ πηγὲς αὐτὲς ἐπιτρέπουν πλήρη κύκλο λουτροθεραπείας.

Μεθώνης.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀσκληπιοῦ (στάσις Καλλιδρομίου) καὶ τελειώνει στὴν ὁδὸ Κουντουριώτου (λόφος Στρέφη).

Πρόκειται γιὰ τὴν γνωστὴ κωμόπολι τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, τοῦ νομοῦ Μεσσηνίας, ποὺ ἔχει περὶ τοὺς 1500 κατοίκους. Κατὰ τὴν περίοδο τῶν τρωικῶν πολέμων ὠνομάζετο Πήδασος, ἀργότερα δὲ ἐπωνομάσθη Μεθώνη, ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς κόρης τοῦ Οἰνέως.

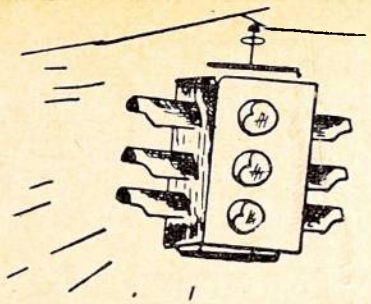
Ἡ Μεθώνη εὑρίσκετο σὲ σημαντικὴ ἀκμὴ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεσαίωνος. Ἀπὸ τὸ 1205—1207 κατείχετο ἀπὸ τοὺς Φράγκους, ποὺ ἐξεδιώχθησαν ἀπὸ τοὺς Ἐνετούς. Αὐτοὶ ἐκράτησαν τὴν περιοχὴ μέχρι τὸ 1500 καὶ τὴν ἀνήγαγον σὲ σπουδαιότατο ἐμπορικὸ καὶ ναυτικὸ κέντρο καὶ τὴν ὠχύρωσαν μὲ μεγάλο καὶ ἰσχυρὸ φρούριο. Τοὺς Ἐνετοὺς διεδέχθησαν οἱ Τοῦρκοι ποὺ παρέμειναν μέχρι τὸ 1821, πλὴν ἀπὸ τὴν περίοδο 1687—1715. Τὴν ἐποχὴ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 στὴ Μεθώνη ἀπεβιβάσθησαν τὰ στρατεύματα τοῦ Ἰμπραὴμ (12-10-1825). Ἡ Μεθώνη ἠλευθερώθη τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1828.

Μεϊντάνη Πάνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Βεΐκου 111, στὸ «Κουκάκι».

Ὁ Πᾶνος Μεϊντάνης, ἁρματολὸς ἀπὸ τὴν Κατούνα τῆς Ἀκαρνανίας, γεννήθηκε τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος καὶ ἀπέθανε τὸ 1714, φονευθεὶς σὲ μάχη κατὰ τῶν Τούρκων κοντὰ στὸν ποταμὸ Ἀχελῶο. Ἔλαβε μέρος στὴν κατὰ τῶν Τούρκων ἐξέγερσι ποὺ ὑπεκίνησεν ὁ Μοροζίνης τὸ 1686 στὴν Στερεά. Ὅταν οἱ Ἐνετοὶ περιωρίσθησαν στὶς κτήσεις των τῆς Πελοποννήσου καὶ ἠδιαφόρησαν γιὰ τὴν τύχη τῶν ἁρματολῶν τῆς Στερεᾶς, ὁ Μεϊντάνης συνέχισε τὸν κατὰ τῶν Τούρκων ἀγῶνα μὲ τοὺς Σπαθογιάννη κ.ἄ. ἁρματολοὺς στὴν Ἀκαρνανία, Αἰτωλία καὶ Ναυπακτία.

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

* ΑΝΑΝΔΡΙΑ. Ἕνας ἀνάπηρος, ὁ Π. Ζῶτος, κτυπήθηκε ἀπὸ αὐτοκίνητο καὶ πέθανε στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου, γιατὶ ὁ ὁδηγός τοῦ αὐτοκινήτου ποὺ ἔκανε τὸ δυστύχημα ἐξαφανίσθηκε. Ἡ Ὑποδιεύθυνσις ὅμως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν τὸν ἀνεκάλυψε καὶ τὸν συνέλαβε. Πρόκειται περὶ τοῦ Π. Σιγάλα, γνωστοῦ τύπου τῶν καταγωγείων.

Τὴν ἴδια νύκτα στὴν ὁδὸ Καβάλας, ἄλλο αὐτοκίνητο πολτοποίησε στὴ μέση τοῦ δρόμου μιὰ γυναίκα, ἄγνωστη ἀκόμη, καὶ ὁ ὁδηγὸς ἐξαφανίσθηκε.

Καὶ τρίτος ἀσυνείδητος ὁδηγὸς στὴ Δάφνη, ἀφοῦ συνεκρούσθη μὲ μοτοσυκλέττα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀλλάξη πορεία, νὰ ἀνεβῆ στὸ πεζοδρόμιο καὶ νὰ τραυματίση τρία ἄτομα, ἀντὶ νὰ μείνη καὶ νὰ φροντίση γιὰ τὰ θύματά του, ἐξηφανίσθη μαζὶ μὲ δυὸ νέους τῆς παρέας του, ἀφοῦ δὲν μπόρεσε νὰ θέση σὲ κίνησι τὸ αὐτοκίνητο καὶ νὰ τὸ πάρη μαζί του.

* ΤΕΤΡΑΠΛΗ σύγκρουσις ὀχημάτων σημειώθηκε κοντὰ στὸ κέντρο «Ταραντέλλα» τοῦ Νέου Φαλήρου. Στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο συνεκρούσθη μὲ μοτοσυκλέττα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ τραυματισθοῦν ὁ ὁδηγός της καὶ ὁ συνεπιβάτης. Στὰ συγκρουσθέντα ὀχήματα ἐπέπεσαν ἕνα βυτιοφόρο καὶ ἕνα λεωφορεῖο, ποὺ δὲν πρόλαβαν νὰ φρενάρουν καὶ τραυματίσθηκε ἕνας ταγματάρχης ποὺ ἐπέβαινε τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοκινήτου.

* ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΟ κροῦσμα ἀσυνειδήτου ὁδηγοῦ. Συνέβη στὸ 20ο χιλιόμετρο τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Λαμίας. Ἕνα αὐτοκίνητο, ποὺ κανεὶς δὲν ξέρει τί ἦταν, ἐκτύπησε ἕνα γέρο χωρικὸ ἡλικίας 70 χρονῶν ποὺ διέσχιζε τὸ δρόμο. Τὸ τραῦμα στὸ κεφάλι δὲν ἦταν θανατηφόρο. Ὁ γέρος ὅμως ἔπεσε στὸ δρόμο χωρὶς δύναμι νὰ σαλέψη ἢ νὰ ζητήση βοήθεια. Ὡς τὸ πρωὶ ποὺ ξεψύχησε ἔμεινε ἐκεῖ ξαπλωμένος στὸ δρόμο, κυκλωμένος ἀπὸ τὸ παγερὸ κρύο καὶ τὴ μοναξιά του. «Πέθανε ἀπὸ ψύξι» ἐγνωμάτευσεν ὁ ἰατροδικαστής.

* ΣΥΡΡΟΗ δυστυχημάτων ἀπὸ μοτοσυκλέττες καὶ σκοῦτερς. Δυὸ νεκροὶ καὶ 4 τραυματίες μέσα σὲ δυὸ μέρες, ἀπὸ συγκρούσεις καὶ ἀνατροπές.

* ΔΥΟ ΕΝΤΥΠΩΣΙΑΚΑ δυστυχήματα ἔγιναν μὲ τρεῖς νεκρούς. Ἕνας δικηγόρος καὶ μιὰ ὡραία κοπέλα εἶναι τὰ θύματα τῆς ἀνατροπῆς μιᾶς «Μερσεντὲς» στὸ 42 χιλιόμετρο τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν—Κορίνθου. Ἦταν τόση ἡ ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ἔτρεχεν, ὥστε ὁ δεξιὸς τροχὸς ἔλειπε. Πιθανῶς οἱ λόγοι τῆς ἀνατροπῆς νὰ εἶναι μηχανικοί.

* ΔΥΟ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ἔξω ἀπὸ τὴν Χαλκίδα, ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Χαλκίδος—Αἰδηψοῦ, πούλμαν συνεκρούσθη μὲ ἀντίθετα ἐρχόμενον μικρὸ φορτηγό, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σκοτωθῆ ἐπὶ τόπου ὁ Ταξιάρχης Ρόζος, νὰ τραυματισθοῦν δὲ σοβαρὰ οἱ ὁδηγοὶ καὶ τῶν δύο ὀχημάτων. Τὸ θῦμα μόλις εἶχεν ἀπολυθῆ ἀπὸ τὸ στρατὸ καὶ συνώδευε στὴν Ἀθήνα λαχανικὰ ἀπὸ τὸ κτῆμα του.

* ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ νεκρὴ καὶ ὀκτὼ τραυματίες ὑπῆρξεν ὁ ἀπολογισμὸς ποὺ ἔγινε στὸν Πειραιᾶ τὸν περασμένο μῆνα μεταξὺ τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Δ. Π. καὶ τοῦ Δ. Π. ποὺ μόλις εἶχεν ἐπιστρέψει ἀπὸ τὴν Ἀμερική.

Ν. Α.

=ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ=

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεων τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, προήχθησαν: 1) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αρχιφύλακος, ὁ τῆς Μ. Δ. Β' κατηγορίας 'Υπαρχιφύλαξ κ. Κωνσταντῖνος Μαρκόπουλος καὶ 2) εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλακος ὁ τῆς Μ. Δ. 'Αστυφύλαξ κ. Σπυρίδων Πουλόπουλος, ὡς συντρεχουσῶν τῶν νομίμων πρὸς τοῦτο προϋποθέσεων.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ—ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Γεώργιος Καρατζίκης καὶ Γεώργιος Μαρματάκης.

—'Απελύθη, διὰ λόγους πειθαρχίας, ὁ μαθητευόμενος 'Αστυφύλαξ κ. Γεώργιος Λαμπαδάρης.

—'Απηλλάγη τῶν καθηκόντων του, κριθεὶς ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπολυτέος διὰ λόγους ὑγείας, ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. Ρήγας Σκορδαλός, καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως, συντρεχουσῶν τῶν σχετικῶν προϋποθέσεων. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ 'Αστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἐξεφράσθη αὐτῷ ἡ εὐαρέσκεια τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ.

—Μετετάγη εἰς τὴν Α' κατηγορίαν τῆς Μ. Δ., ὁ 'Ανθυπαστυνόμος κ. Παναγιώτης Γερακίτης, τελῶν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν Β' κατηγορίαν, λόγῳ ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεώς του.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐπηνέθησαν οἱ: 1) 'Αστυνόμος Α' κ. 'Ηλίας 'Ηλιόπουλος, 2) 'Αστυνόμος Β' κ. Γεώργιος Φασούλκας, 3) 'Υπαστυνόμος Α' κ. Γεώργιος Κωνσταντακόπουλος, 4) 'Ανθυπαστυνόμος κ. Κωνσταντῖνος 'Αρώνης καὶ 5) 'Αστυφύλακες κ.κ. Χρῖστος Στεφανόπουλος καὶ Διονύσιος Διαμαντόπουλος, καὶ ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Αστυφύλακας κ.κ. 'Απόστολον Κωνσταντόπουλον, 'Ιωάννην Φόφολον, καὶ Νικόλαον Τσιλιμίγκραν, διότι ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Τμῆμα Γενικῆς 'Ασφαλείας Πατρῶν, ὑπὸ τὴν Διοίκησιν τοῦ πρώτου, ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, ἀφοσιώσεως, μεθοδικότητος καὶ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ Διοικητοῦ των, ἐπέτυχον τὴν 23/11/1964 νὰ συλλάβωσι τὸν ἐπικίνδυνον, μὴ σεσημασμένον, Εὐάγγελον Λεοντίτσην, δράστην σωρείας κλοπῶν, διὰ ρήξεως αἴτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν, τῆς ἐπιτυχίας ταύτης σχολιασθείσης εὐμενῶς καὶ διὰ τοῦ τύπου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Υπαρχιφύλακα κ. Εὐάγγελον Μουγιακάκον καὶ τοὺς 'Αστυφύλακας κ.κ. 'Ανδρέαν Βασιλόπουλον, Δημήτριον Γκίτην καὶ Βλάσιον Κριτσώνην, διότι ἅπαντες, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ὑπηρεσίας, ἐπέτυχον τὴν 16/11/64 βάσει παρασχεθείσης ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἐξ αὐτῶν πληροφορίας, τὴν σύλληψιν τῶν κακοποιῶν Κωνσταντίνου Κουβαρκότη καὶ 'Εμμανουὴλ Γαρυφαλάκη, δραστῶν κλοπῶν, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. 'Ιωάννης Κυριακόπουλος καὶ ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Βασίλειος Μανουρᾶς, διότι ἅπαντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ εἰρημένου 'Υπαστυνόμου, Προϊσταμένου τοῦ ΙΕ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, [illegible]τιμελείας καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω κακοποιῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Τέλος διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Αστυφύλακας κ.κ. Κωνσταντῖνον Βρεττῆν καὶ 'Ιωάννην Παππᾶν, διότι καὶ οὗτοι διὰ τῶν ἐνεργειῶν των καὶ τῆς φιλοτιμίας των σπουδαίως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω ἀποτελέσματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Νικόλαον Δακτυλίδην, διότι οὗτος τὴν 2/11/64, ἐπιδείξας ἐξαιρετικὴν ὑπηρεσιακὴν δραστηριότητα, προσήγαγεν εἰς τὸ ΚΣΤ' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα τὸν ὑπ' αὐτοῦ συλληφθέντα ὡς ὕποπτον Νικόλαον Στεφάνου, ὅστις, ὑποβληθεὶς εἰς κατάλληλον ἐξέτασιν, ὡμολόγησε τὴν διάπραξιν κλοπῶν, αἵτινες καὶ ἐξιχνιάσθησαν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν: 1) ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Γεώργιος Καραμούζης, Διοικητὴς τότε τοῦ ΚΣΤ' 'Αστυνομικοῦ Τμήματος, 2) ὁ τότε 'Υπαστυνόμος Α' καὶ νῦν 'Αστυνόμος Β' κ. Μιχαὴλ Πετούσης, Διοικητὴς τότε τοῦ ΚΣΤ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας καὶ 3) ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Κωνσταντῖνος Τριανταφυλλόπουλος, διότι πάντες, ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ μεθοδικότητος, συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Εὐστάθιον Παπαβασιλείου, διότι οὗτος, ἐκτὸς ὑπηρεσίας τυγχάνων, τὴν 7/10/1964, ἐπέδειξεν ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα καὶ παρατηρητικότητα, θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιτύχῃ τὴν σύλληψιν τοῦ διαρρήκτου Στυλιανοῦ Τσιαμτζῆ, ὃν προσήγαγεν εἰς τὸ Ζ' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ἐπηνέθησαν: 1) ὁ 'Αστυνόμος Β' κ. Γεώργιος Δημουλᾶς, 2) ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. Νικόλαος Καστάνης, 3) ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Σπυρίδων Ρίζος καὶ 4) ὁ 'Αστυφύλαξ κ. Παναγιώτης Χρονόπουλος, διότι, ἕκαστος τούτων, ἐν τῷ κύκλῳ τῶν καθηκόντων του, ἐπεδείξατο ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον καὶ ἐπιμέλειαν καὶ οὕτως ἐπετεύχθη ἡ σύλληψις τῶν συνεργῶν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ καὶ ἡ ἀνεύρεσις τῶν κλοπιμαίων, ἅτινα κατασχεθέντα ἀπεδόθησαν εἰς τοὺς δικαιούχους.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν 'Αστυφύλακα κ. Γεώργιον Κανελλόπουλον, διότι οὗτος τὴν 16/11/1964, τελῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς ΙΗ' 'Αστυνομικὸν Τμῆμα καὶ ἀντιληφθεὶς τὸν Κωνσταντῖνον Μουντάκην φέροντα εἰς χεῖρας περίστροφον δι' οὗ πρὸ ὀλίγου μόλις εἶχε τραυματίσει θανασίμως τὸν Εὐάγγελον Τουρλίδην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς, ἔσπευσε πρὸς αὐτὸν καὶ ἐπιδείξας ψυχραιμίαν καὶ δραστηριότητα, προέβη, μὲ προφανῆ κίνδυνον τῆς ζωῆς του, εἰς τὴν σύλληψιν, ἀφόπλισιν καὶ προσαγωγὴν εἰς τὸ ΙΗ' Τμῆμα τοῦ ἐν λόγῳ δράστου, τῆς ἐνεργείας του ταύτης σχολιασθείσης εὐμενέστατα τόσον ὑπὸ τῶν παρευρεθέντων πολιτῶν, ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ τύπου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς 'Αστυφύλακας κ.κ. Γεώργιον Πιτσογιάννην καὶ Σπυρίδωνα Παναγιωτόπουλον, διότι ἀμφότεροι, κινούμενοι ἐξ ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐξηκρίβωσαν καὶ παρέσχον ἀκριβεῖς πληροφορίας εἰς τὸν Προϊστάμενον τοῦ ΛΓ' Παραρτήματος 'Ασφαλείας περὶ τῆς δράσεως τῶν σεσημασμένων κακοποιῶν Γεωργίου Κελίδη κλπ., ἐπιτευχθείσης οὕτω τῆς συλλήψεως τούτων καὶ τῆς ἐξιχνιάσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, ἐπηνέθησαν: 1) ὁ 'Υπαστυνόμος Α' κ. Μιχαὴλ Λιάπης, 2) ὁ 'Υπαρχιφύλαξ κ. Δημήτριος Σικιώτης καὶ 3) οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Εὐστάθιος Ρεμπελάκης καὶ 'Ιωάννης Κονδύλης, διότι ἅπαντες, ἐργασθέντες μετὰ ζήλου, προθυμίας, ἀφοσιώσεως καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν, συνετέλεσαν σπουδαίως εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἀνωτέρω κακοποιῶν καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτῶν διαπραχθεισῶν κλοπῶν. πε

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.